

ERDAL SARIZEYBEK

SON HAREKAT

KOD ADI: YAHUDA

pozitif

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

ERDAL SARIZEYBEK

POZİTİF YAYINLARI

Erdal Sarızeybek

1956 yılında Kırşehirin Kaman ilçesinde

doğdu, ilk ve orta öğrenimini, Adana'da tamamladı.

Kuleli Askeri Lisesi'ndeki öğrenimini

müteakip 1976 yılında Kara Harp Okulundan

Jandarma Teğmen olarak mezun oldu.

1992 yılına kadar Jandarma Genel Komutanlığı'nın

çeşitli birliklerinde bölük komutanı

olarak görev yaptı. Şemdinli Jandarma Hudut

Tabur Komut3nı olarak görevli iken, PKKlı teröristlerle üç büyük çatışma yaşadı. Halkın desteği ve Mehmetçiğin kahramanlığı sayesinde terör örgütüne dönemin en büyük darbesi vuruldu. Bu başarıdan dolayı Türk Silahlı Kuvvetleri Liyakat Madalyası ile taltif edildi.

Fransız Yüksek Seviyeli Jandarma Subay Okulunda öğrenim yapan Sanzeybek, 1996-98 yıllarında Paris Yardımcı Askeri Ataşesi olarak ülkemizi yurt dışında temsil etti. 1999- 2005 yılları arasında sırasıyla Van. Manisa. Şanlıurfa İl ve Hudut Jandarma Komutanlığı görevlerinde bulundu. 2005 yılında atandığı Ankara Uzman Jandarma Alay Komutanlığı görevinde iken, albay rütbesinde kendi isteğiyle emekliye ayrıldı.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu hudutlarında on yıl görev yapan Sanzeybek, zorlu geçen yılların anılarını üc kitapta dile getirdi. Şemdinli'de

Sınırı Aşmak. Hesaplaşma. Ya Gazi Paşa Duyarsa ve ihaneti

Gördüm isimli kitapları yazdı.

Kan Uykusu televizyon belgeselinde terörle mücadele yıllarını dinlediğimiz Erdal Sanzeybek, evli, iki çocuk babası olup Fransızca bilmektedir.

Bu kitap;

Türk tarihinin tüm sayfalarını kanlarıyla yazmış bize bu vatanı emanet etmek için can almış ve can vermiş vatan evlatlarına ithaf edilmiştir.

AZİZ ŞEHİTLERİMİZ RUHLARINIZ ŞAD OLSUN! SİZLERİ UNUTMADIK, UNUTTURMAYACAĞIZ...

Son harekât için bir adım ileri...

GİRİŞ

- Komutanım yardım et!

Gün doğumuyla başlayan çatışma beş saattir sürüyordu, aralıksız. Irak'tan gelen teröristler Meşelik, Leylek Dağı,

Dereyanı ve Konur istikametinde dört koldan Aktütün'e saldırıyordu. Şehitlerimiz vardı. Meşelik bölgesinde ise, bir asker

sürekli çağrı yapıyordu, komutanım yardım et, diyerek.

Gidemiyorduk yanına. Teröristler karşısında tek başına kalmıştı, yanındaki iki asker şehit ve kendi yalnız.

- Komutanım yardım et!

En yakın mevzi yaklaşık beş yüz metre uzaktaki Bayrak Tepe idi, sarp ve dik bir kayalığın üzerinde kurulu. Bu mevzi yerini terk edip askerin yardımına gitse teröristler hemen orayı alacak, bir daha o istikamette ilerleme şansımız olmayacak, dolayısıyla çevredeki askerlerin de yaşama şansı kalmayacaktı. Bir gurup terörist aynı istikamette çermbere alınmış, çatışma sürüyordu. Çevresindeki olan bitenden habersiz olan Mehmetçik son bir umutla sesleniyordu bize. Dayanmak zordu bu çağrılara.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

- Komutanım yardım et!

Bayrak Tepe en uçtaki son mevzi idi. Yardım isteyen ise,

ondan da ilerlideki son asker. Makineli tüfek nişanasıydı.

Irak'tan Leylek Dağına doğru gelen teröristlerin yaklaşma istikametini tek başına kapatıyordu. Yan mevzideki tim komutanı Asteğmen Ejder Polat hain kurşunla şehit olmuştu.

Bayrak Tepe ile asıl kuvvetlerin bulunduğu Aktütün karakolu arasında ise yaklaşık on beş terörist çembere alınmtş, kaçamtyordu. Kaçamıyorlar ama takviye birliklerinin de yolunu

kapatıyorlardı, geçemiyorduk. Bayrak Tepe ve Aktütün timleri tüm gayretiyle bu teröristleri yok etmeye çalışıyordu, yolu açmak için. Tek tek vuruluyordu teröristler ama zaman geçiyor, telsiz çağrısı içimizi yakıyordu, dayanmak zordu.

- Komutanım yardım et!

Çemberin diğer bir ucu olan Berçay sırtlarında ise, tim komutam Astsubay Aşkın Yeldiren şehit düşmüştü. Kalan askeri

ateşe devam ediyordu. Teröristler takviye yollarına pusu

atmıştı. Her yerden roket, havan, mermi sesleri geliyordu. Hangi mevzide ne olup bittiğini anlamak imkânsızdı. Kaç şehidimizin olduğunu dahi bilmiyorduk. Yaralılar kendi başına

kalmıştı. Karakol çevresinde çatışmalar devam ediyordu. Bir terörist giriş kapısında havan nişancısı astsubay tarafından vurulmuştu. Bölgeye yalnızca Kobra helikopterleri yanaşıyor ama çatışma yakın mesafede sürdüğünden faydası olmuyordu. Durum vahimdi. Bayrak Tepeye giden yol temizlenmeden öteye geçme şansımız yoktu. Yardım isteyen askerdeki

telsiz çatışma boyunca hiç susmadı; Komutanım yardım eti Allahım, ne acıydı bul

ERDAL SARIZEYBEK

Okuduklarınız yakın tarihimize 22 şehitle yazılmış Aktütün

çatışmasında geçer. Yıl 1992, aylardan Eylül'dür. Bölgedeki karakollara saldırı yapılacağı bilinmektedir. Olaydan bir hafta

önce, gene tarihe 19 şehitle yazılmış Alan çatışmasını incelemek

için Şemdinli'ye üst düzey yetkililer gelmiştir. Anlatılmıştır bir bir; nerdedir bu teröristler, ne yapacaklardır, diye. Buna rağmen Irak'taki terörist yuvalarına harekât izni verilmemiştir. İzin verilmediği için de o hainler Irak'tan gelip bizi vurmuştur, bile bile,

göz göre göre. Şimdi acıyla hatırlıyorum o günleri, yardım isteyen askerimizin sesi kulağımda çınlıyor. Sonra Dağlıca aklıma

geliyor. Avaşin bölgesindeki terörist varlığı ve tehdidi bilinmesine rağmen ordumuza yetki vermeyen hükümetin anlaşılmaz bu tavrı yüreğimi parçalıyor. Dağlıca*da, telsizle yapılan çağrıları duyar gibi oluyorum: Komutanım yardım et, Komutanım yardım et! Ardmdan korkunç bir çatışma ve şehitlerin görüntüleri,

aileleri, çocukları geçiyor bir bir. Acı dolu feryatlar yakıyor bizi. Yüreğimiz yanıyor, kim dayanabilir bu acıya, diye kendime soruyorum. Bizi bu hallere kim düşürdü, diyorum kim, Mehmetçiği

bu hallere kim düşürdü?

ERDAL SARIZEYBEK

Yahuda

21 Ekim 2007 sabahı acı bir haberle uyandık; teröristler bir taburumuza saldırmıştı. Irak'tan geldiler ve Irak'a kaçtılar. Biz gitmedik peşlerinden, gidemedik. Dağhca'da Mehmetçiğe yapılan saldırı incitti bizi, gururumuzu kırdı. PKK değildi, ABD değildi bu saldırının arkasındaki, bir Yahuda1 operasyonuydu ama göremedik. Menmetçikle kahramanlık, Mehmetçikle ulusu arasındaki bağları kırmak istiyorlardı, onun için yapıldı bu saldırı, anlayamadık. Yahudanm hain eli Mehmetçiğe Dağhca'da uzanmıştı. Sekiz Mehmetçik sözde esir edilmiş, Türk ulusu ile esaret, Mehmetçikle korkaklık kavramları yan yana getirilmişti, kavrayamadık.

Yahuda Gücü2 nü arkasına alan medya bu olayı aylarca gündeminden düşürmedi, ihanet ile Mehmetçik yan yana anılmaya

başladı, ta ki Genel Kurmay'ın müdahalesine kadar: Son günlerde basın ve yayın organlarında: 21 Ekim 2007 tarihli Dağlıca saldırısı sonrası gelişen olaylar

hakkında çok sayıda haber ve yorum yer almakta ve yoğun bir tartışma ortamı yaratılmış bulunmaktadır. Bu ve benzer olayları kullanarak Türk Silahlı Kuvvetleriniyıprat

1 Yahuda. Hz. Yakup'un dört oğlundan biri. Hz. îshak'ın oğlu Hz. Yakup Harran'da Lea

ile evlendi. Dört oğlu oldu: Ruben, Şimon, Levt ve Yahuda.. Bkz: Eski Ahit(Tekvin). 2 Yahuda Gücü: Hz. Yakup oğlu Yahuda'ya seslenir: 'Yahuda, kardeflerin seni övecek,

elin düşmanlarının ensesinde olacak, kardeşlerin önünde eğilecek. Yahuda bir aslan

yavrusudur, oğlum benim, avından dönüp yere cömelir, aslan gibi, dişi bir aslan gibi

yatarsın. Kim onu uyandırmaya cesaret edebilir? Sahibi gelinceye kadar krallık asası

elinden çıkmayacak!" dedi. Eski Ahit, bölüm 49.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

mayı, onun terörle mücadele ve Türkiye Cumhuriyeti'nin temel ilkelerine sahip çıkmadaki kararlılığını aşındırmayı düşünenlerin çabaları beyhudedir. Saygı ile duyurulur3."

Aslında bu operasyonlar ilk olarak 4 Temmuz 2003'de başladı. Irak'ın Süleymaniyesinde Amerikalı askerler, özel Kuvvetler Komutanlığına mensup 11 Mehmetçiği gözaltma aldı. Barzani peşmergelerinin gözetiminde başlarına çuval geçirildi. Yer gök delinir sanmıştık ama olmadı, ne yer sarsıldı ne de gök. ABD'ye nota verin, diye haykıran seslere Başbakan, bu müzik notası değil, diyecek kadar milli duygularımıza uzaktı, acımızı yüreğimize gömdük. Ardından, Genel Kurmay eski Başkanı Orgeneral Hilmi özkök, "yolsuzluk" adı altında soruşturmalar başlattı. Yüzlerce Mehmetçiğin ifadeleri alındı. Yargılandılar. Çoğu beraat etti ama askeri gücümüzün temeli olan disiplin zaafa uğratılmıştı, farkına varamadık. Durmak bilmedi bu operasyonlar;

Deniz Kuvvetleri eski Komutanı Oramiral îlhami Erdil basına açık bir yargılama sonucu mahkûm edilerek cezaevine konuldu. Medya tarafından bu olayı kamuoyuna "Ordu-Yolsuzluk-Esaret- Korkaklık" temaları şeklinde yansıttı ama biz gerçeği göremedik.

Vurulan Mehmetçik'ti, vurulan Türk milletinin onuruydu, gururuydu, farkında olamadık. www.cizgiliforum.com

Bugünün dünden farkı yok inanın, değişen bir şey yok. Her yanımız tehdit altında, hepimiz görüyoruz ama müdahale edenimiz yok, sesini çıkaranın boynunu vuruyorlar sanki!

Aslında 12 Nisan aslında bir dönüm noktası olmuştu bizim için. Genel Kurmay Başkanımız bekamıza yönelik yakın ve ağır tehditleri bir bir sıralamıştı:Bugün PKK'yı Kuzey Irak'tan, Kuzey Irak'ı Irak'ın bütününden ayrı düşünerek çözümler üretemezsiniz, hepsi birbiriyle organik ilişki içinde. Şu soruyu bana sorabilirsiniz: 'Peki Kuzey Irak'a bir operasyon yapılmalı mı?' Yapılmalı. Olayın

Genel Kurmay Başkanlığının 18 Ocak 2008 günlü basın açıklaması

ERDAL SARIZEYBEK

iki boyutu var. Birincisi sadece asker olarak baktığım zaman, evet yapılmalı. Fayda sağlar mı? Evet, sağlar. Olayın ikinci boyutu, siyasi olaydır. Bir hudut ötesi operasyon yapılması için bir siyasi kararın ortaya çıkması lazım. TSK, yasal zeminde görev verildiğinde bu operasyonları yapma gücüne fazlasıyla sahiptir4."

Tehdit Irak'taydı. Yakındı. Yanı başımızdaydı. Tehdit,

PKK'yı aşmış, bekamıza yönelmişti artık. TBMM'ne, hükümete, siyasilere bu tehdidi duyuran Genel Kurmay Başkanı idi, geçmişin genç bir binbaşısı değil. O temiz saflığımızla gene bekledik.

Bekledik ki, yer sarsılsın, gök sarsılsın, hesap sorulsun! Ama olmadı, sarsılan biz olduk, sarsılan gururumuz ve onurumuz oldu.

Aldırmadılar endişelerimize, çocuklarımızın geleceğinden duyduğumuz kaygılarımıza aldırmadılar. Medya bu olayı olası seçimler

ardına gizledi, "özde ve sözde" deyişi ardına gizledi, biz

göremedik. Hükümet de üstüne almadı hiç. Sanki güllük ve gülistanlıktı ülkemiz, karakolumuz, Mehmedimiz güvendeydi.

Aslında bu oyunu bize 15 yıl önce de oynamışlardı bize. Irak'a harekât yapalım, diyen o zamanların genç binbaşısını, tehdit Irak kuzeyinde, diyen binbaşısını dinlememiş üstelik gülüp

geçmişlerdi bugünkü zihniyetin artçıları. Onların güldü, biz 74 şehit verdik! Onlar güldü ama biz ağladık!

Bugünün dünden farkı yok artık. Tehdit açık, tehdit yakın, tehdit ağır. Ama gene kimse üzerine almıyor, aldırış etmiyor, sanki bu vatan onların değil, sanki bu şehit vatan şehidi değil! Belki de gülüyorlar halimize tıpkılS yıl önceki gibi. Ama böyle gidersek eğer, gene ağlayan biz olacağız onlar değil! Şırnak'ta pusu; 13 şehit! Köye baskın; 14 şehit! Dağlıca'ya baskın; 12 şehit! Siyasi otorite yüzünden gecikmiş bir harekâtta 27 şehit! Tıpkı dün gibi...

Kim düşürüyor bizi bu hallere kim, aklınıza gelmiyor mu bu soruyu sormak?

4 Genel Kurmay Başkanlığının 12 Nisan 2007 günlü basın açıklaması.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

ABD ve Yahuda

Şimdi harekât yaptırıyorlar Mehmetçiğe hem de Amerikan ve Yahuda istihbaratıyla, yalan bunlar, bir oyun bu! Dağdakileri zorluyorlar Barzani'ye gitsin diye, PKK'nın yeni lideri Barzani artık! Dağdaysanız terörist, yerdeyseniz peşmergesiniz artık, hem de Barzani'nin himayesinde! Bakın îmralı'da yatan bölücü başının kardeşine, düğün yapıyormuş düğün! Bir zamanların terörist başı şimdi peşmerge damadı oldu, Yahuda medyası böyle anlatıyor bize!

ABD istihbaratı paylaşacakmış, PKK müşterek düşmanmış, Başbakan'ın terörle mücadele kararlılığı sürecekmiş, yalan tüm bunlar yalan! Bakın bir hava harekâtlarına, haritayı elinize alın ve de yakından bakın, uçaklarımız nereyi bombalıyor: Hakurk ve Basyan! Neresi bunlar? Biri Şemdinli'nin hemen güneyi, diğeri de hemen batısı! Yani teröristler bize bir nefes kadar yakın ve üstelik kaçanı da yok, kimden cesaret alıyor bunlar? 12 Nisan'dan beri bunları buraya yerleştiren kim, destek veren

kim? Bunlara cüret veren kim cüret, Türk milletine kafa tutmak cüretini? Sizce tüm bunların anlamı nedir?

Artık bizim için hakikat şudur; ABD Irak'ı işgal etmiş

ve parçalamıştır. Kuzeyde Kürt devleti kurulmuş ve Büyük Kürdistan'ın temelleri atılmıştır. Ayrılıkçı güçlerin yeni lideri Barzani'dir. İsrail bu projeye destek vermektedir. PKK'nın yerini toplumsal olaylar alacak, demokrasi adına insan hakları adına

ERDAL SARIZEYBEK

PKK milisleri çaresiz halkımız meydanlara dökecek, adına ifade özgürlüğü diyecek! Bakın ABD'li generale, ne diyor; PKK ile masaya oturun! Kim bunlar? Bizi ihanet projesine ortak etmeye çalışan kim? Kardeşi kardeşe kırdırmaya çalışan kim? Birliğimizi

bütünlüğümüzü bozmaya çalışıyorlar! Bu proje Türk varlığına, Türk milletine ihanet olduğunu kimse görmüyor mu, kimse anlamıyor mu? Hain dediklerimiz kim? Bu projeye destek veren

kim? Vatana ihanet eden kim? İşte hakikat budur!

Vakit geç değil, aklımızı başımıza alıp hakikatleri bir görürsek, Irak kuzeyinde kurulan Barzani Yahudi Kürt devletinin bizim için bir sonun başlangıcı olacağını anlayacağız. İhanete göz yummak demokrasi değil, insan hakkı değil, anlayacağız bunu ama kimse görmek istemiyor. Böyle bir devletin Yahudi-Kürt devleti olacağından da kimse söz etmek istemiyor. Elimizde bir Türk Cumhuriyeti kaldı 1923'lerin. Onu da savunmakta zorlanıyoruz bugün. Böyle gidersek eğer bir gün o da kalmayacak!

Bugünün dünden farkı yok değil, elbet var. Düşman artık topla tüfekle saldırmıyor, ekonomik yönden işgal ediyor, yönetimi ele alıyor, Yahuda'nın bir operasyonu bu.

Bugünün son Osmanlı döneminden farkı yok değil, elbet var. Kurtuluş savaşındaki gücümüzü oluşturan Türk Ulusu kimliğimize saldırıyorlar şimdi. Mehmetçiğe saldırıyorlar milli gücümüzü yok edebilmek için. Yahuda'nın işi bu!

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Yahuda'nın İşi Bu

Bugün farklı artık dünden, düşmanımızı bugün tanımak daha zor çünkü içimizde, kimin Yahuda olduğu belli değil.

Büyük Orta Doğu Projesinin ardında israil var. İsrail'in yürüttüğü bir savaştır bu; iki bin yıllık bir rüyanın günümüz tarihine atılmış ilk adımı, var ya da yok olmak arasında geçen bir ölüm kalım savaşı. Bu toprakları Yahuda'ya altın tepsi içinde mi sunacağız? Kimse bilmiyor mu; gün gelecek ABD gidecek bu diyarlardan, geriye Yahuda Gücü ve AB siyaseti kalacak, bir de biz. Karar veriniz o zaman, mademki tetiği ilk çeken kazanıyor bu devir de, tetiği kim ilk çekecek, son harekât için bir adım ileri kim atacak?

Irak'ın işgali bizim için önemlidir, hükümet ses çıkarmasa

da siz bilmek zorundasınız. Yahuda'nm Filistin ve Kudüs'ü

işgali önemlidir, Tayyip Bey hiç sesini çıkarmasa da siz bilmelisiniz. Barzani'nin Musul ve Kerkük'ü işgali de önemlidir, hiç

sözü edilmese de. Barzani'nin kuzey Irak'ta Kürt devleti kurması da, Kıbrıs'taki Rumların AB üyesi bir devlet olması da, KKTC de, Hazar etrafındaki Türk devletleri de bizim için önemlidir. Hayati konular bunlar bizim için, geleceğimiz için, bekamız için hem de çok önemli konular, susmakla tehdit yok olmuyor, bilmelisiniz artık.

Bizi yönetenler kayıtsız. Tehditler ülkemizi sarıyor dört bir yandan, titreyen yok, hesap veren yok, soran yok. Farklı bir oyun

oynanıyor bize, eskisi gibi değil. Bu oyun bitmez, bitmeyecek, yüzyıllar sürecek. Yüzyılın projesinde bu oyunu bozacak tek güç var Ortadoğu'da, o da; biziz, biz yani Türk Ulusu ve Türk ordusu,

başkası yok!

Tehdit açık ve yakın, kör gözler bile görür oldu artık. Eğer ki bir adım ileri atmaz isek, tarih tekerrür edecek ve Türk varlığmı yok etmek isteyen Haçlı zihniyeti bin yıllık emelini gerçekleştirmek için bir adım daha ileri atacaktır.

Şimdi karar zamanı; ya elimizdeki topraklara sahip çıkacağız ya da bu toprakların yavaş yavaş elimizden çıktığını göreceğiz. Bu yok oluşu görmek istemiyorsak eğer, hala ayakta duran milli güçlerimizle karşı harekete geçeceğiz. Gelecekte çocuklarımıza güçlü ve güvenli bir ülke bırakmak istiyorsak eğer bir adım ileri atacağız, tetiği ilk biz çekeceğiz son bir harekât için...

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Bir Millet Bağımsız Yaşamıyorsa Yok Olsun...

Bu kitabı, geçmişin tarihini tekrar etmek için size yazmadım. Günümüz Türkiyesinde yok edilmek istenen iki hedef vardır; biri Türk varlığı, diğeri ise Türk ordusudur yani Mehmetçik. Mehmetçik bizim ülkemizde hem Türk milletinin hem de Türk ordusunun sembolüdür. Bu sembol Türk'ün varlığını ve gücünü temsil eder. Mehmetçiğe atılan her kurşun Türk'ün varlığına atılmış demektir. Vurulan asker değil Türk milletinin yüreği olacaktır. Bu yürek bunca hain kurşuna dayanamaz, bunca hainliği bu yürek taşımaz!

Yüreğimizdeki yaralara derman olur umuduyla yazdım bu kitabı. Sizlere Mehmetçiği anlattım, kahramanlığını, cesaretini, bile bile ölüme gidişini Türk ulusu için, Türk yurdu için, Türk'ün ilelebet varlığı için. Bir avuç isimsiz kahramanın İran'daki PKK inlerini nasıl vurduğunu anlattım, onlarla gurur duymanız için. Buna ihtiyacımız var, Mehmetçiğin kahramanlık destanlarını duymaya her zamankinden çok ihtiyacımız var, geleceğe umutla bakabilmemiz için. www.cizgiliforum.com

Son günlerde moda olan "anlık istihbarat, müşterek düşman" oyununun ardmdaki gerçekleri anlattım. Bunun bir

Yahuda oyunu olduğunu gözler önüne sermek istedim. Henüz vakit varken harekete geçmemiz gerektiğini, Türk ulusunun ve yurdunun bekası için bunun şart olduğunu anlattım.

ERDAL SARIZEYBEK

Bu satırlarla sizlere seslenmek gücünü de tarihimizden aldım, başkasından değil, önemli olan yaşamaktır ama şerefli,

onurlu ve de bağımsız olarak yaşamak, çocuklarımızın yarınlarından endişe duymadan yaşamak!

Mustafa Kemal'in Büyük Nutku'nun ilk satırlarını bir hatırlayınız5:

"Temel ilke, Türk milletinin haysiyetli ve şerefli bir millet olarak yaşamasıdır. Bu ilke, ancak tam istiklâle sahip olmakla gerçekleştirilebilir. Ne kadar zengin ve bolluk içinde olursa olsun istiklâlden yoksun millet, medeni insanlık dünyası karşısında uşak olmak mevkiinden yüksek bir muameleye layık görülemez.

Yabancı bir devletin koruyup kollayıcılığını kabul etmek

insanlık vasıflarından yoksunluğu, güçsüzlük ve miskinliği

itiraftan başka bir şey değildir. Gerçekten de bu seviyesizliğe düşmemiş olanların, isteyerek başına bir yabancı efendi getirmelerine asla ihtimal verilemez.

Hâlbuki Türk'ün haysiyeti, gururu ve kabiliyeti çok yüksek ve büyüktür.

Böyle bir millet esir yaşamaktansa yok olsun daha iyidir!"

Esir olmak istemiyorsak eğer bir adım ileri atacağız, vakit henüz geç değil...

5 Mustafa Kemal Atatürk, Nutuk.

SON HAREKAT KOD ADİ: YAHUDA

Tarih Dağlıca'da Tekerrür Etti

Rüyalarımız bile çatışmak, bir türlü nasip olmadı huzuru görmek. Ya teröristler kuşatıyor bizi ya da biz onları. Ama ne

gariptir ki; biz ateş edince onlara bir şey olmuyor, buna karşılık onlar taş atsa kafamıza düşüyor. Bizim mermiler sanki plastik, etkilemiyor hiç. Terörist tetiği çektiğinde ise ortalık toz duman; roketler, mayınlar, bombalar hepsi patlıyor bir bir. Hep sıkıntılı, kâbus dolu rüyalar terk etmedi bizi hiç, yıllardır.

Bir keresinde kendimizi bir terörist kampında buluyorum,

gizlice ilerlemiş ta içlerine kadar sızmışız. Bir anda fark ediyorlar bizi, hemen ateş etmeye başlıyoruz ama boşuna, mermi üç metre bile gitmiyor. Ama o hainler öksürse biz havalanıp uçuyoruz, bu ne biçim rüya, hiç acıması da yok! Sonu gelmeden rüyanın, uyanıyorum ama tarifsiz bir iç sıkıntısı benliğimi sarıyor, gün bile

huzurlu batmıyor artık.

Bir sarsıntıyla uyandım gene kâbus dolu bir rüyadan:

Baba, kalk baba, dedi küçük kızım Ayşe, baba kalk karakola saldırmışlar!

ilkokula Nusaybin'de başladı küçük kızım. O yıllarda

Hudut Bölük Komutanıyım, hudut ise evin önünden geçiyor yeni sisteme göre. İki yıl beni hiç görmediler desem yalan olmaz; onlar uyanırken ben yatıyorum, onlar yatarken ben hudutta. Hatırladığı silah sesleri, el bombası ve roket patlamaları. Silaha alışıktır kızım, teröre de teröriste de. 92'de Şemdinli'ye

gittiğimizde daha on yaşındaydı. Teknoloji geliştiği için bizde, artık çatışmaları televizyondan takip ediyordu. Alan ve Aktütün

şehitleri sonrası, ünlü yapımcı Ertürk Yöndem'in yanımıza gelip olayları canlı olarak sizlere aktardığı dönemlerde, kızım da televizyonda izliyordu bizi: Baba, seni gördüm, derken sesindeki endişe ve korku hala kulaklarımızda.

Karakol baskınlarından çok acı çektik biz yıllar boyu, bitmedi hiç. Baskın demek; şehit demektir, gözyaşı, hüzün, dram, parçalanmış aileler, iç yakan feryatlar, isyan, öfke demektir. Yaşayan iyi bilir bunu. Kitaplarımızı okuduğu için kızım Ayşe, şehit haberi geldiğinde ne çok etkilendiğimizi bilir. Terörle mücadele etmesi gerekenlerin, iş yapacağı yerde bizim acılarımızı

seyretmesine çok öfkelendiğimizi de bilir. Bu nedenle sabahın köründe telaşla uyandırdı beni:

Baba kalk, kalk baba, teröristler karakola saldırmış!

Yatak odası ile salon arası koşarak üç saniye. Gene mi, dedim içimden, gene mi! Etrafınızda dolaşan tehdidi yok etmez iseniz olacağı budur işte! Yazık değil mi vatan evlatlarına, diye kızgınlıkla söylenerek televizyonun karşısına geçtim, tam üç saniye sonra.

Yıl 2007.21 Ekim Pazar. Saat 08.00. Tüm kanallarda son dakika haberi:

"Teröristler Dağlıca karakoluna saldırdı. Çok sayıda şehit olduğu haberleri geliyor. Kayıp askerler de var. Gece yarısı Dağlıca karakoluna saldırı düzenleyen teröristlerle çatışmaların sürdüğü haberi alındı. Genel Kurmay Başkanlığından henüz bir açıklama gelmedi. Gelişmeleri duyurmaya devam edeceğiz."

Yüzümde şaşkınlık yoktu, hiç ses çıkarmadan izliyordum haberleri. Ancak, düşündükçe içimde kabaran bir öfke ve kız

gınlık yüreğimi daralttı. Bunlar tarihten de ders almamış hiç, dedim kendime, içim öfke dolu.

Dağlıca; Hakkâri/Yüksekova ilçemizin bir köyü.

Yüksekova'ya 55, Irak sınırına 4 kilometre uzakta. Dağlıca'ya en yakın köy, Yeşiltaş Köyü. İki köy arasında Avaşin Çayı var. Avaşin Çayı üzerinde de Dağlıca'ya ulaşımı sağlayan Avaşin Köprüsü bulunur. Dağlıca'nın kuzeyi dağlar, güneyi dağlar, bu nedenle Dağlıca demişler, dağların ortasındaki bu köye.

önemi nedir askeri açıdan Dağlıca'nın; teröristlerin Irak kuzeyindeki Avaşin(Mezi, Keryaderi, Şive kamplarının bulunduğu alan) bölgesinden Hakkâri İki Yaka dağlarına açıldığı

noktada bulunur. 92 Eylül çatışmasının kritik ismi Aktütün karakolunun kuzeyi, ikisi arasında bir Üzümkıran vardı, yiğit Üzümkıran, onu da terk etmiştik 90'lı yıllarda, dayanamamışlar göç etmişlerdi. Yalnız bırakmıştık Dağlıca'yı, bir tek başına koca dağların arasında.

İki Yaka Dağları'nın önemi ne, dağlan kontrol altında tutarsanız ne olur? Hakkâri ve ilçelerine açılım sağlarsınız. Kamp

kurar, bölgede yaşayan halkımız üzerinde otorite olursunuz. Askeri birliklere eylem planlar, koordine eder ve gerçekleştirirsiniz. Başkale ve Yüksekova hattında yapılan uyuşturucu kaçakçılığını yönetirsiniz. Kurtarılmış bölge olur, bir parça özgür vatan olur, yurt içinde kamp kurmanın morali olur teröriste, psikolojik avantaj sağlar. Bu nedenle Dağlıca önemlidir bizim için, vatan toprağımızdır.

Şimdi diyorlar ki teröristler Dağlıca karakolunu basmış.

Basar elbet, ona bu cesareti kim veriyor, siz ona bakın!

Şimdi teröristler askerîmizi şehit etmiş diyorlar.

Eder elbet, başka ne bekliyordunuz ki, bizi bu duruma kim düşürüyor siz ona bakın!

ERDAL SARIZEYBEK

Bizi yönetenler aylardır tartışacağı yerde, terörist içeride mi yoksa dışarıda mı, Irak'a operasyon yapılsın mı yapılmasın mı,

diye aylardır tartışacağı yerde Kuzey Irak'taki bu tehdidi yok etseydi Dağlıca'da baskın olmazdı ki!

Daha dün Şırnak'ta gözbebeğimiz komandoyu pusuya düşürmediler mi, 13 şehit vermedik mi? Daha dün Şırnak'ta korucularımızı, vatandaşlarımızı öldürmediler mi, 14 şehit vermedik

mi? 12 Nisan'da Genel Kurmay, Irak'a operasyon şart, demedi mi? Teröristin yeri beli ini belli, kampı belli yolu belli! Bunlar daha neyi tartışıyor, ne yapıyor bunlar! Teröristler Dağlıca karakolunu basmışmış, basar elbet, bu fırsatı veren kim, bizi bu hale

düşüren kim, siz ona bakın!

içim öfke dolu, kızgınlık dolu, kendi kendime söylenip duruyorum işte. Kızım şaşkınlık içinde olayı anlamaya çalışıyor,

duramıyor yerinde, bana soruyor anlamak için ne olup bittiğini:

Karakolu nasıl basar bunlar baba?

Kızım bundan 15 yıl önce yani sen on yaşındayken, bu

teröristler hemen Dağlıca'nın güneyindeki Aktütün ka

rakolumuzu da basmışlardı. 22 şehit vermiştik.

Sınırı nasıl geçiyor bunlar baba?

Kızım bundan 15 yıl önce de biz Şemdinli'deyken yüz

lercesi sınırdan geçip Derecik karakolumuza saldırmış

lardı. 33 şehit vermiştik. Asker gücüyle bu sınırlar ko

runamaz kızım, daha ileri tedbir almak lazım.

Baba, bu teröristler Irak'tan geliyorlarsa neden biz

Irak'a girip onları engellemiyoruz?

Kızım, bundan 15 yıl önce de dönemin Cumhurbaşkanı

Özal'a söylemiştik aynı şeyleri. Sınırı geçelim, demiştik

ama geçemedik, karar almadılar, emir vermediler. Biz

geçemedik ama teröristler sının geçti. Geldi bizi vurdu,

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

gitti. 74 şehit verdik o çatışmalarda. Ben de anlayamı

yorum inan bana kızım, ben de anlayamıyorum.

Peki, ne olacak bu böyle baba?

Zor bu işler kızım zor, memleket meselelerini çözmek

zor. Ama bu hesap sorulacak merak etme. Yapanın ya

nına kar kalmayacak, kalmamalı. Biraz sabretmek la

zım kızım, biraz daha sabır.

Baktı ki, ben sıkıntılıyım, düşünceliyim, sustu ve haberleri dinlemeye devam etti sessizce. Haklıydı kızım, bir gariplik vardı bu işte ama şimdi bunu ona nasıl anlatmalıydı ki? Çatışmalar aklıma geldi; şehitler, acılar, İran'ın bizim teröristlere bir zamanlar verdiği destek, özal'ın dış politikası, Çekiç güç ve bizi

yönetenler. Sustum. Yaşadıklarımız, yaptıklarımız aklıma geldi bir bir. Gene çaresizliğin sıkıntısı sardı düşüncelerimi. Daldım koyu siyahlığına hatıraların...
www.cizgiliforum.com

ERDAL SARIZEYBEK

İran'a Örtülü Harekât Kararı

90'lı yıllarda yalnız kaldık biz ve derdimizi kimseye anlatamadık. Biz îran sınırındayız, karakolumuz var. Teröristler

de îran sınırında, kampları var. îran devlet, biz devlet ama aramıza terörist girmiş. Dert başa gelmiş ama derman yok, olmadı, yalnız kaldık.

Daha şimdilerde değişti îran, eskiden böyle değildi ki.

Bizim PKK'ya açık açık destek verirdi. Çok uğraştık o zamanlar, şu İranlılara terörün bir gün kendilerini de vuracağını anlatabilmek için. Anlamazdan geldiler. PKK'ya destek verdiler. 92'de iran'dan geldi terörist ve Alan karakolumuzu vurdu. Çok şehit verdik. Acımızı görmezden geldi İran, dönüp bakmadı bile. Ne zaman ki Amerika, Irak savaşı sonrasında Ortadoğu'ya yerleşmeye karar verdi, ne zaman ki radikal islam'a karşı PKK'nın

Iran modelini yarattı(PJAK) ve ne zaman ki terör iran'ı vurmaya başladı, işte o zaman bizim teröristlerden desteğini çekti Iran. Daha şimdilerde vuruyor PJAK'ı. Gözünün yaşma bakmadan vuruyor ama geç kaldı, farkında değil. îran bizim 90'lı yıllarımızı yaşıyor.

Yazık ki bunun da farkında değil, tarihten o da ders almıyor. Teröristle çatışma nedir, mayın nedir, pusu ve baskm nedir, bilmiyor henüz. Durun bakalım, daha neler görecek, neler yaşayacak, neler çekecek bu îran, bir zamanlar dost bildiği teröristler

yüzünden!

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Gene o yıllarda Şemdinli üç koldan kuşatılmıştı teröristler tarafından; doğuda Jerma, güneyde Hakurk, batıda Basyan kamplarıyla. Binlercesi vardı, ipini koparmış sürü gibi dağlarda dolaşan. Kuzey Irak'ta otorite yoktu, devlet yoktu ve PKK güç oldu oralarda. Rahmetli Özal, Cumhurbaşkanı ve rahmetli Eşref

Bitlis, Orgeneral Jandarma Genel Komutanı Barzani'ye güvenmiş, Talabani'ye güvenmiş, anlaşmış, karar verilmiş hep birlikte teröristler yok edilecekmiş ama nerde! O Iraklı işgüzarlar PKK ile anlaştı, biz gene kaldık teröristlerle baş başa, tıpkı bugünkü gibi.

Terörist Irak'tan geliyor, vuruyor, dönüyor, biz bir şey yapamıyorduk. İran'dan geliyor, vuruyor gene bir şey yapamıyorduk,

tıpkı Dağhca'da olduğu gibi. Ekim 92 öncesi yasaktı

sınır ötesine geçmek. Hele iran'a geçmek; bir yakalasalar bizi, asarlardı inanın.

Şemdinli Alan karakolumuz da tam sınır hattında, iran'a komşu, beş yüz metre ötesinde komşunun karakolu var. İki karakol arasında ise Dumanlı Dağ bizi ayırıyor. Sınır hattı da tam bu dağın zirvesinden geçiyor. Teröristler Dumanlı'ya karargâh kurmuş ama komşunun tarafına, müdahale edemiyoruz. Karakol çukurda, dağ yukarıda, PKK taş atsa kafamıza düşüyor, böyle bir haldeyiz işte.

Şehidimiz var, içimiz öfke dolu. Ama karşı taraf İran, geçsek

bir türlü, geçmesek bir türlü. Bölge kaçakçılık bölgesi; bakır,

yün, deri, koyun, mazot ne ararsanız var. Allah'tan bir uyuşturucu yok, ellerinden gelse onu da yapacaklar ama Yüksekova

ve Başkale'den Şemdinli'ye sıra gelmiyor ki. tmralı'da yatanın kardeşi yıllar önce bu işi keşfetmiş, gelenden haraç alıyor, gidenden haraç alıyor. Şimdi duyduğuma göre evlenmiş bu terörist.

Süleymaniye'de fırıncılık yapıyormuş. Eşine de iki buçuk kilo

altın takmış. Yahuda medyası boy boy resimlerini yayınlıyor bugünlerde, sanırsınız kardeşiniz evleniyor:

ERDAL SAR1ZEYBEK

"Terörist Abdullah Öcalan'ın kardeşi, PKK'mn eski yöneticilerinden terörist Osman Öcalan, örgütten birlikte

kaçarak evlendiği Iran Kürtlerinden olan, Jiyan kod adlı Keve Suci'den boşandı. Boşandıktan kısa bir süre sonra yeniden evlenmeye hazırlanan Öcalan, Kuzey Irak'ın

Dohuk kentine bağlı Akre ilçesinde 22 yaşındaki bir kızla hayatını birleştirdi. Geçen ay mahkeme kararıyla boşandığı

öğrenilen öcalan, gelin adayına 2,5 kilogram altın

aldı. öcalan'ın evlilik için 52 bin dolar para harcadığı öğrenildi."

Kadere bakın; dağdayken terörist ovaya inince peşmerge olmuş, 52 bin dolarlık da altın almış ve bir medya devi de bize bunu haber diye sunmuş, kadere bakın!

Teröristti o zamanlar bizim bildiğimiz, haraç alıyordu her kaçaktan. Haraç silah oluyor ve bizi vuruyordu. Adına da gümrük demişler, îran ve Irak sınırlarını her kaçak patikasından kesmişlerdi. Bir gümrük noktası da bizde vardı bu peşmerge damadının, Dumanlı Dağ'da, hemen yanı başımızda.

Anlattığım yıllar 92. Tugay Komutanı Utku Paşa. Allah'ı var iyi insandı, etliye sütlüye karışmazdı. Çokta yufka yüreği vardı. Ne olursa olsun, ama şehit olsun istemezdi. Biz de O'nu sever, askerimiz şehit olmasın, diye elimizden geleni yapardık komandoyla beraber. Sonra Osman Pamukoğlu Paşa atandı Hakkâri

tugaya, 93'te. Devran değişti. Savunmadaki komandolar şahlandı, taarruza geçti ve ortalık karıştı. Öyle bir mücadele başladı ki, teröristler bile şaştı kaldı bu işe.

Bir gün bizim tabura geldi Osman Paşa. Kahraman korucuları topladı, bir konuşma yaptı:

"Evlatlarım1. Ülkemizin yıllardır çektiği bu terör belasına bir son verme zamanı geldi artık. Göreyim sizleri, aslanlar

gibi şahlanacaksınız. Yatak matak yok, uyku muyku yok, arazide kalacaksınız, hepimiz birlikte. Biz sizlerin yanındayız. Biz devletiz. Bu baldırı çıplaklara pabuç bırakacak değiliz. Göreyim sizleri."

Korucular şaşırdı, kimdi bu komutan, deyip birbirine sordu. Kararlıydı Komutan, ölmek var dönmek yok, diyordu. İnandılar, sıcak yataklarından fırlayıp hep birlikte araziye koştular.

Komutan ciddi, sert ve gerçek bir komandoydu. Çelik gibi

bir yapısı vardı; duygularıyla, hareketleriyle, sözleriyle, düşünceleriyle çelik gibi bir yapı. Gelişine en çok biz sevinmiştik. Çünkü

bizim karakollarımız sınırda, tehdidin hemen yanı başındaydı. Karakollarımız yalnız, bir başına, Allah'tan başka kimsesi yoktu

o koca sınırda. Çevresinde dolaşan tehdit yok edilmezse, belli ki gelip onu vuracaktı. Kim ne derse desin, şimdi düşünüyorum da, Pamukoğlu Paşa olmasaydı biz sınır jandarması, çok şehit vermiş olacaktık çok, ama vermedik. Sağ salim aldığımız evlatlarınızı O'nun sayesinde sağ salim sizlere geri verdik.

Paşam bir gün Alan'a geldi. Komşu hakkında bilgi aldı.

Teröristlerin durumunu sordu. Bölük komutanının anlattıklarını hiç konuşmadan dinledi ve bana dönerek: Sız ne duruyorsunuz burada, dedi. işte ne olduysa zaten ondan sonra oldu.

Bölük komutanı üsteğmen cıva gibi, yerinde duramıyor. Bıraksak üç beş askeri alıp yanına komşuya saldıracak. Sakin ol, dedik, sakin sakin düşündük ve İran'da PKK'yı vurmaya karar verdik, bir başımıza, kimseye sormadan. Karar verdik vermesine, peşmerge damadı teröristtin İran'daki gümrük noktasını vurmaya karar verdik vermesine ama nasıl vuracağız, diye de düşünmeden edemedik.

Dumanlı Dağ bizim karakolun üstünde bir kartal yuvası sanki, sarp, dik, kayalık. Bu cepheden çıkmak mümkün değil!

ERDAL SARIZEYBEK

Helena köyü tarafından Dumanlı'ya çıkan patika var, var ama bu patikayı kaçakçılar kullandığı için teröristler alışkın; gölgeye alışkın, yürüyüşe, sese, ışığa, katıra, velhasıl kaçakçının her şeyine alışkın. O yoldan geçsek, fark edecek bizi, bu da olmaz. Geriye bir îran yolu kalıyor yani önce komşuya geçmek ve dağı arkasından dolaşıp kartal yuvasına çıkmak. Çıkmak ama nasıl, orası İran.

Bazıları bilmeden, anlamadan, dinlemeden bize çılgın, diyor,

Yahuda medyası epey yazdı çılgınlığımızı. Biz güya Şemdinli'de çılgınlık yapmışız! Bizi hiç dinlemediler bile, sormadılar, sen neden çılgınsın, diye. Kim durup dururken çılgınlık yapardı ki!

Karar verdik bir kere, iran'a gireceğiz ama böyle bir harekât komşu karakolun haberi olmadan olmaz. Anlaşmak lazım ama nasıl? Yetkisi yok, gücü yok. Olsun, gene de bir gidelim, dedik. Gidip bir konuşalım, bakalım ne olacak, diyerek yola çıktık. Komşunun karakol komutanı Azeri bir Türk, adı Muhammet, önceden tanışırız, zaman zaman buluşur konuşuruz. Sınırda buluştuk ve başladık konuşmaya:

Muhammet, sen de Türk'sün, ben de öyle değil mi?

öyledir binbaşım.

Benden sana kötülük gelir mi?

Gelmez binbaşım.

Bu teröristlerle ne yapacağız Muhammet?

Valla bilmem ki binbaşım.

- Hepsi sizin topraklarda. Bak, Dumanlı Dağa bir bak, orda kamp kurmuşlar. Ordan gelip bizi vuruyorlar, biz de şehit oluyoruz Muhammet. Allah'tan reva mı bu? Sözü nereye getireceğimi anlayamadı, şaşkın şaşkın yüzüme baktı ve hiç cevap vermeden dinledi. O da gerçeği biliyordu;

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

kendi devletinin PKK'ya kucak açtığını biliyordu. Türkiye'ye karşı PKK'ya destek verdiğini biliyordu. Onun yanından geçen teröristlerin ülkemize girip karakolumuza saldırdığını, bizi şehit ettiğini ve sonra İran'a kaçtığını da biliyordu. Ama çaresizdi; bu konu onu aşıyordu. Ülke politikasıydı ve yapabileceği bir şey yoktu. Sabırla bizi dinledi:

Bak Muhammet. Biz hava kararır kararmaz sizin topraklara gireceğiz fazla değil, üç beş kilometre. Senin

karakolun yanından geçip Dumanlı Dağ istikametine çıkacağız. Bizim işimiz teröristlerle, sizinle bir işimiz yok, bunu çok iyi biliyorsun zaten. Bu işe karışma sen yeter. Kimsenin haberi olmayacak. Dönüşü de buradan yapmayıp Helena tarafından yapacağız, kimse görmeyecek bizi. Sakın ola sesini çıkarmayasın. Sakın ola

komutanlarına haber vermeyesin. Allah'ın ismi andolsun ki, bize ateş açılacak olursa, seni bir kenara ayırırız ve bu karakolu yakarız. Kimse sağ çıkamaz buradan. Bizim senden bir isteğimiz yok, yeter ki sesini çıkarma ve bu işe karışma.

Epey anlattım. Hiç ses çıkarmadı. Biraz düşündü, düşündü ve sonunda: Tamam binbaşım, dedi. Sözü uzatmadan, Sağol Muhammet dedim. Kucaklaştık ve ayrıldık.

İran tarafı tamamdı. Sıra geldi operasyonun icrasına, kim

yapacaktı ve de nasıl? Biz yaparız, dedi sakin bir sesle bölük komutanı üsteğmen, biz bu harekâtı bir başımıza yaparız, özel bir

ekip seçerim komutanım, dedi, birkaç günde hazırlarım ve bu operasyonu biz yaparız alnımızın akıyla.

Gururla baktım yüzüne, başaracaklarından hiç şüphem yoktu, sormadım ne nedir, nasıldır, diye. Güven vardı aramızda, sessizce tabura döndüm.

ERDAL SARIZEYBEK

Dağlıca'da Silahlı Çatışma ve Asker Psikolojisi

Spiker bayanın telaşlı sesi beni uyandırdı düşüncelerimden. Son dakika, son dakika deyip bağırıyordu. Saate baktım, 12.00 civarıydı yani ilk haberden bu yana dört saat geçmişti:

"Teröristler Dağlıca karakoluna saldırdı. Çok sayıda şehit

olduğu haberleri almıyor ama kesin bir bilgi elimize ulaşmadı. Kayıp askerler de olduğu söyleniyor. Henüz teyit edemediğimiz bir habere göre sekiz askerimiz kayıp olmuş. Gece yarısı Dağlıca karakoluna saldırı düzenleyen teröristlerle çatışmaların hala sürdüğü haberi alındı. Genel Kurmay Başkanlığından henüz bir açıklama gelmedi. Başbakan ve İçişleri Bakam bir açıklama yapmadı. Gelişmeleri duyurmaya devam edeceğiz."

Sekiz asker kayıp, dedim kendi kendime, sekiz asker kayıp,

doğru mu acaba? Demek ki çok çetin geçmiş çatışmalar, diye düşündüm. Kızım bu habere dayanamadı ve:

Baba, asker nasıl kayıp oluyor?

Kızım, belli ki büyük bir çatışma bu. Silahlı çatışma çok farklı bîr olaydır. Hele ki onlar saldırıyor, sen savunmada kalıyorsan bu daha da farklıdır. Bu tür çatışmalarda her şey olabilir; batarya biter telsizle irtibat kurulamaz,

yer değiştirirsin, manevra yaparsın, terörist kalabalıktır kendini bir kayanın arkasına saklar korursun, yaralanırsın, öyle durumlar olur ki kimseye haber veremezsin, her şey olabilir, çatışma bu. Şimdi oradaki askerin komutanını düşünüyorum, kim bilir ne endişeler taşıyordun askerim şehit mi oldu, kayıp mı oldu, kaçırıldı

mı, diyerek. Bu sorulara çatışma esnasında cevap vermek çok zordur. Gündüz de devam ettiğine göre, ateş altında gidip her mevziyi kontrol edemezsin. Hele dur bakalım, şu çatışma bitsin bir kere, ne olup bittiğini bir anlayalım.
www.cizgiliforum.com

Baba, teröristler bu gücü, bu cüreti nerden alıyor, nasıl

karakolumuza saldırıyor?

Kızım sen vurmazsan o gelir seni vurur. Bunların yeri belli, ini belli. Biz Irak'a harekât yapsaydık, gidip de teröristleri inlerinde vursaydık, bu saldırı da olmazdı. Güçlü değil bunlar, zayıf ve korkak ama hainlik yapıyorlar, gizlice gelip askerimizi vuruyorlar. Amerika

destekliyor bunları, İsrail destekliyor. Başımızda doğru dürüst bir adam yok ki, gidip bunlara gününü gösterelim!

Baktı ki konuştukça sinirleniyorum, sustu, bir daha soru sormadı. Televizyonlar durmadan son dakika haberleri yayınlıyor, gerçeği bilmeyenler yorum yapıyor, ortalığı bir felaket havası sarmış, resmi ağızlardan ise hiç ses yok. Başbakan istanbul'da referandum için oy kullanıyormuş. Cumhurbaşkanı Kayseri'ye gitmiş. Elbet gidecekler, referandum bu, varlığımıza tehditten daha önemli, şehit ne ola ki!

Genel Kurmay hala bir açıklama yapmadı. Bu ne rezillik, dedim kendi kendime, bu ne rezillik! Devletin bir piyade taburu

saldırıya uğruyor, kimseden açıklama yok! Türk milleti, Türk devleti kendini yönetenler tarafından hiç bu kadar aşağılanmamıştı. Adına terörist dedikleri bir avuç katil Irak'tan geliyor, bizi vuruyor ve gidiyor ama yer yerinden oynamıyor! Aslmda askerin derhal Irak'a girmesi lazım, hemen. Bu olayı fırsat bilip ta Barzani'ye kadar gitmesi lazım, Musul Kerkük'e girmesi lazım ama nerde! Ah, biz olsaydık şimdi oralarda dedim, dedim ama dediğimle kaldım, kimseden ses çıkmadı.

Tekrar, kayıp olduğu söylenen askerler aklıma geldi. Ne

zor, dedim bir komutan için ne zor, çatışma esnasında bir askerden haber alamamak. Neler gelir insanın aklına, bilemezsiniz. Şehit mi, kayıp mı yoksa kaçırıldı mı, neler neler. Aslında bu tür olaylarda fazla seçenek yoktur; ya şehittir, ya kaçırılmıştır ya da çatışma şokuyla bir kayanın arkasında kendini korumaya alıp

takviye gelmesini bekliyordun Bir komutanın kabul edemeyeceği bir şey varsa o da; askerinin teröristler tarafından etkisiz hale getirilmiş olmasıdır. Bu durumda size düşen görev, o teröristleri bulup yok edinceye kadar, askerinizi kanatlarınız altında güvenceye alıncaya kadar harekâtı sürdürmek ve bitinceye kadar geri dönmemektir, kim ne derse desin!

92'nin Eylül'ü geldi aklıma. Sabah gün doğumuyla başlayan çatışma öğleden sonraya kadar sürmüştü. Üst komutanlık ısrarla bizden rapor istiyordu; kaç terörist öldürüldü, kaç şehit ve yaralı var, teröristlerin son durumu nedir, kaç kişiler, buna benzer şeyler. Bilmezler mi bunlar, çatışma bitmeden, bölge emniyet altına alınmadan, takip harekâtına başlanmadan bu tür rapor verilemez, kimse veremez çünkü gerçeği bilemez. Kaç şehidinizin

olduğunu tespit edebilmeniz için askerlerinizi saymanız gerek hem de tek tek. Nasıl sayacaksınız? Yüzlerce asker onlarca mevzide, her biri diğerinden uzakta, kiminde telsiz yok, nasıl sayacaksınız? Helikopterin biri geliyor, biri gidiyor, yaralı taşıyor, siz

mevzidesiniz, kim geldi kim gitti, haberiniz yok, nasıl sayacaksınız? Yaralı sayısını ve durumunu nerden bileceksiniz? Yaralanıp da merkeze, askeri hastanelere, sivile sevk edilen onlarca askerin sağlık durumunu öğrenmeniz gerekir ki rapor verebilesiniz.

öldürülen terörist sayısını nasıl söyleyeceksiniz? Kimi uçurumda, kimi bir kayanın ardında, kimi dağda taşta vurulmuş kalmış, kimi kaçarken vurulmuş, kimini yoldaşları parçalayıp gömmüş, nasıl sayacaksınız bunları bulup da tek tek? Sayamazsınız. Sayamayınca da rapor veremezsiniz. Veremeyince de her dakika başı sizi arayıp dururlar, sorarlar henüz bilmediklerinizi. Bu tür çatışmalarda en iyisi haber bırakıp teröristleri takibe çıkmaktır, arasalar da sizi en azından bulamazlar ve de soru soramazlar. Çatışma bu, kolay değil ki!

Bakmayın siz kızgınlığıma, bir öfke işte. îşin doğrusunu söylemek gerekirse Genel Kurmay'ın geç açıklama yapmış olması işte bundan. Böylesine bir çatışmada rapor almak da zordur

vermek de, yaşayan bilir, hak vermek gerek.

Dönelim bizim çatışmaya; Aktütün'de çatışma bitmiş ama

iki askerimizin durumunu hala tespit edememiştik. Sağdan da saysanız soldan da ik i asker eksik. Nefes bile alamıyorsunuz o an inanın,kuşkudan,endişeden,korkudan,telaştan,huzursuzluktan nefes bile alamaz hale geliyorsunuz. Arkadaşlarını bulun, diyorsunuz, onlara sorun, arayın, bulun. Emri alan da çaresiz, sağa

koşuyor sola koşuyor ama hala iki askerimizden haber yok.

Bulunduğu mevzi Meşelik'e doğru, girişte söz ettiğim "yardım isteyen" askerin iki yüz metre kadar aşağısında. Takım komutanı Asteğmen Ejder şehit düşmüş. Yanındakiler, sağındakiler, solundakiler hep şehit olmuş. Allahım, dedim AUahım, bize yardım et! Tüm korucular, tüm askerler, tüm takviyeler karış karış araziyi aradılar, taradılar ve haber ancak akşama doğru

ERDAL SARIZEYBEK

geldi. İk i aslanım son mermisine kadar çatışmış, gördük ki her ikisinin de şarjörleri boş. Yüzlerine bakamadım, sarılıp ağlayamadım, ik i nur yüzlü şehit, toprağa sarılıp yatmış...

Bazılarımız hala bilmez bu şehit ve bu toprak ne demektir, diye, hala bilmez. Bastığımız her karış toprakta bir şehidimiz var bizim, bu vatan uğruna canını veren. Onun için kolay olmuyor gafleti kabullenmek, ihaneti görmezden gelmek. Bizim gibi şahadetlere tanıklık edenler için gafletle vatana ihanet çok ince çizgiyle ayrılır birbirinden, bazen anlayamayız bile kimin nerde olduğunu. Terörün acısını çeken bilir bir de yaşayan. Tanık olan bilir, bir de can pahasına mücadele eden. Terörün acısını, mücadele etmekten sorumlu olanlar bilir eğer ki, Mehmetçiğe atılan hain kurşun onu da yüreğinden vurmuşsa. Yoksa kararlıyız demekle olmuyor bu işler, şiir okumakla da olmuyor, mücadele azmimiz sürecek demekle de olmuyor! Acıları çekmeden seyretmekle olmaz, hissetmeden olmaz! Kendini kandırır ancak bunlar kendini, bizi değil, Allah'ı değil.

Bazen tarihimizi bile unutuyoruz biz, çoğu kez. Ders almıyor,

ders çıkarmıyoruz. Hafızalarımız zayıf, yaşananı bile akılda tutmuyor. 92 Şemdinli olayları unutuldu. Kimse önem vermedi yaşadığımız olaylara ve kimse gereken dersi almadı yaşadığımız olaylardan, yazık! Kitaplar yazıldı bu konularda, tehdidin

gelip sizi vurmasını beklemeyin, diye. Aksi halde bu tehdit gelir sizi vurur, diye kitaplar yazıldı ama nafile, gene şehit gene şehit. Yoksa doymaz mı sanırsınız bu Anadolu bunca şehit kanına! Şehitlerimize Allah rahmet eylesin, onları unutmayın, unutturmayın!

Daldım gene o günlere, bir tehdidi yok etmek için neleri

göze aldığımız aklıma geldi, kara bulutlar gene çevirdi düşüncelerimi, daldık biz de koyu siyahlığına...

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

îran'da Örtülü Harekât

Dumanlı'dan ayrıldık ve ses çıkarmadan taburumuza döndük ama bir de bize sorsun, nasıl döndük. Düşünceler kemiriyor canımızı. İran'a harekât yapacağız hem de tek başımıza. Riski çok bu harekâtın. Her riski de tek tek değerlendirmeye kalksanız ömrünüz yetmez saymaya. Yeter artık, dedim yeter bunca düşünce. Her şey olacağına varır, hayırlı olur inşallah, deyip geçtim. Artık düşünmedim. Sakladım köşesine yüreğimin, o bizi öldüren düşünceleri.

Geçtim ama bir endişe yüreğimi daraltıyor. Kendime soruyorum, yanlış mı yapıyoruz yoksa biz, diyerek. Tekrar düşünüyorum; Tehdit Dumanlı Dağ'da, bu açık, tehdit gün gelecek bizi

vuracak, bu da açık ve net. Hükümet İran'a karşı tavır almıyor, bu da belli. Sınır görüşmeleri bir komediye döndü artık hiç sonuç çıkmıyor, bu da tamam. Bizim karakol tam sınırda ve İran

teröristleri destekliyor, bunu uçan kuş da öğrendi artık. Peki, ne olacak? Gelsin bizi şehit mi etsinler, bunu mu bekleyelim, ne yapalım? Bekleyemezdik, istesek de yapamazdık, vatan evlatlarını

tehlikeye atamazdık. Çaresizlik işte buydu, çılgınlık değil!

Karar verdik, İran'a girecektik sonu ne olursa olsun! Karar

verdik çünkü Pamukoğlu Paşa da vardı arkamızda, ona güveniyorduk. Başımıza bir iş gelirse bizi savunacağına inanıyorduk.

Yardıma ihtiyaç olursa hemen yanı başımızda olacağını biliyor

ERDAL SARIZEYBEK

duk. önemli bu hem de çok önemli, güven olmadan harekât olmuyor. Komutanlık işte bu; kendine güvenmek, üstlerine güvenmek ve astlarına güven vermek!

Bir hafta oldu ya da olmadı, bölük komutanı hazırız, dedi. Geliyoruz, diye cevap verdik ve Alan'a doğru yola çıktık.

Endişe yok ama bir heyecan var besbelli, yerinde duramıyor ne bölük komutanı ne de özel tim. Özel tim dediğime bakmayınız, bildiğiniz özel timlerden değil bu, sıradan bir sınır jandarma timi işte, bazılarının adam yerine bile koymadığı. Sayıları

15-20'yi bulan, komando eğitimi almamış, özel eğitim almamış bir avuç Mehmetçik, hepsi bu. Ama varsa bir özellikleri, o da yürekleri. Komutanlarına, vatana ve bayrağa bağlılıkları. Tek yürek

tek ses oluşları. Kardeştir onlar, acıları tek, sevinçleri tektir. Birbirlerini de öz kardeşten ileri severler. Sporsa spor, eğitimse eğitim, atışsa atış, bir komandoda var olan onlarda eksik değildir. Güvenimiz tamdır, zoru başarırlar, imkânsızı yapmak belki

zamanlarını alır, işte böyledir bizim özel tim.

Bölük komutanı biraz muzip, başladı bizim yanımızda vasiyetini söylemeye; Ahmet, geri dönmezsem elbiselerim senin, kitaplarımı Ali'ye ver, valizimi anama gönderin, diyerek. Sus lan,

ne demek geri dönemezsem, elbet döneceksin, hepiniz döneceksiniz, dedim tatlı sert ama söylemediğim bir endişe de vardı yüreğimde, ya geri dönemezlerse?

Sessizce hazırlandılar. Son emirler verildi. Plan sade ve basit: Komşuya geçecekler, iki üç kilometre yürüyüp Dumanlı'nın arkasını

dolaşacaklar ve tırmanacaklar. Gümrük noktası nerdeyse zirvede, beş altı terörist, kamp kurmuş haraç alıyor ve de karakol hakkında bilgi topluyor, görevleri bu. Bu hainler imha edilecek ve Helena üzerinden dönecekler. Harekâtın hassasiyeti ise şu; zirveye hava aydınlanmadan önce ulaşmak, etrafı kuşatmak, ilk

ışık süzmesinde hedefi imha etmek ve süratle geri dönmek. Geç kalmak ise ölümle eşdeğer...

Neden? Gün doğmadan zirveye çıkamazlarsa teröristler özel timi fark eder ve ateş açar, timin kendini kurtarması mucize olurdu. Buna karşılık biz de komşunun karakolunu vurur, çatışmayı büyütür, devletlerin olaya el atmasını sağlardık, sonrası ise Allah kerim. Başka? Zirveye çıkılır, kuşatılır, çatışma çıkar, hedef sandığımızdan kuvvetliyse çatışma sürer, biz ateş desteği sağlarız, timi geri çekeriz, sonrası iki ülke resmi makamları arasında her zaman yapılan protokollere kalırdı sonucu hiç olmayan. Daha başka? Çatışma bölgesinde şehit veririz, takviye kuvvetleri helikopterle bölgeye atarız, olay büyürdü, sonrası malum, hesaplaşmalar. Daha başka neler olurdu, diye düşünmek bile istemiyorum, çünkü şimdi bile düşündüğümde içimi sıkıntı basıyor.

Bu riski almaya değer miydi? Evet, elbette evet! Hayatta riski olmayan ne var ki! Bu güne kadar sürdürdüğümüz "etliye sütlüye karışmama" politikasının sonucunda ne gördük; binlerce şehit! Şehit olacaksak madem, hiç değilse çatışarak şehit olalım, hiç değilse tetiği ilk çeken biz olalım, hiç değilse taarruzda şehit olalım savunmada ölümü bekleyerek değil!

özel tim, kalan askerler ve birbirleriyle helalleşti. Son dualar yapıldı ve yola koyuldu. Hava yeni kararmıştı, ilerlemeleri fark edilmiyordu, sessizce İran'a sızdılar.

Merkezdeki ağır silahların bir kısmını İran'a bir kısmını hedef bölgesine doğrulttuk. Nöbetçileri uyardık bölgeyi dikkatle izlemeleri için. Telsizi başına geçip beklemeye başladık, sonrası

ise derin bir sessizlik...

ERDAL SARIZEYBEK

Dağlıca Baskını ve PKK'nın Cüreti

E ndişe ile beklediğimiz ilk açıklama akşam saatlerinde geldi:

"21 Ekim 2007 günü saat 00.20 sıralarında, Irak'ın kuzeyinden topraklarımıza sızan PKK terör örgütü mensupları

tarafından, Hakkâri/ Dağltca'da konuşlu Piyade

Taburunun emniyet unsuru olan bir bölüğümüze kalaba- Iık bir grupla üç ayrı bölgeden silahlı saldırıda bulunul

muştur. www.cizgiliforum.com

Çıkan çatışmada 12 şehit, 16 yaralı verilmiştir.

Saldırıya anında misliyle karşılık verilmiş; teröristler, silahlı helikopterler tarafından görerek, mevcut ateş destek vasıtaları ile görmeyerek ateş altına alınmışttr. Şu ana kadar 23 terörist etkisiz hale getirilmiştir. Ayrıca, olay bölgesinin güneyinde teröristlerle yeniden temas sağlanmış

olup, çatışmalar devam etmektedir.

Teröristlerin kaçış istikametleri manevra birlikleriyle ta

kip edilmektedir.

Birliklerin harekâtı ile koordineli olarak, 63 adet muhtemel hedef ağır silahlarla ateş altına alınmıştır. Kamuoyu gelişmelerden ayrıca bilgilendirilecektir. Saygı ile duyurulur6.

6 Genel Kurmay Başkanlığının 21 Ekim 2007 gün ve 23 Sayılı Basın Açıklaması.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Kızım hep yanı başımda, o da haberleri soluk almadan din

liyor. Şehit haberini duydu, hüzün dolu bir sesle:

Çok şehit vermişiz baba, dedi. Acısı yüreğindeydi, göremezdiniz.

Evet kızım, bizi yönetenler utansın!

Kim bilir aileleri ne acı çekiyordur?

Ateş düştüğü yeri yakıyor kızım.

Bu DPT'lileri de Meclis'e aldılar baba.

Evet kızım aldılar. Biz bunları daha önce de yaşamıştık. Bunlara kimse hesap sormuyor mu baba?

Sorulacak kızım, gün gelecek ve bu hesap onlardan sorulacak. Bu çatışma ne kadar da uzun sürdü baba.

Evet kızım, büyük bir çatışma bu. Hainler kalabalık. îlk

saldıran da onlar. Tabi beklersek gelsin bizi vursunlar, diye olacağı budur işte. Genel Kurmay Başkanı demedi mi bunlara, Irak'a operasyon yapalım diye! Yapmadılar, istemediler, güya siyasi çözüm bulacaklarmış! İşte bunların siyasi çözümü bu işte; 12 şehit, her gün şehit!

Baktı ki konuştukça bir öfke alıyor beni, sustu. Anlamaya

çalışıyordu olup biteni, besbelli. Ama nasıl anlatmalıydı ki ona tüm bunları; Amerika, İsrail, Barzani, Yahudi Kürt devleti, ülkemizi bölmek, parçalamak, yönetmek, karışık işlerdi bunlar.

Acelesi yok, gün gelir anlatırım bir gün, dedim içimden ve Genel Kurmay'ın bu açıklamasının anlamı neydi, onu düşünmeye başladım.

Teröristler Kuzey Irak'tan gelmişler demek. İyi ki biri çıkıp da, İran'dan geldi bunlar, dememiş, Gerçi İran ters istikamet

te kalıyor ama olsun, maksat aramızı açmak değil mi? Irak'tan gelip Irak'a gitmişler, bu iyi, oraya yerleşmişler demek, hem de Dağlıca'nın güneyine yani Avaşin! Saldırıya misliyle cevap vermişiz, bu da iyi, demek onlar iki atmışsa biz dört, onlar dört at-

mışsa biz sekiz! Güneyde sıcak temas sağlanmış, demek Irak'a girmişiz hem de teröristlerin kamplarına! Teröristleri takip ediyormuşuz demek, bu çok iyi işte, dedim kendime. Takip ediyorsak,

bu iş tamam demektir. Belki, dedim Barzani'ye kadar gider

bu iş. Ne olursa olsun, şimdiye kadar Irak'a girmiş olsaydık zaten bu kadar şehit vermezdik! Üstelik bizi de adam yerine koyardı Amerika'sı, İsrail'i, AB'si. Şimdi hem şehit oluyoruz hem de

adam yerine konmuyoruz, baksanıza şu Barzani'ye, nasıl kafa tutuyor bize!

Bir umut işte, belki işler artık düzelir, diyoruz. Bir yandan da bölgeyi bildiğimiz için kendi kendimize değerlendirme yapıyoruz, sessizce, kimse duymadan.

Olay bölgesinin güneyinde teröristlerle yeniden temas sağlanmış! Güneyi neresi? Irak, Irak'taki Mezi PKK kampı, Avaşin, altında Basyan, nihayetinde Hakurk. Demek, dedim, Hakurk'un da sırası geldi. PKK'nın ana eylem üssü Hakurk, bir efsaneler diyarı; çılgın dağlar, kayalar, mağaralar, sığınaklar, dereler! PKK'nın kutsal topraklan, tıpkı Yahuda'nın olduğu gibi. Bu efsane yıkılır, diye umutlandık, ama nerde! Genel Kurmay Tayyip'e bağlıymış, öyle diyormuş Başbakan!

Ya kayıp askerler, onlara ne oldu? Bir açıklama yok. Medya ısrarla sekiz askerin kayıp olduğu ya da kaçırıldığı yolunda bilgi aldıklarını halka duyuruyordu ama resmi bir açıklama yoktu. Çatışmanın gece yarısı başlamış olduğu duyurulmuştu bize, gece yarısı, hayret! Gece yarısı böyle bir saldırıya kalkışmak büyük cesaret doğrusu! Kimden alıyordu bu hainler bu cüret ve cesareti, diye kendime sormadan edemedim, kimden?

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

PKK uzun zamandır gece yarısı imha amaçlı saldırı taktiği uygulamamıştı. Bu son dönemin yani 2002'nin bir icadıydı. Bir hedefe gece girebilmek için çok zor, mutlak surette gece görüş cihazları gerekirdi, bu bir. Hedefin keşfinin çok iyi yapılmış olması gerekirdi, Yeşiltaş'ta milisleri olabilir, dedim, bu iki. En önemlisi, eylem sonrası takip harekâtı yapılmayacağından emin olmaları gerekirdi. Avaşin Dağlıca'nın hemen altı, uzun bir vadi, yakalandılar mı işleri zordu, demek işi garantiye almışlar, dedim, bu da üç. Cihazı, keşfi anladık ama takip edilmeyeceklerinden nasıl emin oldular, bunu anlayamadık, hala da anlamış

değiliz. Sizce, kaçan bu teröristler takip edilmeyeceğinden nasıl emin olabilir? Bir de şu var tabi; son yıllarda hatırladığımız bir Tunceli Pülümür'de karakola saldırı oldu ama mevzilere giremediler, bir de bu Dağlıca meselesi, ama mevzilere girdiler. Bu

taktik de nereden çıktı? Geniş çaplı bir karakol baskını hem de mevzilere girerek! Uzun zamandır böylesi bir ilkti, peki ama nasıl başardı bunu PKK? Bu cüreti kimden aldı?

Saldırı emniyet unsuruna yapılmış, diyorlar. Ah, ah, bakın Allah aşkına bir bakın 90'lı yıllardaki terörist saldırılarına, nerdeyse saldırıların hepsi emniyet unsurlarına yapıldı. Aradan geçti yıllar, onca tecrübe ve bilgi, hala emniyet unsurları hedef oluyor, neden?

Dağlıca baskını, 92'lerde yapılmış olan Aktütün baskının

bir kopyasıdır. O tarihte Aktütün'e saldırı yapılacağı biliniyordu. Daha bir hafta öncesi Alan'da büyük bir çatışma yaşanmış ve teröristlerin saldırı taktiği şehit pahasına öğrenilmişti. Alan'daki

emniyet unsurları Domuz Tepe'de idi. Bu tepe karakolun beş yüz metre güneyinde ve iran'a cephesi vardı. Her gün en az ik i takviyeli timle karakol emniyeti olarak bu tepe savunuluyordu. Alan

karakolunun tam karşısında, beş yüz metre uzaklıktaki yakın

emniyet unsurlarının bulunduğu Domuz Tepe'ye neler yapılma

ERDAL SARIZEYBEK

di ki; karış karış oyuldu toprak, mevzi yapıldı. İrtibat hendekleri, tel örgüler, mayınlar, aklınıza ne gelirse savunma için yapıldı, hatta uçaksavar bile yerleştirildi ama olmadı, koruyamadık vatan evlatları bu şekilde, şehit verdik.

Gece yarısı iran'dan sızan teröristler bu tepenin karşısına

gelen sırtları tutmuştu. Bikeysi otomatik tüfek ve RPG_7 roketatarları yerleştirmişti. Saldırı için gözün gözü görmeye başlamasını bekliyorlardı, öylesine yoğun ateş açtılar ki Domuz Tepe'deki mevzilere, onlarca roket birden patladı. Hele Bikeysi öylesine ateş ediyordu ki, mevziden başınızı kaldırmanızın imkânı yoktu. İşte bu ani ateş insanı şok ediyor, kör ediyor, şaşırtıyor, bildiğinizi unutturuyor. Onların da istediği buydu zaten, sizi şok

etmek. Siz bu halde iken, onlar sürünerek mevzilere yaklaşsın, el bombası atarak askerimizi şehit etsin. Plan buydu, taktik bu. Savunmada kalmak, terörle mücadelede doğru bir yol değilmiş, geç öğrenmiştik bunu...

Eğitimlerimiz mi az, hayır. Silahımız mı yok, hayır. Sayımız

mı yetersiz, hayır. İstihbarat mı zayıf, hayır. Peki neden şehit olmuştuk biz Alan'da? Cevabı basit: Etrafınızdaki tehdidi siz yok

etmezseniz, o tehdit gelir sizi vurur, bir. Bu tür çatışmalarda tetiği ilk çeken inisiyatifi ele geçirir, çatışmanın kontrolünü alır, gücünüzü kullanmanızı engeller, bu da iki. Biz neden bir başımıza

koca komşunun topraklarında harekâta kalkıştık, aklımız yok muydu bizim? Bunun da cevabı basit: Siz vurmaz iseniz, o gelir sizi vurur, işte bu kadar basit!

Burada asıl sorgulanması gereken Domuz Tepe'deki askerlerin çatışma esnasındaki hareket tarzı mıdır, yoksa tehdidin

İran'da olduğu bilindiği halde İran'a karşı tavır almayan, "aman sorun çıkmasın, etliye sütlüye karışma aman, bekle ve gör", diyerek korkak, basiretsiz, öngörüsüz yönetenlerin aciz tavrı mıdır?

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Komşudaki PKK'nın Jerma kampına harekât düzenleyen Osman

Paşayı, "aman, İran'la aramızda sorun çıkar", diyerek yarı yoldan çeviren Demirel'in tavrını siz değerlendirin artık, kararı siz verin, neymiş bu sorun çıkmasın meselesi, siz anlayın.

Bu işin politik yönü, bir de askeri yönü var. Geçmişte yaşadığımız olaylar bize şunu öğretti; emniyet unsuru sabittir ve üs

bölgesini korumak amaçlı çıkarılır. Ama biz gayri nizami harp taktikleri uyguluyoruz. Dolayısıyla emniyet unsurunun etrafına yeri belli olmayan, hareketli ikinci bir unsur çıkarmak şarttır; buna emniyetin de emniyeti diyebilirsiniz. Bu şart, eğer etraftaki tehdidi politik nedenlerle yok edemiyorsanız size yönelmiş tehditten kurtulabilmek için size şart olmuştur. Başka çareniz yoktur. Sabit olan her unsur teröristin hedefidir, bunu çoktan öğrenmemiz gerekirdi ama olmuyor işte, nankör olan biz değil hafızalar, yaşananlar çabuk unutuluyor. Bugün hala şehit veriyorsak sabit mevzilerde, hep durağan birlikler hedef oluyorsa

teröriste, öğrenmemiz gerek artık, buna göre tedbir almamız gerek, yoksa şehit haberleriyle sarsılacak ülkemiz!

Alan çatışması sonrası Aktütün'e geçtik. Gene etrafta sabit emniyet unsurları var, hem de bir değil tam dört tane. Şimdi, her unsurun etrafına ikinci bir hareketli unsuru nasıl çıkaracaksınız, çıkartamazsınız, sayınız yetmez. Ama bunun da bir çaresini bulduk; bir timi hareketli olarak bölgede gezdirdik ama gizlice, kayaların ardına sakladık. Her şeyi de kitaplar yazmıyor ki, bazen yaşayarak da öğreniyor insan. Bir timi resmen sakladık, saat başı yerini değiştirdik. Ne oldu sonunda? Bakın teröristler nasıl anlatıyor ne olduğunu7:

"Hiç kimse saklandığı mevziden kafasını kaldıramıyordu.

Sıkıysa kaldır. Bir anda bir şarapnel parçası ve öbür tara

7 Aktütün Çatışması, Şemdinli'de Sının Aşmak, anı, Erdal Sarızeybek, Pozitif Yayıncılık.

fa yolculuk. Üsse hâkim tepelerden biri ise bir türlü zapt edilemiyordu. Orayı zapt etmekle görevlendirilmiş olan kol komutanı yaralanmış, yardımcısı Ihsano ve Rüstem gibi arkadaşları ölmüşlerdi. Tepe'de beklenenin üzerinde mevzi yer almaktaydı ki bu keşif kolunun önemli yanılgılarından biriydi. Sonu çok kötü biten bir yanılgı.

Tam bu sırada Türk komutanlığı en büyük ve belirleyici sürprizini yaptı. Çarçele tarafındaki ormanlık alanda

saklanan hareketli birlik, savaşın gerillalar açısından iyi gittiği bir sırada aniden ortaya çıkarak savaşa katıldı.

Düşmanın bu hareketli birliği, keşif esnasında iyi belirlenememişti. Ve bu savaşta gerillaların 20 kayıp vermelerinin

en büyük sebebi buydu. İşte çatışmalar boyunca

ortaya çıkan çeşitli sürprizler dizisinin bu en son halkası, keşif kolunun sonucu belirleyen en önemli hatası olacaktı. Çünkü bu hareketli birliğe karşı hiçbir tedbir almayan gerillalar, bunların ortaya çıkmasıyla tamamen çaresiz kalmışlardı. Bu arada Bezele(Aktütün)'nin 1.5 km. uzağında

bulunan başka bir üsten ve çevredeki çete köylerinden düşman güçlerini takviye eden birlikler de savaş alanına helikopter kullanılarak hızla intikal ediyorlardı..."

Demek çatışmanın kaderini tayin eden bu hareketli tim olmuş, kayalıkların ardına gizlediğimiz, işte bütün mesele bu...

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Dağlıca Çatışması ve Teröristin Psikolojisi

Ayn ı gün ikinci açıklama geldi Genel Kurmay'dan8:

"PKK terör örgütü mensuplarınca 21 Ekim 2007 günü Hakkâri/ Dağlıca'da gerçekleştirilen silahlı saldırı olayı, 23 No.lu Basın Açıklaması ile saat 14.05'den itibaren kamuoyuna duyurulmuş ve bölgede çatışmaların devam ettiği

bildirilmiştir.

Çatışmalar sonucunda, saat 16.30 itibariyle etkisiz hale getirilen terörist sayısı 32'ye ulaşmıştır. Vuku bulduğunda veya değişiklik olduğunda, gelişmeler kamuoyuna duyurulmaya devam edecektir. Saygı ile duyurulur."

Henüz medyanın kaçırıldığı söylenen 8 askerden haber yok, diye derin ve kaygılı bir iç geçirdim. Bu saate kadar haber yoksa epey çetin geçmiş çatışma, diye düşündüm. Aslmda gönlüm kapsamlı bir kara harekâtının başlamış olduğunu duymak istiyordu ama hiç duymadı bu gönül bunu. Şimşek hızıyla, yaşadığımız çatışmalar bir bir geçti gözümün önünden; Van, Mardin, Hakkâri, bombalar, mayınlar, roketler. Beynim uğulduyordu sanki. Aşkın geldi aklıma, genç karayağız astsubay çavuş Aşkın, Berçay sırtlarındaki emniyet unsuruyla birlikte şehit düşen. O masum yüzünü hatırladım, karakaşlarını, bu dağlar bizden so

8 Genel Kurmay Başkanlığının 21 Ekim 2007 gün ve 24 Sayılı Basın Açıklaması

ERDAL SARIZEYBEK

rulur, diyen masum sesini. Sonra Asteğmen Ejder Polat, aslanım Ejder, Bayrak Tepe uzantısındaki sırtlarda şehit düşmüştü, hani şu size girişte anlattığım "yardım isteyen" askerin komutanı. Yiğitti, Anadolu gibi. Bu vatanın öz be öz evlatları onlar, çocuklarımız için can veren.

- Çatışmalar hala sürüyor baba.

Çatışma çoktan bitti de kızım, kaçanlar var, takip ediliyor. Sağda solda saklanan var, ateş ediyorlar. Uçaklarımız ve helikopterlerimiz bölgede, onların açtığı ateşler var. Yani sen, bu çatışma hala karakolun etrafında oluyor, diye düşünme. Bölgede ateşle takip yapıldığı için çatışma sürüyor, diyorlar.

32 terörist öldürülmüş baba.

Belki daha çoktur kızım, kaç teröristin öldürülmüş

olduğunu kolay kolay bilemezsin. Bir gün, Leylek dağında

PKK kampını bastı arkadaşlarımız. Darmadağın

edildi kamp ama bir tane bile terörist ölüsü bulamadık. Bir iki gün sonra, Irak tarafında arama yaptı bizimkiler. Leylek Dağı tam Irak sınırında zaten, inanmazsın,

bir çukurun içinde teröristlere ait onlarca parçalanmış ceset bulduk, önce anlayamadık ne olduğunu. Sonra aklımıza geldi bir önceki çatışma. Baskından kaçanlar, bulunmasın diye ölülerini parçalamış ve küçücük bir çukura gömmüştü. Bunlar bir acayip yaratık. Diyeceğim şu ki, bu tür çatışmalarda kaç teröristin öldürülmüş olduğunu bilmek imkânsızdır. Kimi yaralanır dağda ölür

bir başına bilemezsin. Kimini olay yerinden alıp uzağa gömerler zayiatları bilinmesin öbür teröristlerin morali bozulmasın, diyerek. Kimi dağda taşta kalır göremezsin, arasan da bulamazsın.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Bunlar ne biçim insan baba!

Bunlar dağa çıkarken senin benim gibi bir insandır ama

dağa çıkıp da üç ay beş ay geçtikten sonra bunlarda in

sanlık kalmaz. Bir avuç bulamaçla günlerce yürütürler,

ellerine silah verip insan öldürtürler. Öyle bir zaman

gelir ki, bunlarda duygu kalmaz; sevgi gibi, merhamet

acıma gibi, iyilik, yardım gibi hiçbir insani duygu kal

maz. Şehit ettikleri askerimizin yanında halay çekeni

ne rastladım. Mermiyi yiyip, düşüp öldükleri halde bir

sonraki merminin kendisini vuracağını bilmeyenine,

anlamayanına rastladım. Bunlar dağda insanlıkları

nı yitiriyorlar kızım. Asıl ve öncelikli hesap sorulması

gereken bunlar değil! Bunları dağa çıkaran, bunların

dağa çıkmasına neden olan, önlemek için tedbir alma

yan, bunları çocukken kaçırıp terörist yapanlara hesap

sormak lazım ama nedense bu olmaz. Bu hesap hiç so

rulmaz, sorulmadı zaten bugüne kadar.

Neden sorulmaz baba?

Kızım yıllardır dağlardakilerle mücadele ediyoruz ama

asıl sorumlular Avrupa'da, Irak'ta kol geziyor, karışanı görüşeni yok. Hükümet milli bir duruş alamıyor bu ülkelere karşı, görmezden, duymazdan geliyor. Dağa çıkışın esas nedeni, açlıktır, yoksulluktur, işsizliktir, doğudaki aşiret düzenidir, şıhlardır, şeyhlerdir, cehalettir. Bunlara karşı kim tedbir alacak? Doğuda sosyal hukuk düzenini kim kuracak? Elbette ki hükümetler ama yapmıyorlar işte. Yoksa sürer miydi bunca zaman? Yapmıyorlar çünkü işlerine geliyor da ondan. Halk uyanır, insan gibi eğitim görür, insan gibi yaşarsa ağayı da dinlemez, şeyhi şıhı da dinlemez. Çalışmayan, halka hizmet etmeyen hükümetlere de oy vermez. Hala milyo

nun üzerinde Türkçe bilmeyen insanımız var doğuda.

Utanmıyor mu bu yönetenler, cumhuriyet kurulalı 85 yıl olmuş, Türkçe bilmeyen vatandaş ne demek! Türk devletinde, Türk yurdunda yaşayan bizlere, bugüne kadar Türkçe öğretmemek ne demek! Nasıl diyecek bu vatandaş, Ne Mutlu Türk'üm", diye! Oy hesapları yaparken bugünlerimizi hiç mi düşünmediler! Ayıp, ayıp,

insan biraz da halkına hizmet eder, ülkesine hizmet eder, geleceğimize hizmet eder ama nerde bunlarda o yürek! işte kızım bütün mesele bu. Bizim demokrasimizde yönetene hesap soracak bir sistem yoktur. Ülkeyi istediği gibi idare ederler, seçim günü geldi mi, oy isterler ama yaptıklarının hesabını vermezler. Güya seçimlerde hesap verirmiş siyasiler, nerde! Oy almak için her şeyi yapar bunlar, amaçlan halka hizmet değil, kendilerine hizmet etmektir. www.cizgiliforum.com

Sustu. Bir soru daha sormadı ama düşünüyordu, anlamaya çalışıyordu ne olup bittiğini. Ben de sustum, ses çıkarmadım.

Hala Irak'a operasyondan bahseden yok, acaba yarın mı girecekler dedim, içimden ama biraz da kuşkulu. Çoktan girmiş olmalıydık çoktan, Avaşin, Basyan, Hakurk kamplarını ezip geçmiş olmalıydık. Dağlıca'nın sabahında hava indirme harekâtıyla tüm kampları vurmuş olmalıydık. Geç kaldık, dedim geç. Bundan sonra bir şey olmaz artık, dedim. Gene de içimde bir umutla haberleri izlemeye devam ettim, belki hazırlık yapıyorlardır, yarın sabah gireceklerdir, kolay mı sınır ötesi harekât, diyerek.

Şimdi düşünüyorum da her şey bir oyun gibi geliyor. ABD ve İsrail'in Ortadoğu siyasetine bir bakın, amaçlarına hedeflerine bir bakın, böylesine kötü niyet taşıyanlar, Türkiye'nin Irak'a girip Ortadoğu'nun yeniden şekillenmesinde görev almasma hiç

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

izin verir mi? Bunlar ne istiyor? Petrol kaynaklarını denetim ve kontrol, enerji nakil hatları güvenliği gibi stratejik konuları bir kenara koyun, bunlar İsrail'in etrafındaki ülkeleri etnik

köken ve dini mezhepler temelinde parçalamak, bölmek ve yönetmek istiyor9. Bu bölünmeden faydalanıp Yahudi asıllı Büyük

Kürdistan'ı kurmak istiyor, ikinci bir İsrail yaratmak için. İşe Irak'la başladılar, üçe böldüler. Kuzeyde Kürt devletini kurdular, Türkmen varlığını yok etmeye başladılar, esas aktör olarak Barzani yi seçtiler. Planları adım adım ilerliyor, henüz sıramız gelmedi, hedefte biz de varız.

Bu durumda siz olsanız, bölüp yöneteceğiniz hedef bir ülkenin bu oyuna girmesine izin verir misiniz? ABD ve Yahuda

hiçbir zaman istemedi bunu, hiçbir zaman. 91 Körfez savaşında ortaya atılan Musul Kerkük masalları, bir koyup beş almak masalları bir oyun, bu oyunun bir parçası. Hala anlamamışımdır

o tarihte Genel Kurmay Başkanı neden istifa etti, diye, hala da anlamadım. Niye istifa etmek, kararlı olmak, Irak'a müdahale etmek varken neden istifa etmek?

2003 Irak savaşındaki 1 Mart vakası da bu oyunun bir parçası. Tezkerenin geçmesini ne ABD istiyordu, ne Yahuda ne de hükümet. İsteselerdi geçmez miydi sanırsınız bu ünlü tezkere? Geçerdi, göldeki kuğu gibi nazlı nazlı geçerdi ama istemediler. Hepsi bir oyun, kirli kanlı bir oyun, ihanet dolu bir oyun! Yazık verdiğimiz onca şehide, şehit üzerinden oyun oynanır mı hiç! Ama bilmiyorlar ki bu toprak ihaneti örtmez, nasıl yatacaklar bu toprak altında, şehit hesap sormayacak mı, Allah hesap sormayacak mı, hadi bizim nesiller soramadı diyelim...

Dünya Siyonist Yayım, Kivunim Dergisi, inceleme, Şubat 82 Sayısı, israil İçin 1980'lerde

Strateji, Oded Yinon.

İran'da Nokta Operasyonu

Ne yapıyor acaba bizimkiler şimdi, diye bir derin iç geçirdim. Hareket edeli pek fazla olmamıştı. Şu an ilerliyorlardır

komşunun ordan, dedim. Gerçekten de özel Tim sessizce tran'a doğru ilerliyordu. Komşunun karakoluna baktım, hiç kıpırtı yoktu. îyi dedim, demek bizi

görmemişler. Görseler de aldırdığımız yoktu. O günlerde düşündüğümüz tek şey vardı; tehdidi yok

etmek! O zamanlar doğrusu da buydu, şimdi de doğru olanı bu; tehdidi yok etmek ama nasıl?

Özel tim sınırı aştığında saat yedisini gösteriyordu akşamın. Dumanlı'nın bu yüzünü, bize bakan yüzünü biliyorduk ama arka tarafı hakkında doğru dürüst bir bilgimiz yoktu. Komşu tarafında ne var ne yok belirsizdi. Bizim için de riskli olan buydu;

tırmanış, Dumanlı'ya tırmanış. Bilmediğiniz bir arazide çatak var, uçurum var, kaya var, çukur var, risk çok. Gece görüşlerimiz vardı Allah'a şükür ama olsun, gene de bir aksaklık çıkmaz inşallah, dedim içimden, önemli olan gün doğmadan hedefi kuşatmaktı, yoksa yanmıştık! İnanın öyle bir yanmıştık ki, ne siz

sorun ne de ben böyle bir ihtimali düşüneyim.

Adım adım, sonu muhtemel bir ölüm olan yolculuğa çıktılar, yürekleri sevgi dolu. işte bu sevgiden aldıkları güçle tırmandılar da tırmandılar, kimsenin haberi yoktu onlardan.

-- -Kartalı, yerimizi aldık, dedi sessizce Kartal-3.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Hainleri kuşattıklarında gece yarısını geceli daha iki saat

olmuştu, özel timin komutanı hainlerin yaktığı ateşi görmüş, sessizce askerlerini mevzilendirmişti. İlk tespit edilen üç terörist idi. îçi kuşku doldu tim komutanının, diğerleri nerede acaba, diye sessizce iç geçirdi. Biraz uzaklaştı timinden, etrafı gece görüşüyle taradı, kimseyi göremedi. Biraz telaşlandı, ya başkaları

da varsa, dedi içinden, ya başkaları da varsa? Allahım bize yardım et, dedi ve kayalığın arkasındaki mevziye geçti.

Şafak sökmeye yakın biraz daha yaklaştı teröristlere. Göz artık görüyordu derken, yüreğindeki hainlik yüzüne vurmuş bir teröristin kara bakışlarını gördü, bir saniye değil daha az bakıştılar ve tetiği çekti. Tim kıpırdadı, önceden hedefini belirlemiş olanlar da tetiği çekti. İkisi devrildi hainin. Diğeri, Aman, demeye fırsat bulamadan kurşunu yedi, yaptığı hainlik geçti bir an için gözünden,

Allah'ın adını bile ağzına alamadı ve devrildi. Gece bulamadıkları iki terörist ise aniden bir kovuktan çıkarak ateş

etmeye başladı, özel tim hazırlıklıydı buna, fısıltıyla geçen mermilere aldırmadılar bile. Arpacık hainleri gösteriyordu, asıldılar

tetiğe. O gün mermi bile kimi vuracağını biliyordu, iki terörist diğer üçü gibi yapmış olduklarının hesabını hemen oracıkta verdiler. Derin bir sessizlik sardı etrafı. Topu topu ik i dakika ya da üç, işte harekât ancak bu kadar sürdü. Hiç kımıldamadan durdu özel tim, etrafı dinledi, gözetledi, yer değiştirdi sürünerek. Uzun sürdü bu bekleyiş, beş dakika kadar. Sıçrayarak etrafı kolaçan ettiler. Çepeçevre etrafı bakışlarıyla süzdüler ve nihayet emniyette olduklarını hissedip ayağa kalktılar. Kendilerinden başka

canlı kimse bölgede yoktu:

Kartal-1, Kartal-3, tamam.

Dinliyorum tamam.

Hedef ele geçti, toplam beş. Tamam.

ERDAL SARIZEYBEK

Anlaşıldı tamam.

Bir aslan koldan hafif, tamam.

Kanat geliyor tamam.

Demek hedefte beş terörist varmış, dedim içimden. Allah'tan başka terörist yokmuş, iyi ki çatışma uzun sürmedi, dedim, İran'dı burası, ne olacağı belli olmazdı. Aslan dediği astsubayımızdı, yaralanmıştı. Yarası hafifmiş, buna da şükür, dedim.

Kanat dediği de bizim helikopterdi yani uçan kuş.

Süratle hainlerin silah, teçhizatlarını aldılar, örgütsel dokümanları ve haraç olarak toplanmış paralan aldılar, bir kuş gibi

süzülerek ülkelerine doğru yola çıktılar, sevdiklerine, onları sevenlere doğru. Allahım, belki de geçirdiğimiz en uzun gece oldu

bu. Belki de yaşadığımız en büyük endişe. Kendimiz için değildi düşündüğümüz, bize emanet edilmiş vatan evlatları!

Helikopter pilotuna talimat verildi. Helena istikametinde

uçtu. Timi gördü, eğildi ve yaralı astsubayı aldı. Merkeze döndü ve doğru revire koştu, sanki kuş gibi. İki saat kadar sonra özel Tim toprağımıza ayakbastı. Görmeliydiniz işte o zaman bu kahramanları, ne gururluydular görmeliydiniz! Kolay iş değil bu;

yabancı bir ülkeye geceleyin girmek, girip de PKK kampını basmak, basıp da teröristleri yok etmek ve sonunda sağ salim geri

dönmek, kolay değil, inanın kolay değil! Ne kadar gurur duysanız onlar için, az gelir!

Karakola geldiler. Kucaklaştı hepsi, sarıldı birbirine. Bir görev daha Mehmetçiğe yaraşır bir şekilde tamamlanmıştı. Bu satırları yazarken bile sizlere inanın ürperiyorum, Mehmetçik'ten gurur duymak ne güzel!

Yıllar önce evlatlarınız ölüm pahasına İran'a girip harekât düzenlemiş ve yüzünün akıyla çıkmıştır. Bize kimse emir vermedi, bize kimse İran'a operasyon yap, demedi ama yaptık. Neden?

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Evlatlarınız tehlikedeydi ve o günkü yöneticiler bu tehlikeyi görmezden gelmişti. Biz gelmedik, biz görmezden gelemedik, bu tehdidi yok edilmeliydi ve ettik, Allah'a inanarak ve Osman Paşa'ya güvenerek. Osman Paşa'nın bu konuda emir verme yetkisinin olmadığını biz de biliyorduk. İran'da başımıza bir işler

gelseydi, bizi kimsenin kurtaramayacağını biz de biliyorduk. Bir bakıştık sadece, ne duruyorsunuz, dedi. Anladık ki o anda; söz konusu vatandı!

Neden anlattım size tüm bunları, macera olsun diye değil. Göresiniz istedim, bilesiniz sizin evlatlarınız bir kahramandır. Sizin evlatlarınız ölümden korkmaz. Mehmetçik sizin evladınız, O ölümden korkmaz. Bir çuval hadisesi olduysa eğer

bu Mehmetçiğin değil, ülkeyi yönetenlerin korkaklığındandır. Dağlıca'da şehit verdiysek eğer, bu da Mehmetçikten değil, ülkemizi yönetenlerin acizliğindendir, basiretsizliğindendir.

Terörle mücadeleye gönül vermiş kardeşlerimiz, sizlere sesleniyorum. Yarın benzer durumlar olabilir. Yarın bulunduğunuz

yerde tehdit sizi kuşatabilir. Şimdi ki yönetenler gibi, yarın da benzerleri çıkabilir, onlar da sizin içinde bulunduğunuz tehdide aldırmayabilir. Tehdidi yok etmezseniz, şehidi siz verirsiniz, sizin içiniz yanar, bir de anaların, ateş düştüğü yeri yakar. Gazi Paşa'yı hatırlayınız o zaman size seslenen; vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin10!

Neden yazdım tüm bunları? İçinizi ferah tutun, diye. Kahramanlık destanlarını yazan sizin evlatlarınız, gurur duyun, diye. Binlerce yıldır yazılmış bu destanlar daha bitmedi, yazılacak daha çok şey var, her şey bitmedi henüz, gelecekten umudunuz olsun, diye yazdım...

10 Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi.

ERDAL SARIZEYBEK

Irak'taki Senaryo ve PKK

"23 Ekim 2007 günü saat 22:00 sıralarında, Türkiye-Irak sınırı üzerinde konuşlu Yeşilova Hudut Karakolu tarafından, kalabalık bir terörist grup saldırı hazırlığı halinde

iken tespit edilmiş ve terörist grup tank, topçu ve diğer ağır silahlarla anında ve yoğun şekilde ateş altına alınmıştır.

Bu durum karşısında Irak topraklarına kaçmaya başla

yan terörist grup, ateşlerle takip edilmiştir.

Olaydan sonra bölgedeki kaynaklardan ve diğer vasıtalardan elde edilen istihbarat bilgilerinden, 30'dan fazla

teröristin etkisiz hale getirildiği değerlendirilmiştir. Arazi arama ve tarama faaliyetleri devam etmektedir.

Türk Silahlı Kuvvetleri dün olduğu gibi bugün ve yarın da

vatanın bütünlüğü ve milletin huzuru için üzerine düşen görevi kahramanca, canı ve kanı pahasına yapmaya devam edecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur".

Yeşilova Şemdinli demektir, yaşayan bilir. Daha adını duyar

duymaz atıldı kızım:

Baba bak, teröristler Yeşilova'ya gelmiş, senin karakoluna!

11 Genel Kurmay Başkanlığı'nın 25 Ekim 2007 gün ve 26 Sayılı Basın Açıklaması.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Şok oldum, inanın Yeşilova adını duyduğum zaman şok

oldum! Yeşilova neresi? Yeşilova, Türkiye'nin en güney doğu ucu. Güneyi Hayat Vadisi, Irak'ın. Onun yanı başı Hakurk, teröristlerin. Batısı Basyan, teröristlerin. Kuzeyi Aktütün, bizim.

Onun da kuzeyi Dağlıca, şehitlerin. Teröristler iki gün önce nereye saldırdı? Dağlıca'ya. Şimdi neredeler? Yeşilova'da. Bunun

anlamı nedir biliyor musunuz? Bunun anlamı; bizim teröristler tıpkı 15 yıl önce olduğu gibi Hakurk'ta yani Yeşilova'nın hemen yanı başına kamp kurmuş, oradan çıkan teröristler Basyan ve Avaşin üzerinden bir Dağlıca'ya vuruyor bir Yeşilova'ya, demektir. Aman Allahım, buna izin vermek, bu tehdidi görmezden

gelmek, harekete geçmemek, şehit törenlerinde "kanları yerde kalmayacak" demek, bunun anlamı nedir? Bu gerçeğe, göz göre şehit vermeye, göz göze vatan evlatlarının şehit edilmesine hangi yürek katlanır! Demek teröristler Yeşilova'da ha! Irak'a asker gönderme yetkisi de hükümet de!

Elimizden fazla bir şey gelmiyor, dişlerimizi sıkıp daktilonun

tuşlarına biraz daha sert vuruyoruz işte o kadar, bir daha sert... Baba ne yapıyor orada teröristler?

Kızım, PKK'nın ana eylem Üssü Hakurk'tur. Bu üs

hemen Yeşilova'nın batısındadır, bir gecelik yürüyüş

mesafesi. Burası yıllardır PKK'nın kampıdır. Daha önceleri yani uzun zaman önce Barzani aşireti Saddam'a karşı isyan ederken de hep bu bölgede çatışmayı sürdürmüş. Saddam bile yok edememiş Hakurk'u. Genelde teröristler burada toplanır. Aldıkları eylem kararına göre ülkemize giriş yapar. Dağlıca baskını sonrası attığımız havan ve topçu mermileri belki de teröristleri rahatsız etmiş olmalı ki, en kolay hedefi seçmişler, Yeşilova'yı.

ERDAL SARIZEYBEK

Gene de Yeşilova'yı hedef olarak seçmek pek akıl karı değil. Çünkü Dağlıca sonrası Türk milleti öfkeli, bunun üstüne gelip de Yeşilova'yı vurmak büyük risk. Belki de geçiş yapıyorlardı o bölgeden, asker görüntü aldı ve ateş etti, kim bilir?

Niye müdahale etmiyoruz baba?

Çünkü Amerika izin vermiyor.

Vermesin, biz gene giremez miyiz?

İstesek gireriz kızım ama yönetenler Amerika ile sorun

çıksın istemiyor.

Amerika niye geldi baba buralara da Irak'ı işgal etti? Çocuk işte, her şeyi merak ediyor, anlamak öğrenmek istiyor. Başladım anlatmaya:

Birinci dünya savaşı sonunda kızım, biz yenilince

İngiltere ve Fransa Osmanlı'nın topraklarını aralarında pay ettiler. İngiltere, bir zamanlar bizim egemenliğimiz altında olan Filistin, Ürdün ve Irak'ı, Fransa da

Suriye ve Lübnan'ı işgal etti. Savaşın bittiği anda Türk askerinin bulunduğu topraklar Türk devletinin yeni sınırları idi. Artık Osmanlı yoktu, Türk devleti vardı. Musul bizimdi ama İngilizler bize oyun oynadı ve

orayı da işgal etti. Uzun bir hikayedir kızım bu Musul meselesi, uzun bir hikâye, daha sonra anlatırım bunu. Birinci dünya savaşı sonunda İngiliz ve Fransız hâkimiyeti Ortadoğu'da kuruldu. Ardından İkinci Dünya

Savaşı çıktı. Biz bu savaşa girmedik. Bunun savaşında ingiliz ve Fransızlar işgal ettikleri topraklardan çekildiler. Filistin topraklan üzerinde İsrail devletini kurdular. Amaçları bu bölgedeki çıkarlarını korumak, işte tam bu sırada Amerika devreye girdi ve "ben büyük bir devletim, şimdiye kadar siz bu bölgenin hakimiydiniz,

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

bundan sonra benim", dedi. Irak-lran savaşı ve Irak'ın Kuveyt'i işgalini bahane ederek bölgeye girdi, kontrolü eline geçirdi. Bir daha çıkmadı buradan, yani 1990'dan beri burada, bir daha da çıkmaya niyeti yok zaten.

Neden baba?

Körfez ülkelerinde petrol var kızım. Onu ele geçirmek, yönetmek, denetlemek istiyor. Ayrıca bu petrolün batı

ya naklinde kullanılacak boru hatlarının da güvenliğini sağlamak istiyor kendi ülkesinin menfaatleri için. Teröristlere neye müdahale etmiyor baba? Terörle mü

cadele etmiyor mu Amerika?

Ediyor kızım da, onun teröristi başka bizim terörist baş

ka. Sonra bizim PKK onun işine yarıyor. Biliyorsun bir

Büyük Ortadoğu meselesi var. İsrail'in bir projesi bu.

Buna göre bölge ülkelerini etnik köken ve mezhep ayrı

lıkları temelinde parçalayıp bölmek istiyorlar, işgal et

tikleri Filistin topraklarında yaşayabilmek için. Onları

güçsüz, zayıf bırakıp yönetmek istiyorlar. Amerika'nın

Irak'ı işgal etmesi ve ardından üçe bölmesinin sebe

bi bu. Sırada İran, Türkiye, Suriye, Lübnan, Ürdün ve

Mısır var, bu ülkelerde de karışıklık çıkartacaklar hatta

iç savaşa sürükleyecekler. Amaçlan bölgede otorite ol

mak.

Peki, bu ülkeler bunu bilmiyor mu baba?

Biliyor kızım ama iktidarda kalmak için halka gerçeği

anlatmıyorlar, Amerika'ya karşı birleşemiyorlar. Herkes bir çıkar peşinde, ister şahsi ister siyasi. Ülkenin geleceğini düşünen pek kalmadı artık. Bak Arabistan'a, bak Kuveyt'e, ikisinin de başında zengin şeyhler şıhlar var, hiç Amerika'ya sesleri çıkıyor mu? israil'in Filistin'de

katlettiği insanlardan bahseden var mı? Sesleri çıkmaz, çünkü iktidardalar, güç ve para onlarda. Amerika ne isterse yapıyorlar, bu da onların işine geliyor. Bak bizim

hükümete, onun sesi çıkıyor mu? ABD ve îsrail her gün yüzlerce Müslüman öldürüyor, hiç sesleri çıkıyor mu? Çıkmaz, çıkamaz, iktidarda kalmak, milletin güç ve otoritesini kendi çıkarları için kullanmak istiyorlar. Bunların sesi çıkmaz.

Peki, bunlar PKK'yı niye destekliyorlar baba?

2003'te Amerika Irak'ı işgal ettiği zaman kuzeydeki

Kürt bölgesinde iki güç vardı kızım, biri Barzani, diğeri

PKK. ABD ve îsrail hemen bunlarla irtibat kurdu. Sana

anlattığım bölüp yönetme ve petrol kaynaklarını ele ge

çirme projesinde bunlardan faydalanma yoluna gittiler.

Önceleri işler iyi gitti. Adına PEJAK denen İran PKK'sı

onların desteğiyle mevcut yönetime karşı eylemlere gi

rişti. Türkiye'de ise, adına Demokratik Toplum Partisi

denen PKK'nın siyasi kol ve kanatları siyasallaşma ve

legalleşme çabalarını sürdürüp ülkemizde karışıklar

çıkardı. Suriye'de de alt yapı ve örgütlenme çabalan

hala sürüyor. Zaten hedef ülkeler bunlardı ve PKK bu

üç ülkede de ABD ve israil adına faaliyet gösteriyordu.

Barzani'ye gelince. Kendisi Yahudi asıllı bir Kürt'tür12.

Yahudi israil de Irak kuzeyinde bir Yahudi Kürt devleti

kurulmasını destekliyor ve Barzani'ye yardım ediyor.

Kürt devleti kurulsun da, israil'e destek versin, diye.

Barzani'de bunu fırsat bilip Türkiye, Iran ve Suriye'de

yaşayan Kürt kökenli vatandaşları kışkırtıp daha bü

yük bir Yahudi Kürt devleti kurmak istiyor. Irak parça

landı zaten, kuzeyinde şimdilik federe bir Yahudi Kürt

devleti kuruldu. Bu Amerikan'ın da işine geliyor. Ama

şimdi işler değişti. Körler görür oldu.

Nasıl değişti baba?

Anlatırım kızım anlatırım, deyip kendi düşüncelerime

hızla dalıp gittim...

Haklıydı kızım. Ortadoğu'da artık bir çocuğun bile rahatça

anlayabileceği, görebileceği gelişmeler oluyordu ve kimse niyetini saklamıyordu artık. Bölgedeki ülkelerin parçalanmış şekliyle haritaları artık internette dolaşıyor, gazetelerde manşetten veriliyordu. Gizli saklı bir şey yoktu. Anlaşılması belki de en güç olan

mesele; tüm bunlar olurken bizi yönetenler ne yapıyordu, kime ve neye hizmet ediyorlardı, işte mesele buradaydı. Kızımın aklını fazla karıştırmak istemedim, daha çok gençti o, yaşayacak ve görecek yılları vardı, umutsuzluğa düşmesi istemedim. O da derin düşüncelere daldı, ben de. 15 Ekim'de hükümet TBMM'den Irak'a asker göndermek için tezkere göndermiş ve 17 Ekim'de büyük bir çoğunlukla ve coşkuyla tezkere Meclis'ten geçmişti.

21 Ekim günü teröristler Dağlıca'da bir piyade taburumuza saldın düzenlemiş, 12 askerimiz şehit edilmiş, sekiz askerimizden hala haber alınamıyordu. Tezkere hükümetin elindeydi ve biz Irak'a, şehitlerimiz intikamı için dahi giremiyorduk. Ardından Genel Kurmay teröristlerin Yeşilova'da görüldüğünü açıklıyordu. Teröristler Yeşilova'daydı ha! Ah, çilekeş yürek ah...

ERDAL SARIZEYBEK

Tehdit Nerede ise Orada Yok Edilecek

Gene düşüncelerim İran'a kaydı, gene o günlerin sıkıntısı bastı üstüme bir kâbus gibi. Bir binbaşının taşımakta güçlük çektiği böylesine ağır bir duygu ne olabilir, neden kaynaklanabilir ki? Altı üstü bir binbaşı işte hem de yeni tabur komutanı, emrinde iki bine yakın asker. Tek görev yapan o mu sanki? Ondan başka kimse terörle mücadele etmemiş mi? Öyleyse neden, neden bu ağır yük omuzlarında, taşıyamıyor, zorlanıyor bu binbaşı, neden?

İşin gerçeği şuydu; görüyordu o, tehdidi görüyor, o tehdidin gelip vuracağını biliyordu, gözlerini kapayıp görmezden gelemiyordu. Acı günler yaşadı, yaşayarak öğrendi bunları. Tehdidin

vurması demek, şehit demekti, hissediyordu bunu. Bu acıya herkes katlanamazdı ama o katlandı. Gördüğü tehdit yakındı, bir

bakış kadar. Bütün mesele buradaydı zaten; yakın olan tehdidi görüp de bir şey yapmamak, bunun sonucu vatan evlatlarını ölüme göndermek, nasıl olabilirdi bu? Bir insan böyle bir durumda nasıl sessiz kalabilir, nasıl izlemekle yetinebilirdi, nasıl?

Dağlıca'ya bir bakın, kesin terörist varlığının uzun zamandır yakınında olduğuna bir bakın. Hemen yanı başında terörist olduğu bilinmesine rağmen, o tehdidin gelip onları vuracağı bilinmesine rağmen, sınır ötesi harekât kararı alamayan, alıp da uygulamayan şu hükümete bir bakın. Dağlıca şehitlerini te

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

turistler vurdu sanıyorsunuz ama doğru değil biz vurduk; hükümet vurdu, Başbakan vurdu, vazifeye atılmak için içinde bulunduğun vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin, diyen

Gazi Paşa'nın bu sözünü tutmayan asker vurdu. İşte o binbaşı görüyordu tüm bunları, ondan zaten yükü ağırdı ve taşıyamıyordu.

Taşıyamadığı bu yükle ağır ağır Alan'a gitti, Dumanlı Dağ'ın

karşısına. Aldı bölük komutanını, yaktılar bir sigara hiç konuşmadan, Dumanlı'ya bakarak bir köşeye oturdular. Hava serindi,

kış yaklaşıyordu sonuna doğru sonbaharın. İkisi de biliyordu ki, teröristler ordaydı. Görmediler belki ama biliyorlardı bunu. Ölüm kol geziyordu yanlarında ama onlar sessiz, düşünüyorlardı ne zaman geleceğini, nasıl geleceğini ölümün. Ne korkunç bir duygudur bu, bilir misiniz? Kuş uçmaz kervan geçmez bir dağ başında bir avuç vatan evladı, ölümcül tehdit karşınızda ve siz Allah'la baş başa? Yahuda'nın yapmış olduğu gibi anlaşma yapacaklardı ama bilirlerdi onlar Allah'ın kulları olduklarını ve bilirlerdi

anlaşma yapılamayacağını, bunu düşünmenin bile günah

olduğunu. Ne zordu, bir avuç vatan evladıyla tehdidin ortasında kalmak ne zor, yapayalnız ve çaresiz, Dağlıca gibi, Aktütün gibi, Yeşilova gibi. Bir de komşu vardı karşılarda, açık açık teröristlere destek veren ama hükümet bunu önleyecek tedbiri almıyordu, alamıyordu, korkaklığından, basiretsizliğinden, acizliğinden,

rahatına düşkünlüğünden. Aman sorun çıkmasın demek ne kolaydı! Vatan evlatları ateş altındaymış, ne önemi vardı!

Tehdit gene Dumanlı'daydı ve gelip bizi vuracaktı. İnanın

komşunun bizden haberi yoktu, bizim onun hakkında ne düşündüğümüzden de haberi yoktu, neler planladığımızdan da.

Olmaması da doğal, çünkü harekât dediğiniz gizli olur, sessiz

olur, hiç konuşmadan, gidersin vurursun gelirsin, varsa sorular ondan sonra cevaplarsın.

ERDAL SARIZEYBEK

O zamanlar öyleydi, şimdi nasıl, siz görüyorsunuz zaten açık açık, devletin bir gizlisi kalmadı ki artık. Devletin sırları sokaklarda dolaşıyor, aylardır Irak kuzeyindeki PKK tartışılıyor, uçan kuş bizi biliyor Mossad olmaya gerek yok, tehdit içimizde artık.

Dumanlı'nın karşısında ikimiz, ben ve bölük komutanı, ikimiz de sessiz, herkes sessiz, herkes düşünceli, kimse konuşmuyor. Vatan evlatları oturmuş karakol bahçesinde eski günlerini anlatıp hayallere dalıyor, terhis olduğunda ne yapacağını düşünüyor ama tehdidin bu kadar yakın olduğunun farkında değil,

bir şeyler seziyor ama konuşmuyor, sormuyor. O da biliyor yalnız olduğumuzu, ne eder ne yaparsak bir başımıza yapacağımızı, sessiz ve derinden.

Domuz tepede oturmuşuz hala Dumanlı"ya bakıyoruz, düşünceli ve sessiz. Teröristler de bizi seyrediyor, görmeye gerek yok hissediyordunuz bunu zaten. Garip bir duygu bu; birbirinizi seyretmek, ne düşündüğünüzü anlamaya çalışmak, karşı karşıya kaldığınızda hiç tereddüt etmeden tetiği çekmek, garip bir duygu işte. Dumanlının zirvesinde mevzi yapmışlar bir kayanın altını oyarak. Alan çatışmasını buradan yönetmiş hainlerin başı. Çıldırmış olmalı, diye düşündüm bir an, zırhlı ekibin ortaya çıkıp da tek tek hainleri devirdiğini gören dağdakinin çıldırmış olduğunu düşünerek, bir daha çalışsak neler olur acaba, dedim içimden. Biraz da keyfini yaşadım dağdakini çıldırtmanın.

Rahatsız da oluyor insan, bir başkası tarafından gözetlenmek. Tedirgin ediyor, bir an için de olsa unutmak istediğiniz tehdidi unutturmuyor. Su kadar, nefes kadar size, içinizde bu tehdit.

Ne yapacağız evlat, dedim, bölük komutanına.

Bilmem ki komutanım, diye cevap verdi.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

işte ordalar, Allah bilir bizi seyrediyorlardır şimdi. Haklısınız komutanım.

Onlar orada dururken biz nasıl yaşayacağız burada, ev

lat.

Bilmiyorum ki komutanım.

Allah diyor, git şu komşunun karakolunu vur, anlasın

lar ne demek karakolun basılması.

Çare değil ki komutanım.

Dumanlı'da soğuk mudur şimdi havalar?

Çok soğuk komutanım, geceleri burada bile dayanmak

zor.

Sen de ne haberler var, ne yapıyor bu teröristler? Son operasyondan sonra çok kızmışlar bize. intikam

alacağız, diyorlarmış.

Gelsinler, gelsinler de alsınlar bakalım, dedim içimden ama garip bir endişe ile sarsıldım. Zaten hain olanlar, hainliklerine bir de hainlik eklerse ne yaparız biz, diye düşünmeden edemedim.

Takviye yapmışlar Dumanlı'ya. Geceden sızıp yolları

mızı mayınlayacaklarmış.

Nasıl? Buluruz değil mi o mayınları? Başımıza bir iş

gelmez değil mi?

Böyle konuşuyoruz ama iyiden iyiye tedirgin oldum, aklıma mayınlar, pusular, patlamalar, şehitler gelmeye başladı, korktum. Endişeliyim ama sessiz, içimden, belli etmiyorum.

Hep bunları mı bekleyeceğiz evlat? Gelsinler vursunlar

gitsinler, bir şey yapmayacak mıyız?

Ne yapalım komutanım?

ERDAL SARIZEYBEK

Bunlar orda değil mi, şimdi ordalar yani?

Evet komutanım. Orda olmasalar mutlaka Kralın

Kızındadırlar, terk etmezler o bölgeyi.

Kralın Kızı bir dağın adı, hemen Dumanlı'nın kuzeyine düşer, oradan da Jerma PKK kampına açılır. Bu dağ hem kampın güvenliğini sağlar, hem giriş çıkışların emniyetini sağlar, Alan vadisini gözetler, hem de kaçakçılığı kontrol eder. Seyyar güm

rük noktaları vardır, haraç alırlar, tşte böylesine bir dağ.

Gitsek bulur muyuz onları?

Buluruz komutanım.

O da bana belli etmeye çalışıyor ama tehdidi biliyordu. Sözün dönüp dolaşıp nereye varacağını da biliyordu.

Ne dersin, gidelim mi?

Bilmem ki komutanım nasıl olur?

Fazla üstelemedim, onu düşünceleriyle baş başa bırakıp tabura doğru yola koyuldum, bu sefer işimiz gerçekten zordu.

Uzun süreli çaresizlikler bazen sizi alıştırıyor ortama; her şeyi olduğu gibi kabul etmeye başlıyorsunuz. Olayların ardından sürüklenip gidiyorsunuz, bir nevi kadercilik. Görüyorum şimdi insanları, mevcut gidişatın yönünü daha iyiye daha güzele çevirmeye çalışmak gibi bir gayrete girmiyorlar. Çünkü riskli, insanlar risk almak istemiyor belki de bu düşünce sistemi içinde yetiştiriliyoruz. Risk

almamak! Neden? Çünkü riski göze alan, sonucuna da katlanmak zorundadır da ondan. Deneyin isterseniz,

çalıştığınız alan ne olursa olsun, mevcut sistemi değiştirecek şekilde teklifler hazırlayın, savunun onları, önce sizi dinlerler, sonra gel tekrar görüşelim, derler. Siz ısrarcı olursanız ve akılları da yatarsa isteklerinizi yaparlar ama bir şartla! Nedir o şart? İşler kötü giderse sorumlu siz olacaksınız ve sonuçlarını da katlana

caksınız! Bu günah keçisi aramak gibi bir şey ya da ilahlar kurbanı olmak, gibi. özel sektörde sorun yok; ister değiştirirsiniz mevcudu ister kara defter usulü gidersiniz, bu sizin bileceğiniz bir iştir. Çünkü iyi ya da kötü, hepsi sizindir. Mesele devlet bürokrasisinde başlıyor, orada önem kazanıyor. Dışişleri, içişleri gibi önemli alanlarda, ülke siyasetinin söz konusu olduğu sahalarda, karar vermeyi zorunlu kılan durumlarda, etliye sütlüye karışmamak en iyisi gibi görünüyor yoksa başınıza iş açılıyor. Nasıl mı? www.cizgiliforum.com

işte size Iran örneği. Bizim diplomatlarımız yok mu? Bizim Irana yönelik dış siyasetimizi belirleyen bir makam yok mu? Bizim ulusal çıkarlarımız yok mu? Şu halimize bir bakın, okuyorsunuz işte, bize mi kalmış bu işler? iran'a biz mi kafa tutacağız? Iran devlet değil mi, biz devlet değil miyiz? Iran PKK'ya destek veriyormuş, versin. Nedir peki bizim buna karşı uygulayacağımız siyaset? O belli değil, yoğurda göre değişiyor yiğidin yediği. Olur mu hiç, devlet yönetimi yiğitlikle, yoğurtla ayranla olur mu hiç!

Diplomatları da pek suçladığım yok, sistem bu, böyle işliyor. Çıksın bir diplomat, iran'a nota verelim, Iran sınırında

gözdağı olsun için askeri bir tatbikat yapalım, desin, desin bir bakalım ne oluyor! ilk alacağı cevap, sen kimsin, olacaktır!

Sen kimsin de boyundan büyük işlere karışıyorsun, devlete

akıl veriyorsun, olacaktır. Diyelim ülkenizi çok seviyorsunuz ve bu karar alınmazsa ülke batacak, diye düşünüyorsunuz. Israrlısınız, zorluyorsunuz etliye sütlüye karışmayan makamları.

Bu durumda peki, diyeceklerdir, peki ama bir sorun çıkarsa sorumlusu sensin! Diyelim ki, tamam dediniz ve düşündüğünüzü

yaptınız, askeri tatbikatlar, notalar filan. Oldu ya, sizin yaptığınıza karşılık İran da gümrük kapılarını kapattı ve binlerce TIR'ınız kapılarda birikti, basın veryansın ediyor. İşte

ERDAL SARIZEYBEK

hapı yuttunuz! Ayıklayın bakalım varsa pirincin taşını çünkü bunun sorumlusu sizsiniz!

Mesleğe yeni başlayanlara tecrübeli olanlarımız çalışma sistemini böyle öğrettiği için, çok kısa bir süre sonra siz de sistemin bir parçası olur, etliye ve de sütlüye karışmazsınız. Onun için bizim politikalarımız "aman sorun çıkmasın, politikalarıdır. Bizim politikamız, sen işine bak, politikasıdır, sorun çıkarma, politikasıdır. Sorun çıkarsa şayet bekle gör, politikasıdır, bekle ve gör.

Bakın şu PKK terör örgütünün haline; 20 yıl hiç Suriye'ye karıştık mı biz, hayır, Suriye'ye hiç sorun çıkarmadık. Hâlbuki musluğun vanası bizim elimizdeydi, vanayı kaparsak içecek su bulamazlardı. Yapmadık ve sorun çıkarmadık kimseye, ne PKK'ya ne de Suriye'ye. Ne oldu sonunda? Her gün şehit, biz şehit olduk!

Peki, Amerika'ya sorun çıkardık mı hiç? Hayır. Birinci

Körfez savaşında kapılarımızı ardına kadar açtık, bir şey de istemedik onlardan. Sonuç ne? 100 milyar dolar ekonomik kayıp,

özerk Bir Kürt Devleti, güçlü bir PKK. îşte sonucu bu. 2003 Irak savaşını hatırlayınız. Amerika'ya o zaman da hiç sorun çıkarmadık biz. Bakmayın siz öyle 1 Mart tezkeresine, oyunun bir

parçasıdır o. 20 Mart'a bakın esas siz, 20 Mart'ta tezkere çıkardık ve İncirlik sayesinde bu önemli harekâtı dostlarımız için çok kolaylaştırdık. Peki, sorun çıkarmadık da ne oldu? Parçalanmış bir Irak, kuzeyde Federe bir Kürt Devleti, siyasi bir PKK, yok olmaya yüz tutan bir Türkmen varlığı, işte 2003'ün sonucu da bu!

Niye anlatıyorum tüm bunları, gerçeği görmeniz için, bu ülke artık aman sorun çıkmasın, politikaları ile yönetilemez. Sorunlar dağ gibi büyüdü, kimse görmezden gelemez artık. Ne

sorun çıkacaksa çıksın, bundan daha çok şehit verecek değiliz

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

ya! Ne sorun çıkacaksa çıksın, bir canımızdan, bir bayrağımızdan bir de toprağımızdan başka kaybedecek neyimiz kaldı bizim!

Böyle düşüne düşüne tabura vardım. Aklımda kalan tek şey, Dumanlı'daki tehdidi ne pahasına olursa olsun yok etmekti ama nasıl...

ERDAL SARIZEYBEK

Türk Milletinin Gücü

Şırnak'ta 13 şehit, ardından 14 şehit gene Şırnak'ta, Dağlıca'da

12 şehit, sekiz asker yok, kayıp, sekiz Mehmet yok. Tezkere Meclis'ten geçmiş, hükümette ses yok. Dayanamadı halk, Türk milleti şehitlerine dayanamadı sokağa çıktı, meydanlara. Bıraksalar Irak'a gidip bu PKK'ya da Barzani'ye de Talabani'ye de dersini verip gelecekti ama bırakmadılar. Halk öfkeli, Türk milleti öfkeli, sel gibi akıyor meydanlara. Bütün haber kanallarında öfke tütüyor ama Yahuda'nın öfkesi değil bu, halkın öfkesi halkın.

Ne olacak bu böyle baba, dedi kızım derinden, dayana

madı yüreğindeki acıya, hissettim.

Olmaz kızım olmaz, şehitlerle oynanmaz, şehit kanıyla siyaset yapılmaz.

Halkın öfkesi karşısında nasıl duracaklar baba?

Duramazlar kızım, halkın karşısında kimse duramaz. Hep ağlıyoruz baba, şehit görünce ağlıyoruz. Kızım bu bir ihanet oyunu. Bizi şehitlere alıştırmak

istiyorlar. Bak televizyonlara, hep şehit, şehit ailesi, feryatlar, acılar, gözyaşları. Bizim aklımızı, beynimizi şartlandırıyorlar. Terör denince şehit akla geliyor. PKK denince şehit aklımıza geliyor. Bıktırıyorlar bizi.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

En sonunda, lanet olsun, yeter artık ne olacaksa olsun, dememizi bekliyorlar. İstedikleri bu zaten. Ne olacaksa olsun, derken, ister ülke bölünsün ister Kürt devleti kurulsun, ne olacaksa olsun da bu terör bitsin artık, dememizi bekliyorlar, istedikleri bu. Hiç gördün mü

bir şehit töreninden sonra, iki küçük çocuk, yüzleri gülen, geleceğe umutla bakan, hiç iki çocuk gördün mü?

Göremezsin. Bunu yayınlarlarsa, işte bu şehitler çocuklarımızın geleceği için şehit oldu, bize huzurlu ve

güvenli bir ülke bırakmak için şehit oldu, anlamına gelir, toprağa bayrağa vatana daha sıkı sarılırız o zaman. Ama yapmazlar bunu, Yahudalılar bu, onların toprakla bayrakla vatanla bir ilgisi yok.

Versinler bir silah, ben de gideyim baba, bitirelim şu işi artık!

İçimiz acı doldu, öfkeler kısacık kelimelere sığmıyor artık; ben de gideyim, silah versinler, bitirelim şu işi, diyor kızım Ayşe. Çaresizliğin isyanı bu! Üç beş kelime ama öfke dolu, isyan dolu, tepki dolu ama yüreği okuyamıyor ki insanoğlu, yürek okunmuyor, yazılmıyor, anlatılmıyor. Yürek güç demek; yürek akla, bileğe, silaha dönen sonsuz bir güç.

Sessizce, kendi düşüncelerimizle haberleri izlemeye başladık akılla değil yüreğimizle. Nerden bilecektim ki, aradan günler,

haftalar geçecek, Irak'ta 27 şehit veren Türk Ordusu ülkesine aniden dönecek ve şehidi bayrak gibi sallayan bir televizyon kanalı adı Haber Türk, şehitlerimizi gökyüzündeki kabirlerine uğurlarken ortaya çıkacak, çıkıp da davul çalacaktı hem de milyonlarımızın gözü önünde, tepki yok, öfke yok, isyan yok. Nerden bilecektim ki, bu davullu hainleri görünce dişlerimi kırarcasına sıkıp, yüreğimi avucuma alıp, Allahım diyeceğimi, Ey

Allahım, ne günah işledik ki biz, ne günah işledik de bu acıyı

ERDAL SARIZEYBEK

bize yaşatıyorsun, deyip yaşama isyan edeceğimi. Nerden bilecektim ki, bu can bu bedene girmiş, bunları da görecekmiş...

Haber Türk televizyonu bir kampanya açtı şehit aileleri için. Fatih Terim öncülük etti, sivil toplum örgütleri katıldı. Yardımlar çığ gibi büyüdü, halk şehitlere olan minnetini yaptığı yardımlarla göstermeye çalıştı. İşin acısı aynı haber kanalı yani Haber Türk televizyonu, askerimizin aniden Irak'tan çekildiği gün, 29 Şubat günü gecesi darbuka programı yayınladı Türk milletine, davul nasıl çalınır onu öğretiyordu. 27 şehit verdiğimiz bir operasyon sonrası davul programı! Aslında anlatmak istedikleri şuydu; işte şehitler işte davul, her şeyiniz boş sizin, şehit boş, siz boş, vazgeçin bu inadınızdan, bırakın vatanı, bırakın Gazi Paşa'yı, keyfinize bakın. Ne yapsanız nafile çünkü siz bir hiçsiniz, işte bize verilen mesaj buydu!

O RTÜK denilen kurumun da sesi çıkmadı; utanmıyor musunuz, utanmıyor musunuz da şehitlerin ertesine bu davul dümbelek programı yayınlıyorsunuz, demedi. O sıralarda Başbakan da çıkıp şehitlerimize şiir okuyordu, var olan sevgisini ve de acısını göstermek için Türk milletine. Bırakın bunları, geçin bunları, diye biri çıkıp da demedi bunlara. îzledim, tüm haberleri izledim. Şehidin adını ağzınıza almayın, şehidin kabrine bile gelmeyin, sizi bu toprak örtmez, demedi. Biri, bizden biri çıkıp da bunları söylemedi, yandım...

Halk yorgundu, Halk çaresizdi. Halkımız şehit acısına dayanmıyordu artık. Kızlarımız aniden çıktı meydanlara, dayanamadılar

şehitlere, bağırmaya başladılar, bırakın biz gidelim, biz

savaşalım, bitsin artık bu terör, diyerek. Bizi yönetenler utanmadı. Hey durun bakalım, siz kız çocuğumuzsunuz, ATA geleneğinde er meydanına çıkmak bizim işimiz, biz öldük de sıra size mi geldi, demedi. Aslında yiğitlik ölmüştü göremedik biz. Ayağa düşmüştü yiğitlik anlayamadık. Yiğitler er meydanında yoktu,

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

devran tersine dönmüştü artık. Meydan baykuşlara kalmıştı, uğursuz, kem bakışlı. Böyle gidersek korkarım, artık bu vatanı kurtarmak çocuklarımıza düşecek. Onlar çıkacak er meydanına, bizim soramadığımız hesabı onlar soracak hem de bir bir...

Dağlıca büyük bir öfkeye neden oldu haklı olarak ve beraberinde büyük bir dayanışma getirdi. Halkın bu hassasiyetine

şöyle cevap verdi Genel Kurmay13:

"1. Son dönemlerde PKK terör örgütü tarafından düzenlenen hain saldırılarda güvenlik kuvvetleri ve sivil vatandaşlarımızdan kayıplar verilmiştir.

2. Terör eylemlerinden sonra Genelkurmay Başkanlığını

telefonla arayan, mektup veya mesaj gönderen on binlerce

vatandaşımız, sivil toplum ve meslek kuruluşlarımız

ile üniversitelerimiz taziyelerini bildirmişler;

terörle mücadelede Türk Silahlı Kuvvetlerine olan güven

ve desteklerini tazelemişlerdir. Öte yandan, kadın

erkek binlerce vatandaşımız terörle mücadelede görev

almak için ilgili makamlara gönüllü başvurular yapmışlardır.

3. Vatandaşlarımızın teröre karşı sergiledikleri duyarlılık

ve dayanışma ile şehitlerimize gösterilen saygı ve sahiplenme,

övgülerin en büyüğüne layıktır.

4. Çeşitli iletişim vasıtaları ile Genelkurmay Başkanlığına

ulaşarak terörle mücadeleye destek veren, bu konudaki

samimi duygu ve düşüncelerini paylaşan tüm vatandaş,

kurum ve kuruluşlarımıza Türk Silahlı Kuvvetleri olarak

şükranlarımızı sunarız."

13 Genel Kurmay Başkanlığının 25 Ekim 2007 gün ve 27 Sayılı Basın Açıklaması

ERDAL SARIZEYBEK

Dünya orduları içerisinde adı Mehmetçik olan bir asker var mıdır? Askerlik çağı geldiğinde davulla zurnayla uğurlanır Mehmetçik, başka bir ülkede göremezsiniz bunu. Ordumuzun gücü sayısından değil, sahip olduğu silahtan, toptan, tanktan değil, Mehmetçiğin kutsal değerinden ileri gelir. Bu değeri Türk anası alnında taşır, beyninde, yüreğinde. Dünya ulusları içerisinde hiçbir ana, oğlu askerlik görevini yaparken öldüğünde

"vatan sağ olsun" demez, Türk anası der bunu! Şehitler ölmez, diyen ancak dünyada bir tek Türk ulusu vardır. Ağlamayacağım, düşman sevinmesin, diyebilecek kadar yüreği sağlam ikinci bir oğul anası, ikinci bir eş dünyada göremezsiniz, duyamazsınız. Anadolu, ananın diyarıdır. Ana, Türk anası, Türk'ün anası, Mehmetçiğin anasıdır yani ordumuzun.

Ordu ile ulus arasında bir gönül bağı vardır kimse araya giremez. Bu tarihten beri böyledir, böyle gördük, böyle bildik biz.

"Kadın erkek binlerce vatandaşımız terörle mücadelede görev almak için ilgili makamlara gönüllü başvurular yapmışlardır. Vatandaşlarımızın teröre karşı sergiledikleri duyarlılık ve dayanışma ile şehitlerimize gösterilen saygı ve sahiplenme, övgülerin en büyüğüne layıktır."

Dünyada ordusuna böylesine bir sevgi besleyen, acısıyla acıyı, sevinciyle sevinci paylaşan başka kim kaldı bu dünyada, Türk ulusundan başka. İşte bizim ülkemiz bu, değerimiz bu, kültürümüz bu. Bu biziz, Türk! Türk Ulusu, Türk Ordusu!

Ama bu terör çıktı çıkalı, bu değerlerimize saldırıyorlar, göremiyoruz. Böyle gidersek eğer gün gelecek, şehitlerimiz hain kurşundan değil kahrından ölecek! Yıpratmak istiyorlar en büyük gücümüzü, anlayamıyoruz. Süleymaniye'yi bu gözle görmek gerek, mesele çuval meselesi değildir! Kaçırılan askerimizi de bu gözle değerlendirmek gerek, mesele kaçırma meselesi değildir!

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Dağlıca'yı da böyle anlamak gerek, mesele karakola saldırı meselesi değildir! Mesele; Türk Ordusunun milletinden aldığı gücü yıkmak meselesidir. Türk ulusunun gözünde küçük düşürmeye çalışmak meselesidir. Türk'ün gücünü yok etmeye çalışmak meselesidir. Kimse ordumuzu küçük düşüremez, doğru. Kimse orduyla ulus arasındaki gönül bağını kıramaz, bu da doğru. Ama bu gidişat bizi yıpratıyor, hepimizi; ulusumuzu, ordumuzu, Mehmetçiğimizi, sevgilerimizi, gönül bağlarımızı yıpratıyor. Bunu görmezden gelemezsiniz, biz sahip çıkmazsak kim çıkacak!

Bir Ergenekon meselesi çıktı, ülkemizde hiç terör örgütü kalmadı, emekli bir general Yahuda medyası tarafından terörist başı ilan edildi. Terörist başı olarak yani İmrah'da yatan katil gibi yani otuz bin canımızın katili gibi. Aynı medya terörist başının kardeşi Osman öcalan'ı da peşmergenin damadı imajını yaydı içimize, terörist değil!

Neden? Terörist başı olacak PKK içerisinde onca katil varken, bu katillerin birçoğu Irak'ta, Avrupa'da cirit atarken, bu

mütareke medyasının terörist başı ilan edecek bir emekliden kimse bulamadı ki; bir emekli askeri, bir üniversite hocasını daha yargılanmadan kamu vicdanında mahkûm ettirmeye çalışıyorlar, bunun için kamuoyu yaratıyorlar? Neden?

Yıpratılıyoruz, sahip olduğumuz tüm değerleri yıpratmak için dört bir koldan çalışıyorlar. Televizyonlara dikkatli bakınız; her hafta bir Yahudi filmi, her hafta Yahudilere Nazi zulmü, Musa, On Emir, Nuh'un Gemisi. Lütfen dikkat ediniz, bir şeyler yapmak istiyor bunlar, anlamadığımız, anlamakta zorlandığımız bir şeyler. Daha dün, Shov Tv ana haber bülteninde İsrail uyduları üzerine bir haber yayınlandı. Kameraman uydu merkezine bile girmiş İsrail'in, bu ne ilgi alaka, diye sormadık hiç. Sholom Danon isimli bir Yahudi, Türkçe de biliyor, uydu hakkında bil

giler veriyordu, nedir bu Yahudi işi demedik. Yakında ihale olacakmış, uydu alacakmışız PKK'yı gözetlemek için. İsrail de ihaleye

girecekmiş. Bunlar korkutuyor artık bizi inanın korkutuyor.

Ülke adım adım ve göz göre elimizden çıkıyor. Haberleşme güvenliğimiz zaten kalmadı, şimdi de İsrail ya da onun destekçisi

bir ülkeden uydu alıp her karış toprağımızı, toprağımızdaki her hareketi İsrail'e göstereceğiz. GAP'ı da İsrail'e verirsek, elimizde ne kalacak? Sizce bu ülke artık bizim mi? Bu vatan, bu bayrak, bu toprak avuç içinde buz olabilir mi? Avuç içinde buz misali yavaş yavaş değerlerimiz erir mi, hem de bizim avucumuzda? Sekiz askerimiz kaçırıldı teröristler tarafından 21 Ekim gecesi. Tam 13

gün sonra döndüler. Medyayı gördünüz, duydunuz, okudunuz. Daha ne söyleyeyim size ben?

Spiker gür sesi ve tüm acımasızlığıyla beklenen haberi verdi14::

"22 Ekim 2007 tarihinde Genelkurmay Başkanlığı tarafından, Hakkari / Dağlıca'da PKK terör örgütü mensuptan ile meydana gelen çatışmada 8 TSK personeli ile irtibatın kesildiği bildirilmiştir.

Anılan 8 personel 04 Kasım 2007 tarihi itibarıyla TSK bünyesine katılmış bulunmaktadır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur."

Ah, dedim içimden ah...

14 Genel Kurmay Başkanlığının 13 Kasım 2007 gün ve 31 Sayılı Basın Açıklaması

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

İran'da Örtülü Harekât, Kralın Kızı

Bir sigara daha yakıp derin bir ölüm çektim içime, ne yapacağız

evlat, dedim bölük komutanına, ne yapacağız, çaresizliğin hakim olduğu bir sesle.

Bilmem ki komutanım dedi, bilmem ki.

Hakikati görmek insanın aklını başından alıyor. Ne yapacağını şaşırıyor insan, neye karar vereceğini bilemiyor. Son İran harekâtından sonra teröristler Kralın Kızı ve Dumanlı'yı mesken tuttu, nasıl olsa komşu destek veriyor, bu ülkeyi yönetenler de bize göz yumuyor, diyerek. Onlar da farkında çaresizliğimizin, hakikat bu. Her gün mayın döşüyor teröristler Alan yoluna sözde intikam almak için, her gün nerdeyse. Her gece köşe kapmaca oynanıyor Alan'da, Çimen Dağında, birbirimizi pusuya düşürmek an meselesi. Aklımız, beynimiz, yüreğimiz vatan evlatlarında ama yürek de bu ihanete dayanmıyor ki!

Dumanlı bize bakıyor, biz Dumanlı'ya. Bir biz varız, bir

Dumanlı, bir Allah, başka kimse yok. Aldığınız nefes söylüyor bunu, uçan kuş fısıldıyor size bunu, kargalar üşüşmüş beyninize, çaresizsin, çaresizsin, diye tırmalıyor bizi. Bir yudum nefesin yüreği boğduğunu gördük biz. Öldüren terörist değil çaresizlikti!

Alan karakolu, yemyeşil, güzel, suları var akan, Dumanlı

dağları var gölge eden. Ama bu güzel dünya, bu tabiat nasıl haykırır insana, öleceksin, diye. Hepiniz öleceksiniz, tek tek, ha bu

gün ha yarın, dağların dili mi var sanki? Vardı, inanın bana o gün, o an dağların dili vardı, suların da, ağacın da, hepsi toplanmış, öleceksiniz, diyordu bize. Dayanamadık...

Bak evlat. Teröristler bizi kuşatmış vaziyette. Biliyorum onlar iran'da ama her gece sınırı aşıp buraya geliyorlar, mayın döşüyorlar. Allah sizden razı olsun, dikkatiniz sayesinde hiç şehit vermedik. Ama buna bir son verme zamanı geldi artık.

Ne yapalım komutanım?

Bak evlat. Şu an dahi Dumanlı'da bizi gözlüyorlar, sen de biliyorsunuz. Kaç gün kaç gece dayanacaksınız? Bu tehdide can dayanmaz, gelip bir gün sizi vuracaklar.

Haklısınız komutanım.

Bak evlat. Onlar gelmeden biz gidelim. O tehdidi vur

mamız gerek, yok etmemiz gerek. Bunun başka çaresi yok.

Ne yapalım komutanım?

Bak evlat. Bir daha gireceğiz İran'a. Bir daha girip,

Dumanlı'yı mezar edeceğiz onlara.

Nasıl yapacağız komutanım?

Bak evlat. Daha önce girdiniz ve alnınızın akıyla çık

tınız. Bir daha gireriz. Bu sefer size polis harekât özel birliğini de getireyim. Başlarında kahraman bir vatan evladı var. Bana sürekli, biz de gidelim sizinle, deyip duruyor, biz de bu hainlere bir hesap soralım, diyor. Onu da alırız. Sen gene özel timini alırsın, bu sefer iki tim, daha güçlü olursunuz, fazla kuvvete gerek yok.

Sonra komutanım?

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Bak evlat. Ben alaydaki 120 mm lik havanları buraya getireyim. Gene îran karakolu ile anlaşırız. Dumanlı zaten tam karşımızda, görerek ateşlerle sizi destekleriz gerek olursa eğer. Ben Helena tarafından havanları sınıra yaklaştırırım, nerdeyse göz temasında oluruz. Başka

çare yok evlat.

Sıkıntılıydı. Harekâtın riskleri bir öncesinden daha fazlaydı. Teröristler daha önce darbe yemiş hazırlıklıydılar böyle bir harekâta. Sayıları daha fazlaydı. Sürekli bizi gözetliyorlardı. îlk harekâttan sonra İran, Türkiye'ye ile resmi görüşme yapmış, dağdaki çobanlarının öldürülmüş olduğunu söylemişti, iddialarına

göre bizim kuvvetlerimiz yapmıştı bunu. Bunu yapmadığımızı açıkladık İranlılara, hiç İran vatandaşı ile karşı karşıya gelmediğimizi söyledik, ne de olsa İran dost ve kardeş bir ülke idi. îran

vatandaşlarına karşı yapılmış bir tecavüz varsa, bunu PKK'nın yapmış olabileceğini söyledik. Onlar fazla ısrar etmedi, öldürülenlerin terörist olduğunu onlar da biliyordu biz de. Fazla açıklama yapmadık, konu kapandı gitti.

Terörle mücadelede çok önemlidir bu, tetiği ilk çeken kazanır, sonrası laf!

Bölük komutanı gerçekten endişeli idi. Bizi düşündüren

ölüm değildi, eğer İran topraklarında şehit düşersek ve de şehidimizi alıp gelemezsek, bu etliye sütlüye karışmayan makamların bize neler yapabileceği düşündürüyordu, vatan haini olmak işten bile değildi.

Gerçi bundan da pek öyle endişemiz yoktu çünkü Osman Paşa bizi biliyordu, nereye ne için gittiğimizi biliyordu, bizi yalnız bırakmaz, kurda kuşa yem etmezdi, diyorduk içimizden.

ERDAL SARIZEYBEK

Kararlıydık, inanın bana o yıllarda teröristlerce üç koldan kuşatıldık biz Şemdinli'de. Biz vurmaz isek onlar gelip bizi vuracaktı, Dağlıca'da olduğu gibi.

Bak evlat, dedim bölük komutanına. Bak evlat, başka

çaremiz yok. Tehdit ortada, tam karşımızda. Gelip bizi

vuracaklar ondan sonra şehitlerimize mi ağlayacağız!

Mesele korku değil, tanırsınız bizi siz. Mesele yalnızlık!

Yalnızdık bunları yaşarken, konuşurken, Dumanlı'yı seyrederken hep yalnız. Güvendiğimiz Osman Paşa'nm derdi bir tek

Şemdinli jandarması değildi ki! Kuzey Irak'ta PKK kampları var, yurt içinde geçici üsleri var. O yıllarda zaten bütün askeri üsler teröristlerin hedefi idi. Yapabileceğinin çok üzerinde yaptı Osman Paşa, isterseniz 93-95 yıllarında Hakkari'de yapılan operasyonları anlatan gazeteleri bir karıştırın. İsterseniz kitabını okuyun Osman Paşa'nın, hepsi var içinde, neymişiz ne haldeymişiz, hepsi var15.

Diyeceğim o ki; biz başımızın çaresine bakmak zorundaydık Alan'da ve Allah'tan başka yardım edecek kimsemiz yoktu. Evet evlat. Durum bu. Dumanlı'ya çıkacağız.

Peki komutanım, dedi sessizce ve düşünceli.

Bir şey sormadı daha başka. Bir şey de söylemedi. Haklısınız komutanım, haklısınız komutanım, diyordu sözlerime ama bir açıklamada bulunmuyordu. Düşünceliydi hem de çok, bu halini hiç unutamam.

Döndüm geriye. İlgililerle görüştüm. Karşı çıkan olmadı. Hele Mahmut Komseri görecektiniz; komutanım, Allah senden razı olsun, ölmeden şu hainlere iyi bir hesap sorma fırsatı verdiniz bize, diyerek hem sevincini hem de heyecanını gösteriyordu.

15 Unutulanlar Dışında Yeni Bir Şey Yok, Anı, Osman Pamukoglu, İnkılâp Kitapevi.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Aslan delikanlı, yiğit, hepsi yiğit. Bakmayın şimdilere siz, yiğitlik ayağa düştü, siz gelip de Şemdinli'deki o yiğitleri görseydiniz bir, inanm gurur duyardınız hepsiyle!

Bize göre her şey tamamdı, her şey hazırdı İran'a örtülü bir harekât için. Zaten, bu tür küçük birlik ve özel harekâtlarda önâmli olan personeldir, gerisi hiç önemli değil. Askerimiz, polisimiz, hepsi yürekli, hepsi istekli, hepsi ölüme hoş

geldin,

diyebilecek kadar cesur, gerisi önemli değil. Bir de komutan önemli; er onbaşıya, çavuş uzmana, astsubay subaya, general Kuvvet Komutanlarına, Genel Kurmay Başkanı Başbakan ve Cumhurbaşkanına güvenecek! Güven olmadan harekât olmaz! Güvenmiyorsanız eğer ya siz gideceksiniz ya da güvenecek birini getireceksiniz, herkes boyuna göre!

İnanın bana fazla bir hazırlık yapmadı bizim yiğitlerimiz, zaten hep hazırdılar bu tür harekâtlar için. Komser Mahmut timiyle bizi ziyarete geldi. Çay içtik, dertleştik. Mühimmat eksikliklerini tamamladık. Gene o yıllarda polis özel harekât eksik

mühimmatını bizden alırdı. Derken yola koyulduk.

120'lik havanlar karakola getirildi ve gizlendi ne de olsa gözetliyorlardı bizi. Polis özel harekât karakoldan hiç çıkmadı, görüntü vermedi. Bölük komutanı her gün ne yapıyorsa mutat işlerini yaptı, dikkati çekmedi. Ve biz tekrar gittik komşunun karakol komutanı Muhammet'in yanına:

Selamün Aleyküm Muhammet.

Daha bizi görür görmez tedirginliğini belli etti, kuşkulu, endişeli, şüpheci bir tavır aldı. Nerdeyse titreyerek:

Aleyküm selam binbaşım, dedi.

İlk harekâttan sonra hiç konuşmamıştık. Benden kaçar gibi bir hali vardı. Belki de devrim muhafızları haberdar olur endişe

si taşıyordu, olan bitenden. Ben de hiç gitmemiştim yanına, hiç arayıp sormamıştım.

Ne var ne yok Muhammet, neler yapıyorsun?

Sağ olasın binbaşım, bildiğin gibi, iyiyiz işte.

Hadi bir çay söyle de içelim.

İçelim binbaşım.

Yanımda iki muhafız vardı ama bizden biraz uzakta. Onun askerleri de, kimi nöbet tutuyor kimi miskin miskin uzaktan bizi seyrediyordu, ne yapmaya geldi bu adam, diye düşünerek.

Muhammet. Gene bir işimiz var seninle.

O zaman anladı başına gelecekleri. Hafif kızardı, şöyle bir silkindi, zaten var olan tedirginliğini fazla da belli etmemeye ça

lışarak:

Buyur binbaşım, dedi.

Bak Muhammet, seni severim, bilirsin. Sana bir kötülük

gelsin istemem, öyle lafı uzatmayacağım çünkü zaten sen her şeyi biliyorsun. Teröristler Dumanlı'ya kamp kurdu, her gün bizi gözetliyorlar. Her gün yolumuza mayın döşüyorlar. Bugün yarın bize saldıracaklar, farkındayız. Senin bir suçun yok, ülke politikası bu, biliyoruz

ama sen de bizi anla. Biz gene çıkacağız yukarıya

Muhammet, başka çaremiz yok. Sen hiç karışma bu işe. Senin karakolun yanından geçip gideceğiz ve bir daha görmeyeceksin bizi.

Ya binbaşım, diyecek oldu, susturdum. Durumun vahametini anlattım. Sessizce peki, dedi gönülsüz, isteksiz, canı sıkkın bir halde. Pek önemsediğim de yoktu komşunun karakolunu. İran'da başımıza bir şey gelirse o karakol yeryüzünden siline

çekti, kararlıydık buna. İsterse savaş çıksın, umurumuzda bile değildi, nasıl ki şehitlerimiz bazılarının umurunda değil ise.

Selam sabahtan sonra ayrıldık ve biz karakolumuza döndük. Bu gece yola çıkacaktı evlatlarımız. Hepimiz heyecanlıydık, saklamaya gerek yok ama özellikle yüreğimizi daraltan endişeler de

vardı; ya çatışma çıkarsa, ya geri dönemezlerse, cevabı olmayan bir sürü sorular.

Gerçeğe gözünüzü kapatamazsınız. İsterseniz kapatın,

o gerçek gelir sizi bulur. Bakınız 12 Nisan'da Genel Kurmay Başkanımızın açıkladıklarına16: Açıkça ifade edelim, var olan gerçeklerden kaçamayız. Çünkü onlar vardır. Var olanları görmezsek, başını kuma gömen yaratıklara döneriz.

özel tim süzüldü bir kuş gibi İran'a; polis özel harekât ve

jandarma sınır timi sizin bildiğiniz. Derin bir sessizlik çöktü bizim dünyamıza. İnanın bana o gece askerin nefes alışından başka hiçbir ses duyamazdınız, kuşlar bile yoktu o gece ne de rüzgâr, ölüm sessizliği...

16 Genel Kurmay Baskanlığı'mn 28 Ağustos 2006 günlü Komuta Devir Teslim Tören Konuşmaları.

ERDAL SARIZEYBEK

Dağlıca Şehitlerinin Sorumlusu

Şırnak şehitlerinin ve halkın öfkesi üzerine Başbakan 15 Ekim'de Meclis'e asker gönderme yani Irak'a müdahale tezkeresini sundu. Meclis büyük bir sayıyla tezkereyi kabul etti 17

Ekim'de. Dört gün sonra Dağlıca saldırıya uğradı ama kimse gitmedi peşlerinden hainlerin. Yüreğimizdeki sessizliği kısa bir haber bozdu, gene o spiker, acımasız17:

"Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, ABD Başkanı Bush ile terör konusunda açık ve net bir şekilde konuşacaklarını söyledi. Terörle mücadele konusunda bölgede bir çalışma başladığını ve güvenlik güçlerinin, atılması gereken adımları uluslararası hukuk çerçevesinde atmakta olduğunu, orada kimsenin boş durmağını söyledi."

Başbakan ABD'ye gidecekmiş. Başbakan Bush'la konuşacakmış. önce kızım atıldı ileriye:

Ne demek bu baba? www.cizgiliorum.com

Bir öfke sezinledim sesinde, kelime aklından değil yüreğinden çıkıyordu.

Ne demek bu baba?

Sanki Kurtuluş Savaşını anlatmak istiyordu bize; dört bir

yanı işgale uğramış Anadolu'da yoksul halkımızın yüreğiyle başlattığı, yüreğiyle kazandığı Kurtuluş Savaşını.

17 www.netgazete.com. Haber Sitesi

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Ne demek bu baba?

Acı bir koldan gelmiyor, sıralanıyor, peş peşe, gene o spiker,

acımasız:

"Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, "Silahlı

Kuvvetler, görev verildiğinde sınır ötesi operasyon yapar. Ayrıca ihtiyaç olduğunda biz de talepte bulunuruz. Başbakan'ın (Recep Tayyip Erdoğan) ABD seyahati önemli. Onun dönüşünü bekleyeceğiz" dedi.

Avusturya'nın Ankara Büyükelçiliğinde verilen milli

gün resepsiyonunda gazetecilerin sorularını yanıtlayan Yaşar

Büyükanıt, olası bir sınır ötesi operasyona ilişkin sorular üzerine şöyle konuştu: "Silahlı Kuvvetler, görev verildiğinde sınır ötesi operasyon yapar. Ayrıca ihtiyaç olduğunda biz de talepte bulunuruz. Başbakan'ın ABD seyahati önemli. Onun dönüşünü bekleyeceğiz. Biz, Dışişleri ile uyum içinde çalışıyoruz. Halkımızın

bize karşı göstermiş olduğu duyarlılık da inanılmaz boyutlarda. Binlerce mesaj geldi. Bunlara tek tek cevap veremedik, topluca teşekkür ettik. Halkımızın cenazelerde olgun, duyarlı ve şiddetten

uzak bir tavır göstermesi de bizi memnun ediyor." Büyükanıt, Hakkari'de 12 şehidin verildiği çatışmanın ardından bölgede

operasyonlar yapıldığını ve 35 civarında teröristin ölü ele geçirildiğini belirterek, "Salı gecesi derslerini aldılar" diye konuştu."

Ne demek bu baba?

Cevap veremedim. Dağlıca'da şehitlerimiz kanı yerde kalmıştı, gitmedi hükümet hainlerin ardından, yetkisini ordumuza

da vermedi, giden olmadı hiç Mehmet'in ardından. Söyleyecek bir söz yoktu, her şey açıktı, çaresizliğin bir başka bir ifadesiydi bu. öfkeyle, ses çıkarmadan kalktım, tçimdekileri yazdım bir sayfaya, durmadan düşünmeden. Bütün internet haber sitelerine gönderdim. Kenardan köşeden bir yerden öfkemin sesi duyuldu:

ERDAL SARIZEYBEK

"Dağlıca Baskının Sorumlusu Hükümet'tir!

21 Ekim 2007 tarihinde meydana gelen, 12 askerimizin şehit edilmesi ve 6 askerimizin kaçırılmasıyla sonuçlanan Dağlıca baskınıyla ilgili olarak bölgeyi ve teröristlerin taktiğini çok iyi bilen emekli Albay Erdal Sarızeybek; 'Dağlıca Piyade taburuna PKK'nın baskınıyla ilgili olarak basında çeşitli haberler yer almaktadır. Tabur Komutanı, bölük komutanı hatta erler dahi suçlanmaktadır. Bazı uzmanlar tarafından çeşitli komplo teorileri üretilmektedir. Bunların tümü yanlıştır, bu saldırının tek sorumlusu vardır o da hükümettir.' Dedi.

Erdal Sarızeybek, 92-94 yıllarında PKK ile yapılan mücadelede olağan dışı görevler ifa ederek terör örgütüne o dönemin en büyük darbesinin vurulmasını sağlamış emekli bir askerdir. 2005 yılında Ankara Uzman Jandarma Alay Komutanı iken kendi isteğiyle emekliye ayrılmıştır.

Bölge arazisini çok iyi bilen Sarızeybek; 'bölgenizde tehdit var ise, siz devlet olarak bu tehdidi yok etmiyorsanız ve o tehdit gelip sizi vuruyorsa boşuna suçlu aramayın, olayın tek suçlusu vardır, o da; bu tehdidi yok etmeyenlerdir', dedi ve açıklamalarını sürdürdü: '12 Nisan 2007 tarihinde Genel Kurmay

Başkanı, Irak kuzeyinde PKK tehdidi vardır ve bu tehdidin yok edilmesi için harekât şarttır, demedi mi? Hükümet karar aldı mı, harekâta izin verdi mi? Bunları görmezden geliyorsunuz ve Dağlıca gibi zor arazide ve zor şartlarda görev yapan askerleri suçluyorsunuz, bunu vicdan kabul eder mi? Bu; ilahlar kurban istiyor, demektir. Bu; gerçekleri göz ardı etmek demektir. Bu; siyasi alandaki üst düzey çatışmayı ülkesine hizmet etmekten başka bir amacı olmayan askere yüklemek demektir. Hangi ülkede görülmüş; Genelkurmay Başkanı harekât yapalım, diyecek, başbakan yapmayın, diyecek!

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

12 Eylül 1992 tarihinde Dağhca'nın güneyindeki Aktütün karakoluna yapılan saldırıyı hatırlatan Sarızeybek: Bundan 15 sene önce biz de söylemiştik hem de Cunhurbaşkam'na, özal a,

teröristler Kuzey Irak'ta, Basyan'da, Hakurk'ta demiştik. Ne oldu? Aman sorun çıkmasın, diyen siyasiler harekete geçmedi ve teröristler geldi bizi Aktütün'de vurdu. 22 şehit verdik. Şimdi bunun sorumlusu Aktütün'de görevli askerler mi yoksa o dönemin siyasileri mi? Dağlıca ile Aktütün saldırıları arasında ne

fark var?

İkisi de aynı arazide, ikisinde de tehdit kuzey Irak'ta, ikisinde de kılını kıpırdatmayan siyasiler var. Bir soruşturma açılacaksanız hükümet aleyhine açın, saldırın sorumlusu o dur.

Yok, siz kurban arıyorsanız, yok, siz bir eri, bir binbaşıyı, bir astsubayı mahkûm etmek istiyorsanız o zaman size ihbar ediyorum; 30 Ağustos 1992 Alan baskını(19 şehit), 12 Eylül 19992

Aktütün baskını(22 şehit) ve de 27 Eylül 92 Derecik baskmı(33 şehit) için de soruşturma açınız. Dönemin Cumhurbaşkanını, Başbakanını, İçişleri Bakanını yargılayınız, onca şehidin sorumlusu onlar değil miydi!

Siyasilerin gafletine ve belki de beceriksizliğinin acı sonuçlarına bizler katlanmak zorunda değiliz, hepsi hesabını vermeli yaptıkları kötülüklerin', diye konuştu.

Hatırlanacağı üzere, 30 Ağustos 1992'de gerçekleşen Alan karakolu baskınından sonra Cumhurbaşkanı özal olay yerine gitmiş ve dönemin Binbaşısı Erdal Sanzeybek'ten teröristler hakkında bilgi almış ve yaşanan olayları Sarızeybek, Şemdinli'de Sınır Aşmak ve İhaneti Gördüm isimli kitaplarında dile getirmişti. Kitapta anlatılanlara göre özal'm ziyaretinden bir hafta sonra Aktütün karakolu saldırıya uğramış ve 22 şehit verilmişti. Bu saldırıdan on beş gün sonra ise Derecik Karakolu saldırıya uğramış ve 33 askerimiz şehit olmuştu."

"

ERDAL SARIZEYBEK

Kaderin ne acı cilveleri var, geleceği göremiyorsunuz, oyun oynuyor sizinle. Nerden bilecektik ki biz, 21 Şubat sınır ötesi harekâtın başladığı gün, şehitlerimizin hesabının sorulacağı

gün, ATV haber kanalına çıkacaktık, canlı yayında aynı sözlerle Dağlıca'nın sorumlusu hükümettir, şehitlerimizin kanı yerdedir, diyecektik ama bunu der demez programı yöneteneler kesecekti. Nerden bilecekti ki bunu biz! Hepsi bu kadar olsaydı keşke, biz nerden bilecektik ki, Hürriyet gibi bir gazete manşet atacak ertesi gününde ATV'nin, ne olduğu belirsiz bir resim gösterecek,

üstüne de "Dağlıca'nın intikamı alındı", diyecekti! Hala anlayamamışlar, bir teröristin ölmesiyle şehitlerin hesabı sorulmuş

mu oldu? Giden şehidimiz geri mi geldi! Biz neden önlemediniz, neden tehdidi yok etmediniz, diye haykırırken, onlar mesaj

gönderiyor bize günah çıkarmak için, şehitlerin intikamı alındı, diyerek!

Ah çileler ah, hep bu yürek mi çekecek...

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

İran'da Kralın Kızına İlk Adım

Adımlar sessiz, yürekler öfkeli, eller tetikte, ağır ağır süzüldü İran'a özel tim. Kuşlar bir yamaçta sinmiş meraklı bakışlarıyla askerlerimizi izliyor, heyecanlarından ötmeyi bile unutmuş, ne olacak, diye bekleşiyorlardı, tıpkı bizim gibi. Komşu sessiz, komşunun karakolu sessiz, teröristler sessiz, nefes alan yoktu o anlarda, tıpkı bizim gibi. Üç kilometreyi sessizce geçtiler. Kuzeye yöneldiler, ne olur ne olmaz, diyerek önceki patikadan vazgeçtiler, daha sert daha zorlu bir keçinin yolunu buldular ve tırmanmaya başladılar.

Teröristlerin uyanık olduğunu biliyordu özel tim. Görüntü verirlerse, teröristin komşudan korkusu yoktu, ateş yağmurun ortasına düşeceğini de biliyordu. Dikkatliydiler. Tırmandılar, hiç durmadan tırmandılar. Amaçları gün doğmadan çok önceleri Dumanlı'nın zirvesine ulaşmaktı, tıpkı bir öncesinde

yaptıkları gibi. O güçlü yüreğe kim dayanabilirdi ki, dağlar da dayanmadı ve gece yarısını bulduklarında polis özel harekât ve jandarmalar Dumanh'yı çevirdi. Heyecanlı bakışlar araziyi gece görüşlerle taradı, bir daha, bir daha ama hayret, Dumanlı'da terörist

yoktu!

Hafif bir ses:

Kartal-1 Kartal 3, konuşan özel ekibin komutanıydı, bize çağrı yapıyordu.

ERDAL SARIZEYBEK

Dinliyorum, dedim, heyecanla, dinliyorum.

Burada yoklar.

Nerdeler?

Kral'ın Kızına gitmişlerdir.

Olamaz, dedim içimden olamaz. Dumanlı bu, 92 çatışmasını teröristlerin yönettiği yer, gün boyu askerlerimizi izledikleri yer, kaçaktan haraç aldıkları yer. Terörist yok, ne demek, nasıl olur, nerde bunlar, peş peşe sorular geldi ama cevap yoktu. Olmayan cevap yüreği biraz daha daralttı. O Kralın Kızı, Dumanlı'nın hemen kuzeyinde PKK'nın İran'da Jerma kampının bize açılan noktası, bölgeye hakim noktası bir dağ idi. Oraya gidilir, gidilirdi ama arada bir çatak var. önce Dumanlı'dan aşağı ineceksiniz, epey aşağı ineceksiniz dik bir inişle, sonra yukarı çıkacaksınız, epey yukarı çıkacaksınız, dik bir yokuşla. Vakit gece hem de yarısı. Her yer kayalık, uçurum, kaya, çukur ne ararsanız var. Düşer evlatlarımız, kazayla bir silah patlar, terörist görür onu, vurur, çekinmeden titremeden vurur. Şehitler!

Zaman yeter mi? İn çık Kral'a, zaman yeter mi? Gün ışımadan çıkabilirler mi o Dağa? Ya tam çıktıkları sırada gün doğarsa, doğup ta teröristler bizi görür mü? ölüm demek bu ölüm, hepsi için ölüm. Geri dönseler, hiç çıkmasalar Kral'a? Teröristler orada, gene gelecekler bizi vurmak için Alana? Ne yapacağız? Bu tehdidi nasıl yok edeceğiz? Saat kaç? Gecenin on ikisini biraz geçmiş. Ne kadar yol var? Bilemezsiniz, Dumanlı'dan inip Krala çıkmanın ne kadar süreceğini bilemezsiniz, arazi bu, gece bu, terörist bu. Ne yapacağız?

Vatan evlatlarının sorumluluğunu taşımak ne kadar zormuş meğer! Bir tek siz olsanız hedefte, ölüm ne kadar kolaymış meğer! Bile bile tek basma ölüme gitmek ne kadar kolay! Peki, ya ölüme git emrini vermek! Kimse yok yanınızda, bir siz, gene bir

siz, başkası yok. Ölüm, dedim içimden, ölüm, öleceksek hep beraber! Her şeyi unuttum o an, her şeyi. İran savaş açarmış, umurumda değildi. Bizi asarlarmış, bulurlarsa asarlar, asker ölürken

biz yerimizde mi kalacağız sanki, dedim. Gideriz, dedim içimden, bunun sonuna kadar gideriz, ya hep berber ölürüz ya da hep beraber döneriz.

Durmayın, ilerleyin, Krala gün doğmadan yetişin, dur

mayın hiç!

özel tim inmeye başladı Dumanlı'dan, hızla, aldırmadan

hiçbir şeye, hiçbir şey de düşünmeden, son hızla inmeye başladılar. Yürek de çarpmaz oldu artık onlar inerken, dünya durdu, ilerleyen tek zamandı özel timle beraber...

ERDAL SARIZEYBEK

İhanetin Böylesi

Olaylar hızla gelişiyordu, duramıyorduk zamanı artık, hep aleyhimize işliyordu. Kral'ın Kızındaki çaresizlik gibi değildi bu, daha ağır, tehdit daha yakın, hedefi daha büyük, biz, varlığımız. Barzani Kürt devletini kurmuş, Büyük Kürdistan'ın liderliğine soyunuyor. İsrail Gazze'de Filistinlileri teker teker öldürüyor. ABD Irak'ta güya demokrasi getirecekmiş öldürülen

Iraklıların sayısı milyonu aştı. En acısı Musul ve Kerkük'ün durumu, Yahuda medyasında bu acımızı anlatan tek ses yok, Türkmenler unutulmuş. Bu düşünceler çıldırttı bizi. Bir şey yapmalı, bir şey yapmalı, diyordum içimden. Bizi dinleyen yoktu, sözlerimize kulak veren yoktu, sanki bu ülkede yaşamamıştık biz, sanki onca zorluğu bu ülke için çekmemiştik biz.

Dayanamadım. Yazmaya başladım sesimi sizlere duyurabilmek için, tıpkı şimdiki gibi18:

"İhanetin Böylesi"

Sizce, demokratik bir ülkede Başbakanın görevi nedir, bilir

misiniz?

Peki, başbakanın bakanları, onlar ne iş yapar bilir misiniz? Başbakan tamam! Onun bir işi var, bir misyonu var, diğer

görevlerini açıklamadı ama en azından Amerikanın Büyük Orta

Doğu Projesinde yapacak bir görevi olduğunu söyledi bize; eş başkanlardan biriymiş kendileri. Hiç değilse bunu öğrenmiş olduk.

18 Barem Dergisi Ocak 2008 sayısında yayınlanmıştır.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Peki ya diğerleri? Onların işi çok, çok ama hep bir ağızdan koro halinde bağırdıkları için halkımız pek anlayamadı onları, anlayamadı ne iş yaptıklarını, onun için anlatayım diyorum sizlere, bunlar ne iş yapar, diye.

önce şunda anlaşalım; Ne diye bağırıyor bunlar? Terörle

Mücadele Kararlılığımız Sürecek! Bize; "Terörle Mücadelemiz Kararlılıkla Sürecek", diyorlar, hem de bunu bize yıllardır söylüyorlar, terör bitmiyor ama anlıyoruz ki onların kararlılığı sürüyor.

Hiç merak ettinizmi, bir zamanlar Sayın Cumhurbaşkanı'nın başkanlık ettiği Terörle Mücadele Üst Kurulu'nun almış olduğu kararları? Aklıma geliyor da

bazen, kendi kendime soruyorum; bizim ülkede El Kaide, PKK, Hizbullah gibi örgütler, terör örgütü

müdür, diye. Soruyorum işte kendime; resmen alınmış ve de hukuken tasdik edilmiş bir karar var mı ki acaba?

Diyelim ki, var. Peki, bu karar Avrupa'da geçerli mi? Yani, AB ülkeleri kendi terör örgütü ve teröristleri için uyguladığı tedbirleri bizimkiler için de uyguluyor mu?

Soru bu ya, aklıma geliyor işte, kendi kendime konuşup duruyorum. PKK yayın organı ROJ TV nerede? Danimarka'da.

PKK'nın para kasası nerede? İsviçre'de.

Lider kadroları nerede? Avrupa'nın nerdeyse bütün ülkelerinde hem de siyasi mülteci.

Yayınları nerede basılıyor? Almanya'da.

Hani şu kararlılıkla mücadele ettiğimiz PKK terör örgütünün dernekleri, büroları, vakıfları nerede? AB ülkelerinde.

Ne yapıyor bunlar? Kendi hallerinde çalışıyorlar örgütleri için. iyi de çalışıyorlar inanın, yoksa nerden alacaklar onca silahı, cephaneyi, roketi...

ERDAL SARIZEYBEK

Bize anlatıyorlar; "Terörle Mücadelemiz Kararlılıkla Sürecek", diyorlar.

Bir terörist hesabı yaptılar, önce 500 dediler, sonra vazgeçip içeride 1500, dışarıda 3500 dediler.

Resmi rakamlara göre, terör nedeniyle 3200 köy kapanmış, 500 bin insanımız göçmüş yerinden, yurdundan. Büyük şehirlerde gecekondu yapmış, onlu yirmili nüfuslarıyla gelmişler.

Kızlarımız okula gidememiş, erkeklerimiz hayvan otlatmaktan fırsat bulamamış; cehalet, yokluk, yoksulluk. Halbuki yürekleri sağlam, bıraksanız var gücüyle bağıracaklar; "NE MUTL U TÜRK'ÜM" diyerek ama Türkçe bilemiyorlar ki! tş yok, meslek yok, eğitim yok, para yok. Bir zamanlar HADEP varmış onlara iş bulan, iş vaadiyle dağa gönderen. Neyse ki, şimdilerde bir başkası çıktı da,

yerinden yurdundan göçenlerimiz zorda kalınca iş bulabiliyor.

Ekonomik, Sosyal, Psikolojik Tedbir diyorlar yıllardır ama

ne bir plan var ne de program; daha kaç kişinin göçtüğünü,

nerden gelip nere gittiğini dahi bilmiyorlar. Şimdi hepsi ortaya

çıkmış, dağa adam göndermeyi engelleyeceğiz, diyor hem de gözümüzün içine baka baka.

Yıllarca dağda, dağdakilerle savaştık ama bitmedi, öldük,

öldürdük ama bitmedi. Şimdi beş bine takıldık kaldık. Hala dağlardayız, yere inemedik bir türlü. Ama DTP yerde, göremedik

bir türlü. Biz sessiz sessiz izliyoruz. Sadece biz mi? Hayır, göçenlerimiz de izliyor, çocukları da. Umutlandılar; devlet çare olmuyor

madem belki bunlar çare olur, diyerek umutlandılar. Neyin

işareti oldu bu onlar için, hiç düşündünüz mü?

Hala diyorlar, Terörle Mücadelemiz Sürecek!

Oturmuşlar, el birliği, söz birliği yapmışlar, dağdakileri yere indirmeye karar vermişler. Kimi? Dağdakileri. Eli kana

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

bulaşmamış olanları da hemen affedip serbest bırakacaklarmış. Bunlar gerçekten dağdakileri tanıyor mudur, sizce?

Otuz yıldır sürüyor terör, olayların tümü faili meçhul. Bakın terör olaylarına, Sayın Sinan Aygün'ün dediği gibi, geride kalan bir şehidin kanı bir de hain kurşunların boş kovanı. Nasıl bileceksiniz kimin eli kanlı, kimin ki kansız? Bilemezsiniz, bilemediğiniz için de hepsini serbest bırakacaksınız.

Hadi serbest bıraktınız ama bunların hepsi işsiz, bugüne

kadar adam öldürmekten başka bir işleri olmamış ki, nasıl iş bulacaksınız? Bizim milyonlarımız açlık sınırında, milyonlarımız

yoksulluk, bu milyonları bir kenara atıp katilleri mi işe alacaksınız?

Hadi aldınız diyelim, bunlar hasta, bunlar psikopat, bunlar cani ruhlu, nasıl toplum içine salacaksınız bunları? Zaten güvenlikten yoksun halkımız bir de bunlarla mı uğraşsın?

Hadi saldınız diyelim, bunlara kim bağrını açar, bunları kim yanına yanaştırır, kim? Elbet biz değil, peki kim? Bu bir sır tabi, bize söylemiyorlar ama görünen o ki, adres belli!

Diyelim ki adres de belli, peki ya şehitler, onlara sordunuz mu hiç? Peki ya ocağına ateş düşen analar, yarlar, çocuklar, onlara sordunuz mu? Peki ya Gaziler, peki ya korucular toprağını savunup PKK'ya karşı savaşan kahraman korucular, peki ya biz, Türk milleti, bize sordunuz mu?

Cumhurbaşkanı açıkladı: Terörle Mücadelemiz Kararlılıkla Sürecek! www.cizgiliforum.com

Başbakan konuştu; AB yolunda ilerlemeye devam edeceğiz! AB ilerleme raporunu açıkladı, Türklüğe hakaret suçunu oluşturan 301. maddeyi kaldırın artık!

Başbakan konuştu; AB yolunda engeller bizi yıldıramaz!

ERDAL SARIZEYBEK

AB parlamentosunda PKK gösteri yaptı yandaşlarıyla, DTP konuk oldu, Leyla Zana konuştu. Kırmızı bültenle aranan teröristi bile Avrupa Parlamentosuna aldılar, PKK'nm ROJ TV'si canlı yayın bile yaptı. Kongrenin adı da, "AB, Kürtler ve Türkiye!

Bu nedir? Bu; Türk milletine hakarettir!

Bu nedir? Bu; Türk milletiyle alay etmektir!

Bu nedir?

Başbakan dün akşam televizyonların ana haber bültenlerinde konuştu: Terörle mücadelemiz...

Hükümet sözcüsü Cemil Çiçek;"Terör çok karmaşık bir ol

gudur, mücadelemiz kararlılıkla sürecek, dedi.

Bölücü başı nerde? îmralı'da, ama örgütü idare ediyor.

PKK'nın kasası nerde? İsviçre'de ve kara para kendiliğinden aklanıyor.

örgütün arşivi nerde? Suriye'de ve son gelişmelerin tutanakları, eylem planları, yapılan anlaşmalara ait belgeler ve hainlerin kimlikleri özenle saklanıyor.

Parayı nerden buluyor bu örgüt? İran ve Irak sınırlarımızdan yapılan kaçakçılıktan, gurbetçilerimizden alınan haraçlardan ve de AB'li dostlarımızın yardımlarından ve bir sıkıntıları yok, para akıyor.

Nerde eğitiliyor bunlar? Irak'ın kuzeyindeki dağlarda,

Avrupa'nın göbeğindeki banliyölerde ve bu konuda da bir sıkıntıları yok.

Nerden silah buluyorlar? Her yerden; Irak'tan, Avrupa'dan, Rusya'dan, Amerika'dan, o konuda da bir sıkıntı yok.

Peki hepsini anladık; para var, silah var, yer var, peki bunca adamı nerden buluyorlar? Bizden, içimizden; yokluğu yoksulluğu unutmayınız, göçleri göçerleri unutmayınız, cehaleti, aşireti, şıhları şeyhleri unutmayınız.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Ne dedi, siz ona bakın, hükümet sözcüsü ne dedi: PKK karmaşık bir olgudur!

Başka ne dedi? Terörle mücadelemiz kararlılıkla sürecek! Terörle mücadele kararlılıkla sürer mi sürmez mi bilinmez ama bilinen şeyler var:

DTP kongre yaptı; özgürlük ve demokrasi şehitleri için yani PKK'lı hainler için bir dakikalık saygı duruşunda bulundu, mücadelemiz kararlılıkla sürecek, dedi.

DTP diyor ki; PKK'lılara terörist diyemeyiz, onlar bizim kardeşlerimiz.

DTP diyor ki; PKK ile masaya oturunuz.

DTP diyor ki; Cudi var arkamızda!

DTP diyor ki; Demokrasi, insan hakları, özgürlük ve de kardeşlik!

Daha başka bildiklerimiz de var:

Genel Kurmay Başkanı diyor ki; PKK meclis'te.

Diyor ki Genel Kurmay Başkanı; Cumhuriyet tarihinde bu kadar yakın ve ağır tehdit altında kalmadık, cumhuriyetin temel nitelikleri tehlikede, üniter devlet yapımız, laik devlet yapımız, ulus devlet yapımız tehlikede.

Genel Kurmay Başkanı diyor; PKK'nın arkasında Avrupa desteği var, Amerika desteği var, Barzani desteği var.

Genel Kurmay Başkanı dedi ki; NE MUTLU TÜRK'ÜM

diyemeyen zihniyetler Türk milletinin düşmanıdır ve öyle kalacaktır.

Ordumuz sınır boylarında aylardır bekliyor, olası bir sınır ötesi harekât kapıda.

Ne anlıyoruz tüm bunlardan?

ERDAL SARIZEYBEK

Bir yanda ülkemizi, birliğimizi, bütünlüğümüzü bölmek isteyen PKK terör örgütü, hemen yanı başında siyasi kanadı DTP, onlara destek veren AB ve ABD.

Diğer yanda ise Türk milleti, Türk milletinin göz bebeği Türk Silahlı Kuvvetleri üniter devlete, ulus devlete, laik devlete sahip çıkan.

İkisinin ortasında ise Başbakan ve bakanları var, terörle mücadelemiz kararlılıkla sürecek, diyen.

Evet, bizim bu konudaki kararlılıklarını her fırsatta açıklayan bir başbakanımız ve bakanlarımız da var. Evet, gün sözün bittiği gün olmasına karşın hala "Terörle Mücadelemiz Sürecek" diyen devlet adamlarımız var!

Elbet kararlılıkları sürecek, bunu biliyoruz. Sürdürmek zorundalar zaten, mücadeleleri henüz bitmedi ki, daha yapacakları var! Nedir bunlar? Biz size, "bunların kararlılığı nedir", anlatalım;

Önce Anayasamızın 66 ncı maddesini değiştirecekler, bizi Türkiyeli yapmak isteyecekler; Türk yok Türklük yok, Türk Eli yok!

Bölünmez dediğimiz ülkemizin doğusuna özerklik vermek isteyecekler; birlik yok, bütünlük yok, her şey ayrı gayrı! Okullarımızda Kürtçe eğitim vermek isteyecek adına demokrasi diyecekler; ulus yok, kederde kıvançta dil birliği yok!

Teröristlere af ilan edip siyaset yapma hakkı tanıyacak ve Gazi Paşanın meclisine almak isteyecekler; şehidin hakkı yok, yetimin hakkı yok, ananın hakkı yok!

Devletin köye açılan tek kapısı kahraman korucularımızı yok etmek isteyecekler; ahde vefa yok!

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Tüm bunları insan hakları adına, özgürlükler adına, barış

ve kardeşlik adına yapacak yada yapmak isteyecekler ama Türk

milletinin hakkı yok, özgürlüğü yok!

Gene de merak etmeyiniz, elbette anayasamızın ilk mad

deleri değişmeyecek; Türk devleti, anayasanın satırları arasında

ulus devlet, laik devlet, üniter devlet gibi bölünmez bir bütün

olarak kalacak, kim değiştirmeye cesaret edebilir ki!

İşte terörle mücadeleleri bu. Peki terör bitecek mi? Elbette bitecek!

Ne zaman?

PKK'nın lider kadrosu Gazi Paşa'nın meclisine girdiği zaman! PKK'nın dağ kadrosu DTP nin resmi ordusu olup da, siz doğudaki kışlalardan Mehmetçiği çektiğiniz zaman!

PKK'nın başı, binlerce canımızın katili tmralı'da yatanı affedip başkan yaptığınız zaman!

Ve de siz, uzun yıllardır aşiret ağalarına teslim ettiğiniz doğudaki çaresiz halkımızı PKK'ya teslim ettiğiniz zaman!

Ve nihayet, ulus devlet, laik devlet, üniter devlet yapınız yok olduğu zaman!

Gerçekten biter mi bu terör?

Elbette biter, terör inanın bitecek; Türk ulusu Anadolu'da tarihten silindiği zaman!

Neyse bırakalım tüm bunları, sahi siz nasılsınız? Mutlu musunuz? Huzurlu musunuz? Geleceğe güvenle bakıyor musunuz? Çocuklarınız nasıl? Onlar, ufukta güvenli bir gelecek ve güvenli bir ülke görebiliyor mu?

Bize sorarsanız, bizim yaşımız elliyi aşkın, iyi gün de kötü gün de gördük, sevindik ama acı da çektik, güldük ama daha çok

ERDAL SARIZEYBEK

ağladık, hepsi kabulümüzdür. Ama biz hiç ihanet yaşamadık, ihanet de etmedik. Biz ihanetin ne olduğunu Sezar'ın yaşamında gördük ve anladık, Brütüs'ü orada tanıdık, hainliği Brütüs'ün hançerinde gördük Sezar'ı sırtından vuran.

Tarihimizi okuduk, Yavuzları, Fatihleri, Gazi Paşayı anladık, mutlu olduk, gurur duyduk ama içlerinde tarihine, ulusuna ihanet edeni hiç görmedik. Bize göre îhanet Roma'daydı.

Ne oldu, ne bitti de devran hızla döndü, devir değişti, mertlik bozuldu da

ihanetle yöneten bir arada anılır oldu? Hâlbuki ihanetin böylesini hiç yazmamıştı ki Türk tarihi..."

Daha ne söyleseydim size...

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

İran'da Dumanlı Dağ ve Kralın Kızı

Bize aldırış eden olmadı, şehitlerin feryadını duyan olmadı hiç. ölüm hafif geliyor bu düşüncelerin altında ezilen bu yürek için. Aklım şehitlerde, vatan evlatlarında, yaşadığımız o zor günlerde, koparamıyorum kendimi, öfkem bundan.

Kararlıydık, silahlarımız hazırdı, asker de. 120 mm lik havanların 10 kilometreye yakın menzili vardı. Biri çıksın, biri çıksın da ateş etsin, diyordum vatan evlatlarına, vuracaktık, kim varsa vuracaktık, komşuyu, karakolu, Pamukoğlu'nun giderken çevrildiği Jerma'yı vuracaktık. Geri dönmeyecektik, asla, ölüme kadar gidecektik. Bu kararlılıkla biraz nefes alır gibi oldum ve timden gelecek haberi beklemeye başladım ama vakit geçmiyordu ki o an.

İndiler, özel tim belki inilmez olan yeri indi ve çıkmaya başladı Kral'a. Tek risk vardı o anda tek risk; tırmanıştayken günün doğması, doğup ta teröristin biz o haldeyken ateş açması. Kurtuluş zor, gitmek zor, dönmek zor. Tırmandılar, hiç durmadan tırmandılar, nefeslerini duyar gibi oluyorum. Vakit ah vakit, geçme, dur, dur, dur. Durmadı, hiç durmadı geçti hem de yıldırım hızıyla. Doğan günün ilk ışıkları özel timin kahramanlarını tırmanırken yakaladı. Acımadı hiç, bu ışık merhamet etmedi, kurşun hızıyla vurdu özel timi, bir avuç evladımızı.

Komutanım teröristler ateş ediyor, ateş ediyor, dedi birliğin komutanı acı dolu bir haykırışla.

ERDAL SAR1ZEYBEK

Dondum, o an dondum. 120'lik havan toplarının başındayız, nişancılar, ellerinde havan mermileri, şaşkınlık içinde, bana bakıyor.

Yapışın, toprağa yapışın, Havanlarla ateş ediyorum.

Kral'ın Kızı tam karşıda. Göz görüyor. Ateş, dedim, ateş, ateş. Düşen, patlayan mermilerin çıkardığı toz bulutu sanki yanı başımızda. Birden Mahmut'un sesi, polis özel harekât timinin komutanı kahraman Mahmut:

Bırak bizi komutanım. Ayakta çıkarız oraya biz. Bırak

bizi.

Hayır, hayır, hayır. Durun. Ayağa kalkmayın. Hepsini

vuracağız biz, durun.

Bırak komutanım, bırak bizi.

Tekinizi sürüsüne değişmem. Durun. Bu bir emirdir,

durun.

Havanlar hiç durmadı. Seyrediyordum atışlarını. Hayat

yok, nefes yok, hiç bir şeyin anlamı yok. Ne olacağını düşünmüyordum artık. Seksen asker var karakolda, dedim içimden.

Seksenini de alır gideriz. Doğrudan Kral'a çıkarız. Ne varsa

yok ederiz. Telsizi kapatırız, kimseye cevap vermeyiz, kimse taşıyamaz bu sorumluluğu bizden başka. Dönmeyiz artık.

Kalanlarımız Jerma'ya geçer. Kampı basar. Ülkemize dönmeyiz artık. Elveda ailem. Elveda ülkem. Son nefesimiz budur. Bir an için çocuklar ne yapar acaba, diye geçti içimden. Muhtaç kalırlar mıydı ele güne. Devlet bakar, dedim, dara düşürmez. Ya

askerler? Aileleri? Bize, hainsiniz siz, evlatlarımızı öldürdünüz, diye kızarlar mıydı? Bir an geçti işte içimden. Hiç gitmese miydik yoksa, komşu sınırını

geçmese miydik acaba, dedim. Olmaz, diye cevap verdim, geçmek zorundaydık, geçecektik yoksa onlar gelip bizi vuracaktı, çaremiz yoktu, dedim, teselli ettim yüreği

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

mi. Korkunç bir çatışma, yer yanlıyor, havanlar, makineli tüfekler, el bombaları, roketler, yer deliniyor, gök deliniyor.

Çıktık komutanım, dedi çıktık, Kral'a çıktık.

Göğe baktım. Allahım, dedim, dua etmek aklıma gelmedi, sadece Allahım, dedim.

Vurun, ne görürseniz vurun.

Oturdum bir köşeye, düşünüyorum. Şehit var mıydı acaba,

diye düşündüm ama soramadım. Acı bir habere dayanamam, diye düşündüm. Silah sesleri gelmeye devam ediyordu. Şimdi meşgul etme onları, işleri var, bekle biraz, dedim. Ufka baktım, gözün ulaşabileceği bir yere. Öyle kaldım saatler boyu, hiç konuşmadan, hiç sormadan, hiç düşünmeden, öyle kaldım saatler

boyu...

ERDAL SARIZEYBEK

Kuzey Irak Dağlarında PKK Kampları

Baba, dedi bağırarak kızım, baba harekât başladı.

Başbakan Meclis yetkisini ordumuza vermemişti uzunca bir süre. 17 Ekim'de aldığı yetkiyi ta 28 Kasım'a kadar ordumuza vermedi. Ve sonra, Amerika'nın anlık istihbarat paylaşımı ve PKK müşterek düşman masalıyla 1 Aralık 2007'de Türk Silahlı Kuvvetlerinin hava harekâtları başladı, her yer vuruluyordu Irak'ta":

"Türk Silahlı Kuvvetleri 28 Kasım 2007 tarihinden itibaren sınır ötesi harekât konusunda yetkilendirilmiştir.

Türk Silahlı Kuvvetleri; kendisine verilen yetki çerçevesinde, Irak'ın kuzeyinde bulunan teröristleri etkisiz hale getirmek için gereken askeri tedbirleri alacaktır. Bu kapsamda; ilk operasyon 01 Aralık 2007 tarihinde (bugün) icra edilmiş olup,

elde edilen istihbarata bağlı olarak operasyonlara devam edilecektir." Baba, harekât başladı, baba.

Sonuç vermez, dedim içimden. Çok hava harekâtı yaptık

biz, yıllar boyu, bu sonuç vermez, dedim. Dedim ama kimseye söyleyemedim. Ama bu yapılmalıydı, bu Irak'a bu PKK'ya bir tane de olsa bir bomba atılmalıydı, diye düşündüm. Nihayet kızım, dedim, nihayet.

19 Genel Kurmay Başkanlığının 01 Aralık 2007 gün 3 S/07 sayılı Basın Açıklaması

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Baba artık bizi kimse durduramaz!

1 Aralık demek, tam kış demek. Her yer kar. Teröristler nerede acaba, dedim. Hakurk'u bırakmazlar, asla Hakurk'u bırakmazlar. Daha birkaç ay önce Hakurk'u anlatan bir kitap yazmıştım20, inşallah okumuşlardır, dedim içimden. Peş peşe vurulan yerler sayılmaya başladı; Kandil, Hakurk, Basyan, Avaşin ve Zap. Demek vurmuşlar Hakurk'u, dedim kendime. Ama Hakurk Şemdinli'nin hemen yanı başındaydı. 92'de yüzlerce terörist Hakurk'tan gelip Derecik karakolumuza saldırmıştı. Terörist oradaysa, bir gece sınırı aşıp bizi vurabilir, diye düşündüm ve korktum. Tam harekât sırasında bir karakol baskını, korktum düşüncelerimden, attım bir kenara. Ne kadar da

yakınlar bize, dedim, hayretler içinde.

Baba ne olur sence bu harekâttan?

Çok iyi oldu kızım, çok iyi oldu. Türk milletini aşağıla

maya kimin hakkı var! En azından PKK'nın Irak'ta do

kunulmaz olmadığını gösterdik. Irak'ın dokunulmaz

olmadığını gösterdik tüm dünyaya.

- PKK biter mi baba?

Bitmez kızım. Bu hava harekâtıyla biraz zayiat verdirilir, korkutulur, psikolojik olarak yıpratılır ama bitmez.

Niye yapıyoruz o zaman bu harekâtı baba? Kızım, yapmalıydık, Irak'a mutlaka girmeliydik. Şimdi

havadan bombalıyoruz ama olsun. Yoksa alay edecekler bizimle. Terörist geliyor Dağlıca'da karakolumuzu basıyor, askerimiz şehit ediyor ve kaçıyor, biz peşinden Irak'a gidemiyoruz, olur mu böyle şey.

Ne kadar sürer bu harekât baba?

20 ihaneti Gördüm, araştırma, Erdal Sanzeybek, Pozitif Yayaıncıltk, 2007.

ERDAL SAR1ZEYBEK

Bu bir başlangıçtı, bu daha ilk adımdı. Herkes biliyordu

hava harekâtıyla PKK'nm bitmeyeceğini. Bunun ardından kara harekâtı gelecekti, gelmek zorundaydı. Ama vakit kıştı, karlı kaplıydı her yer. Bu karda karadan gidilmezdi; dağlar geçit vermez, intikaller patikaya bağlı kalırdı. Teröristler de bunu biliyordu, mayın döşer, Kannas suikast silahıyla uzun mesafeden

atış yapar, pusu kurar, şehit verirdik. Ayrıca ikmal zorlaşır, hava bozar, askerimize yardıma dahi gidemeyebilirdik. Böyle bir kış günü Pamukoğlu Paşa harekât yapmıştı Hakkâri'de, hava bozmuş, sis bastırmış, helikopterler kalkamamış ve bayağı zor anlar yaşanmıştı. Şimdilik havadan bu terörist kampları vurulacak, teröristler baskı altında tutulacak ama bahara yakın muhtemelen Mart ayı içinde bahar gelmeden, teröristler kış uykusundan uyanmadan harekât karadan devam edecektir, diye kendi kendime düşündüm, anlatmadım kimseye.

Hava harekâtı sürüyordu, her gün Hakurk, her gün Hakurk vuruluyordu. Dedim, bir daha yazayım şu Hakurk'u, bir daha anlatayım, sakın ola gözden kaçmasın bu terörist ini, dedim ve yazdım21: www.cizgiliforum.com

"Üçgendeki Sır: Hakurk"

Dün itibariyle Türk Hava Kuvvetleri Hakurk ve Basyan PKK kamplarını vuruyor. 'Basyan kampı, Şemdinli-Dereyanı ve

Aktütün köylerinden iki saatlik yaya yürüyüş mesafeli, Hakurk ise Karakoç köyünden güneye doğru üç saatlik yaya yürüyüş mesafesindedir. Teröristler bu kamplarda demek, hemen yanıbaşımızda demektir. Dağlıca baskınından tam 15 yıl önce gene bu

Basyan kampından gelen teröristler AKTÜTÜN karakolumuza saldırmışlardı ve 22 şehit vermiştik...'

21 www..haberler.com Haber sitesi, 15 Ocak2008.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

2005 yılında jandarma albay rütbesinden emekli olan Erdal Sanzeybek, 'İhaneti Gördüm' kitabının 'Üçgendeki Sır: Hakurk' bölümde 1992 yılında 74 şehit verdikleri saldırıda teröristlerin Hakurk kampından ülke topraklarına sızdığını söyledi. Sanzeybek ayrıca Dağlıca baskınından tam 15 yıl önce gene aynı kampdan gelen teröristlerin AKTÜTÜN karakoluna saldırdıklarını ve 22 şehit vermiş olduklarını ifade etti. Sanzeybek Teröristlerin Hakurk ve Basyan olmalarının büyük tehlike olduğunu söyledi.

Kitabında terör örgütü elebaşı ABDullah öcalan'ın 'Kuzeyde oluşan otorite boşluğu ve Birleşmiş Milletlerin bu bölgeye uyguladığı uçuşa yasak bölgeden de yararlanarak çok kısa zamanda büyük bir güç haline geldik', ifadelerine yer veren Sanzeybek Barzani'ye vurmadan PKK'ya vuramayacaklarını çünkü

Amerika'nın Büyük Orta Doğu projesi içinde Barzani demek PKK demek olduğunu öne sürdü

Emekli Albay Erdal Sanzeybek, 'İhaneti Gördüm' kitabının 'Üçgendeki Sır: Hakurk' başlığı altında yazdığı çarpıcı ifadelerinden birkaç not:

'92 Ekim harekâtı sonrasında Türk Ordusu'ndan kaçan PKK'lılann büyük bir çoğunluğu peşmergelere sığınmış ve hala da onlarla birlikte yaşamaktadır. Dolayısıyla PKK'ya operasyon yapmak demek; peşmergelere operasyon yapmak demektir, sakın unutmayınız. Peşmergeye vurmadan PKK'ya vuramazsınız çünkü ikisi de aynıdır. Irak'taki Kürt varlığını haritadan

silmek, Amerika'nın yerli Kızılderililere yaptığı gibi, düşünülemeyeceğine göre en iyisi; PKK'yı yok etmektir, Barzani'yi ise iyi

bir silkeleyip zayıflatmak ve kontrol altında tutmaktır. İran'la

dirsek teması kurulur, niyetimiz açıklanır gizli desteği alınırsa kolay hallederiz bu işi, Amerika'ya rağmen. Karşı mı çıkacak?

ERDAL SARIZEYBEK

Afganistan'dan, Lübnan'dan askerlerimiz çekeriz, Habur'u kapatır Barzani'nin gırtlağını sıkarız. Çok zorda kalırsak İncirlik üssünü uçuşa yasaklarız. Irak'taki Amerikan katliamını BM'e taşırız, protesto ederiz, Rusya'yla Çin'le savunma anlaşmaları imzalarız. Elbet bir çare buluruz, asla çaresiz değiliz biz.

Aslında bu hikaye 1991'de başlar. Ne olmuştur 1991'de?

Saddam'm öfkesinden kaçan Iraklılar Şemdinli-Samanlı sınırına yığılmıştır hem de yüzbinlercesi. Özal, ABD ile işbirliğine gitmiştir Saddam'ı devirmek için ama devirememiştir. Saddam da karşı hamle olarak PKK ile anlaşmıştır. Irak kuzeyine yerleşmesine izin vermiştir ve de silahlandırmıştır. Amacı, ABD'ye karşı kendisini yalnızbırakanTürkiye'yicezalandırmaktırvebunudabaşarmıştır. Biz, sayısı beş yüz bine varan sığınmacıların sorunları ile uğraşırken, PKK güney doğu sınırlarımıza yerleşmiş, silahlanmış

ve eğitim yapmıştır. ABDullah Öcalan çok güzel bir yer keşfetmiştir bu iş için, Hakurke! Bakın ne diyor: 'Kuzeyde oluşan

otorite boşluğu ve Birleşmiş Milletlerin bu bölgeye uyguladığı uçuşa yasak bölgeden de yararlanarak çok kısa zamanda büyük bir güç haline geldik. Çok sayıda silah, mayın, ağır silahlar ve mühimmat elimize geçti, örgütümüzü kısa zamanda bu silahlarla donatarak büyük bir güç kazandık...

92 Ekim Harekâtında ise, Hakurke'ye girilmiş ama teröristlerin büyük bir kısmı îran'a yani Zagros'a kaçmıştır. Harekatta gördüğümüz en büyük eksiklik, Zagros denilen Îran-Irak sınır boylarının, bir gece harekatıyla önceden tutulmamış olmasıdır. General Pamukoğlu'nun kuvvetleriyle yapılan ikinci operasyonda ise, îran'a kaçmaya çalışan teröristler Kobra helikopterleriyle bertaraf edilmiş ancak teröristlerin güneye çekilmeleri engellenememiştir. Operasyon başarıya

ulaşmıştır; önemli sayıda

terörist etkisiz hale getirilmiş, çok miktarda silah ve cephane ele geçirilmiştir. Buna karşılık Hakurke yok edilememiştir.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Hakurke'ye yapılacak operasyonlar risklidir, bir anda beklenmedik sayıda şehit verilebilir çünkü arazi zorludur. Yeterli güç

ayırmak gerekir, güneye ve doğuya çekilmelerin önünü kapatmak gerekir. Batısı açık arazidir yani Hayat vadisi, kuzeyi ise zaten Türkiye'dir, teröristler buralara kaçamaz. Geriye, güney ve doğu kalır. Umarım, yakında gerçekleşeceğini düşündüğümüz sınır ötesi operasyonlarda bu düşüncelerimiz dikkate alınır, Hakurke'ye gereken önem verilir ve PKK bu ana üste çökertilir. Gerçi aylardır dilden düşmeyen sınır ötesi harekat söylemleriyle Irak'taki teröristler dağıldı, kamplar boşaltıldı, önemli sayıda terörist peşmergelerin içine saklandı ama olsun, Hakurke'ye harekat psikolojik harekatın bir parçası olacak, ele geçirilecek lojistiğin yanı sıra teröristlerin moralini bozacak, umudunu kıracaktır.

Şimdi bize diyorlar ki, teröristler Kandil Dağında. Doğru,

Kandil de terörist vardır. Ama sadece orası değil ki, Basyan'da da terörist var, Mezi'de de. Sınır ötesi harekât yapacaksanız, hedefinizi iyi seçmeniz gerekir; PKK'ya darbe vurmalısınız, uzun

süre toparlananlasın. Kandil'de darbe vuramazsınız; hazırlıklılar, sizi bekliyorlar, sayıları az. Hava taarruzları etkili olmaz,

uzun süreli bir kara harekâtını sürdüremezsiniz. Kandil Dağı bir aldatmacadır. PKK için siyasi bir üstür orası, harekât üssü değil. Kandil, hem peşmergelerle, hem Amerikalılarla irtibat kurmak, hem de dış dünyaya basın yoluyla açılmak, propaganda yapmak için stratejik bir üstür ama ana karargah değildir. Kandil,

Irak'taki gelişmeleri takip etmek ve yeni Irak'ta meydana gelecek oluşumlarda söz sahibi olabilmek için önemlidir ama Türkiye'de eylem yapmak için değil."

Nihayet sesimizi duyurabilmiştik sizlere. Hakurk'a dikkat etmeliydik hem de çok büyük bir dikkat...

ERDAL SARIZEYBEK

İran Kralın Kızına Müdahale Ediyor

Komutanım, görev tamam.

Akşam olmuştu. Demek saatler sürdü bu çatışma, dedim

içimden.

Vukuat var mı?

Yok komutanım, önemsiz.

Demek hafif yaralılar var, dedim kendime.

Geri çekilin, kendinizi emniyete alın.

Tamam komutanım.

Bir şey sormanın anlamı yoktu, görev yapılmıştı. Görev tamam demek; hedefteki teröristlerin hepsi yok edildi, demekti. Önemsiz vukuat demek; çıkık, kırık, yaralı demekti ama hepsi sağ ve hayattaydı, önemli olan da buydu. Bir sigara yaktım. Dişlerim ağrıyordu öfkeden, endişeden. İçim gurur doluydu ama ifadesi yoktu, yürekteydi hem de tam içinde. Alnımız açıktı ama ifadesi yoktu kelimelerle, başarmıştık. Evlatlarımız yaşıyordu, hepsi, hepsi yaşıyordu, önemli olan buydu.

Bizi yönetenlere de kızmadım hiç o anda. Aldırmadım.

Olsun, dedim, olsun, onlar bizi kaderimize terk etse de biz düşmedik hala, ayaktayız, yapacağımızı biliriz, dedim kendime.

Çok gururluydum ama kimseye söylemedim. Çok mutluydum ama hepsi yüreğimizdeydi kelimelerde değil. Türk askerinin,

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Mehmetçiğin başaramayacağı bir iş olamaz, diye kendime itiraf

ettim. Belki yüzümde bir gülümse belirmişti ama ben görmedim, sadece hissettim. Sabah gün doğumundan bu yana süren çatışmalardan kimseye bahsetmedim, anlatmadım, o sıralarda telsizle bilgi dahi vermedim.

Bu bizim işimizdi ve bizim işimiz kimseden sorulmamıştı, biz işimizi yapmıştık, biz, kendimiz, bir başımıza. Komutanım, ateş ediyorlar.

Nasıl! Kim ateş edebilir; havanlarla görerek atış yaptık, adım adım teröristlerin bulunduğu yerleri ateş altına aldık hem de görerek, daha kim kaldı ki! Bu yoğun ateşten sonra teröristlerin

kendilerini toparlayıp yeniden saldırıya geçmeleri mümkün değildi. Bu harekâtta bizden haberleri yoktu. Baskın yapılacağından da haberleri yoktu, büyük gizlilik içinde yapılmıştı. Sayımızı bilmiyorlardı, nereden geldiğimizi bilmiyorlardı. Baskına uğrayan teröristler için tek yol vardı; kaçmak, canlarını kurtarmak,

kaçmak! Başka bir yolları yoktu. Peki, kim ateş ediyordu o zaman askerlerimizin üstüne, kim?

Komutanım, ateş ediyorlar.

Hava kararmıştı, görünürde tehdit yoktu, özel timi çekecektik ama emniyet tedbiri almamız gerekiyordu, kimse görmeden, pusuya düşmeden geri çekilecektik. Şimdi özel tim komutanı bizi arıyor ve ateş altında olduğunu söylüyordu. Ne yapacaktık? Komutanım, ateş ediyorlar...

ERDAL SARIZEYBEK

PKK Demek; Barzani Demek

Irak kuzeyindeki PKK kamplarına hava harekâtı sürüyordu. Böyle giderse ne olacak, dedim kendime. Bu hava harekâtı böyle devam ederse ve de kara harekâtı başlamazsa ne olur, neler olur? Bu düşüncenin sorusu bile korku saldı içime. Uçan kuşun bile haberi vardı teröristlerin yıllardır bu kamplarda olduğundan, karadan girilmezse olmaz, terör bitmezdi. Ya Barzani?

özel birlik kurmuştu örgütten kaçan teröristleri barındırmak

için, hem de bize karşı. Barzani ne olacaktı? Havadan vurmak teröristleri dağıtırdı, korkanları kaçardı ama nereye? Neden kış günü harekât yetkisini bu hükümet ordumuza verdi acaba, diye sordum. Kışın harekât yapılamazdı ki! O zaman bu hava harekâtının anlamı ne, diye sordum? Teröriste darbe. Diyarbekır

cezaevinde yatan terörist aklıma geldi, Semdin Sakık. İtirafları aklıma geldi, Barzani özel birlik kurmuş. PKK'lıları topluyormuş. Kaçanlar, teröristi kaçmaya zorlamak, bir şimşek çaktı düşüncelerimde ve size koştum22:

"PKK Demek, Barzani Demektir"

AKP iktidarı döneminde Türkiye, terör konusunda

hangi noktaya geldi? Terörle mücadele konusunda yol

katedebildi mi?

AKP iktidarı döneminde terörle mücadele bir kena

ra bırakılmış, PKK terör örgütü siyasallaşma yolunda

22 Barem Dergisi Kasım 2007 tarihli sayısı..

önemli adımlar kaydetmiştir. Teröristle mücadele ise

Türk Silahlı Kuvvetlerine bırakılmış ama ne yazık ki

silahlı kuvvetler can pahasına verdiği bu mücadelede

hükümet tarafından yalnız bırakılmıştır. AB'ye uyum

ve demokratikleşme adı altında bu hükümetin şimdiye

kadar almış olduğu kararlar, İmralı'da yatan öcalan'ın

daha önceden devletimize dayatmaya çalıştığı sözde demokratik çözüm önerilerinden başka bir şey değil dir, örneğin; OHAL'in kaldırılması, Kürtlere kültürel haklar, DGM'lerin kaldırılması, Kürtçe yayın, Kürtçe dil kursları, özel timlerin çekilmesi, Kürtçe ifade öz gürlüğü gibi. Şimdi ihanet oyunu olarak adlandırdığı mız PKK terörünün en önemli aşamasına gelinmiştir. Bu da; Kürtçe eğitim, Anayasal Kürt kimliğinin tanın masıdır. Biliniz ki; bu hükümet yeni anayasa taslağın da, anayasanın 66. maddesinde yer alan anayasal Türk kimliğini kaldırarak yeni bir kimlik arayışına girerse ve de Kürtçe eğitime yol açacak bir düzenleme yaparsa, bu ülkemizin bölünmesine giden en sert adım olacaktır. Kısaca bu hükümetin PKK terörü ile mücadele konu sunda almış olduğu hiçbir tedbir olmadığı gibi, aksine PKK"nın siyasallaşması konusunda yaptığı işler vardır. Başbakan, ABD'nin Büyük Orta Doğu Projesi "nde gö

revi olduğunu açıkça söylemiştir. Bu proje Türkiye"yİ

bölme projesidir. Türk ulusu, ülkenin bölünmez bütün

lüğüne kasteden PKK terörüne bu kadar kayıtsız kalan

bir hükümet görmemiştir.

Hükümetin terörle mücadelede tavır ve uygulamalarını bir zaaf olarak niteleyebilir miyiz?

- PKK terörü 1979'da Bucak Aşiret lideri Celal Bucak'a yapılan silahlı saldırı ile ilan edildi ve 1984 Eruh ve 1H

ERDAL SARIZEYBEK

Şemdinli baskınlarıyla da dünyaya duyuruldu. 1979'dan günümüze geçen süreçte bir çok hükümet geldi geçti. Her biri kendine göre bir mücadele yöntemi belirledi. Onların eksikleri yok muydu? Elbet vardı, olmasaydı zaten bu günleri yaşamazdık. Ama o hükümetler şu ya da bu şekilde mücadeleyi sürdürdüler, güvenlik güçlerine her türlü desteği verdiler, yasal düzenlemelere

gittiler. Şu an PKK'lı terörist sayısı beş bin civarında ifade ediliyorsa, 90'lı yıllarda otuz binlere varan PKK gücü ile karşılaştırdığınız zaman mücadelenin etkinliği görülecektir. Dolayısıyla o dönemdeki siyasilerin hatalarını en fazla gaflet olarak nitelendirebilirsiniz. Ama şimdi, terörü Kürt sorunu olarak niteleyen bir başbakan var. Terörle mücadelede çözümü, İmralı'da yatan öcalan'ın sözde demokratik çözüm önerilerinde arayan bir hükümet var. Nitekim DTP Grup Başkanı Ahmet Türk, "Başbakan ile öcalan aynı çizgidedir" demiştir. Kuzey Irak'a operasyon yapılmasının gerekli olduğunu ifade eden Genelkurmay Başkanına, "bakarız,

varsa gereği yaparız" şeklinde cevap veren kayıtsız bir Başbakan var. Verdiğimiz şehitlerin hesabo sorulmayacak

mı? Ülkemizi bölmeyi amaçlayan Amerika'nın

Büyük Ortadoğu Projesi'nde görevi olduğunu söyleyen bir başbakan var. Bir zamanlar ekmeğini suyunu verdiğimiz bir peşmerge olan Barzani ve Talabani'nin tehditlerine ses çıkarmayan bir hükümet var. Türk ulusu

tarihinin hiç bir döneminde bu denli yakın ve ağır bir bölücülük tehdidi ile karşı karşıya kalmadığı gibi, ülkenin bölünmez bütünlüğüne kasteden PKK terörüne

bu kadar kayıtsız kalan bir hükümet de görmemiştir. Sonuç olarak, biz de gaflet şile ihanet çok ince çizgiyle

birbirinden ayrılır. Çoğu zaman zor olur görmek, ki

min hangi tarafta olduğunu.

Kara Kuvvetleri Komutanı BAŞBUĞ"un son açıklamaları siyasi iradenin tutumuna atıfta bulunmuş olabilir mi?

Yeni komuta kademesi Türk Silahlı Kuwetleri"nin

birlik ve beraberliğini en üst düzeyde gösteren bir an

layışı, göreve başladıkları andan itibaren yapmış ol

dukları açıklamalarla bize göstermiştir. Genelkurmay

Başkanımız 12 Nisan'da bir basın açıklaması yapmıştır.

Benim düşünceme göre, bu açıklamada bu hükümetin

terörle mücadelede gerekli tedbirleri almadığını açıkça ifade etmiştir, örneğin, yasal yetkiler konusunda, bir teröriste yer gösterme işlemi yapan bir subayın, savcı dan izin almadığı gerekçesiyle yargılandığını anlatmış tır. Söz konusu edilen bu hükümetin AB'ye uyum adı altında çıkardığı Ceza Muhakemesi Kanunu'dur. Bu kanunla, polis, jandarma ve askere suça el koymak ve suçluyu delillerle ele geçirebilmek için önceki yasayla tanınmış olan tüm yetkiler kaldırılmıştır. AB'de böyle bir yasa yoktur. Hükümet 12 Nisan açıklamasına ka yıtsız kalmıştır. Bu durum bize Osmanlı'nın son dö nemlerini anımsatmaktadır. Falih Rıfkı Atay, Çankaya isimli kitabında gelecek konusunda bizi uyarmak için

bir olaya sıkça vurgu yapmıştır. O da şudur; Padişah

Vahdettin, Damat Ferit'i ikinci kez sadrazam olarak

atar. Dönemin Meclis Başkanı Padişaha itiraz eder,

Damat Ferit'in İngiliz yanlısı olduğunu söyleyerek. O

zaman Padişah sertçe cevap verir: "Ben istersem Ermeni

Patriğini, Katolik Papazını, Yahudi Hahambaşmı ata

rım." Şimdiki durum budur; Ben ne istersem yaparım,

zihniyeti. Komutanların açıklamalarını da bu çerçeve

de değerlendirmekteyim.

ERDAL SARIZEYBEK

Terör konusunda tepki göstermesi gereken ve toplumu aydınlatacak olan sivil toplum örgütleri ve siyasi partiler üzerlerine düşen görevi yerine getiriyor mu?

Hayır. Etrafınıza bir bakınız; onca sivil toplum örgütlerinden verdiğimiz şehitleri şiddetle kınayıp bunu bir

gösteriyle ifade eden var mı? Bu hükümetin terörle mücadele etmediğini söyleyen var mı? Çıkardıkları CMK

ile Terörle Mücadele Yasası'nın bir başka Avrupa ülkesinde

olmadığını söyleyen var mı? Sahip olduğu imkan ve kabiliyetleri Şehit Ailelerini bir federasyon çatısı altında toplamak için çalışma yapan var mı? Güçlü sermaye kuruluşlarının oluşturduğu îş Adamları Dernekleri gibi sivil toplum örgütlerinin Terörle Mücadele konusunda yaptığı bir çalışma var mı? Sahip oldukları olanakları Avrupa ülkelerine baskı unsuru olarak kullanmaya çalışan var mı? Danimarka'daki PKK yayın organı Roj Televizyonunu bile kapattıramamış, Kırmızı Bültenle aranan PKK'nın Avrupa sorumlusu Rıza Altun'u iade ettirememiş, katil Fehriye Erdal'ı bile ülkeye getirip yargılayamamış bir hükümet, bir anlayış var üstümüzde. Kimsenin sesinin çıktığı yok; sanki bu vatan onların değil, sanki şehitler vatan evladı değil.

Terörü besleyen kaynaklar nelerdir?

PKK terörünün en önemli gelir kaynağı sınırlarımızdan yapılan uyuşturucu ve silah kaçakçılığı ve bu kaçakçılıktan aldığı haraçlardır. Sonra Avrupa'daki PKK

cephe teşkilatının gurbetçilerimizden aldığı haraçlar. Doğu illerinde iş yapan zengin iş adamlarından aldığı haraçlar, zorla toplanan bağışlar, Avrupa"da çıkarıp halkımıza zorla sattıkları dergi ve gazete gelirleri, Roj Televizyonumun gelirleri, Avrupa'daki uluslararası

sözde yardım kuruluşlarından aldıkları bağışlardır. İşin üzücü yanı, 1999'da öcalan yakalanıp ülkemize getirildiğinde, Ankara DGM'si savcılarına verdiği ifadelerde kara paraları akladıkları vakıfları yerleri ile

söylemiştir. îsviçre"deki Kürt Vakfı, Dayanışma Vakfı gibi. Ama nedense son üçlü koalisyon ve bu hükümet bu para trafiğini çözmek için bir girişimde bulunmamıştır, örgütün mali kaynaklarını kesmek için de hiçbir çalışma yoktur. PKK'nın para trafiği ortaya çıkarsa ne olur? Kimin beslediği, hangi ülkelerin desteklediği,

yurt içinde hangi zenginlerin PKK'ya bağış yaptığı ortaya çıkar. Demek ki, bu istenmiyor ki, kimse de bir şey yapmıyor. Yazık evlatlarımızı şehit eden, PKK'yı bu hale getiren bizi yönetenlerdir, yazık ki ne yazık!

Son dönemde yabancı ülkelerin teröre yaklaşımlarını

nasıl değerlendiriyorsunuz?

Her ülkenin milli ve hayati çıkarları var. "Düşmanımın

düşmanı benim dostumdur" ilkesi var. ABD'nin Büyük

Orta Doğu Projesi var, gelecekte muhtemel bir îran ha

rekatı var, dolayısıyla PKK'yı bize ve İran'a karşı kulla

nacak. Bu nedenle desteği var. Barzani ve Talabani için

PKK komşu ülkelere karşı kullanılabilecek bir güçtür.

Avrupa Birliği ülkeleri zaten Türkleri işgalci görüyor,

"Orta Asya"dan bin yıl önce geldiniz, geldiğiniz yere

dönün" diyor ama biz anlamıyoruz. Lozan görüşmele

ri sırasında İngiliz müzakereci George, İsmet Paşa"nın

direnmeleri karşısında şunu söyler; "Siz şimdi bu imti

yaz tekliflerimizi kabul etmeyiniz, tamam. Ama şunu

unutmayınız ki, bizde ve Fransızlarda para var, para

bizde. Yarın para istemek için geri geleceksiniz, şimdi

alamadıklarımızı o zaman alacağız" der. Mesele işte bu.

ERDAL SARIZEYBEK

Para ile bizi ablukaya aldılar. Her yere borçlandırdılar bizi. PKK'nın ileri sürdüğü başbakan tarafından da kabul gören sözde Kürt sorununu bize karşı kullanıp, bizi yani Türk ulusunu tarihten silmeye çalışacaklar. Türk ulusu bu gerçeği görmelidir. Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur, sadece ülkelerin milli çıkarları vardır.

ABD sınır ötesi operasyona neden karşı çıkıyor?

PKK demek; Bârzani demektir. Sınır ötesi bir operasyonda Barzani peşmergeleriyle çatışmak kaçınılmazdır.

Türk ordusu zamanında Irak'a müdahale etmiş olsaydı, peşmergeleri siler süpürür, Musul ve Kerkük'e girerek oradaki soydaşlarımızı örgütler, güçlendirir, öyle geri çekilirdi. Hele ki, İran'la Türkiye harekât öncesi bir anlaşma yapıp İran'ın da desteği alınmış olsaydı, Amerika

bizi durduramazdı. Bu durumda ABD'nin kurmaya

çalıştığı bağımsız Kürdistan hayalleri de suya düşerdi. Ayrıca, böyle bir harekât, anti-Amerikan eylemlerine dolaylı olarak da olsa fayda sağlardı. Ana fikirde

birleşmiş bir İran, Türkiye, Irak ve Suriye karşısında Amerika zor duruma düşeceği gibi İsrail de bundan nasibini alırdı. Kısacası Amerika bile zamanında yapılan

bir Kuzey Irak harekâtı karşısında ne gibi gelişmelerin olabileceğini öngöremezdi. Bu nedenlerle karşı çıkıyor. Ayrıca PKK'nın lran"daki kolu PJAK"ı, muhtemel

İran harekâtına karşı kullanıyor. Yarın Suriye'ye karşı kullanacak. Şimdilik ABD için PKK'nın yaşaması lazım. Amerika istiyor diye her şeye boyun mu eğeceğiz?

Hayır. Asla çaresiz değiliz. Ama bize, Türk devletinin gücünü bilen, Türk olmaktan gurur duyan, şahsi menfaatlerini, siyasi menfaatlerini bir kenara atıp ülkemizin

hayati çıkarlarını ön planda tutan yöneticiler gerek.

Şahsen ben bu anlayışı bu hükümette göremiyorum.

Sınır ötesi kapsamlı bir operasyon. Nasıl bir fayda sağlar? Bu aşamada yani aylarca öncesi sınıra yığınak yapıp

da zamanında Kuzey Irak'a müdahale etmediğiniz

için PKK teröristleri de, Barzani peşmergeleri de aylar

dır bu harekât olursa ne yaparız, şeklinde bir hazırlık

içerisindeler, önceden düşünmüş olduğunuz darbeyi

şimdi vuramazsınız. Ama her harekât mutlaka PKK'ya

darbe vurmak için yapılmaz. Elbette ki, Türk Silahlı

Kuvvetleri böyle bir harekat sonrasında ele geçirmeyi

ya da ulaşmak istedikleri hedefleri belirlemiştir. Ne

pahasına olursa olsun böyle bir harekâtta bu hedef

ler de ele geçirilecektir. Benim şahsi düşüncem, şimdi

yapılacak bir sınır ötesi operasyon psikolojik avantaj sağlar; doğudaki halkımız "Türkiye, Irak'a giremiyor, oradaki PKK'ya vuramıyor" gibisinden saf bir düşün ce içerisindedir. Bu durum PKK'yı cesaretlendirmiştir. Halkımız az da olsa gücümüzü sorgular hale gelmiştir. Dolayısıyla sınırlardan içeri bir adım da atılmış olsa, "Türk Silahlı Kuvvetleri istediği anda Irak'a girer" imajı yaratacak, Avrupa ülkelerinin konuya biraz daha ciddi yetle yaklaşmasını sağlayacaktır. Ancak, tek başına bir sınır ötesi harekâtla PKK'nın bitirileceği düşüncesine kimse kapılmamalıdır. Devlet yönetimi ciddi bir iştir. Ciddi devlet adamları ister. PKK bir bilinmez değildir. Gerek yurt içi gerekse yurt dışı faaliyetleri devletimiz tarafından bilinmektedir. Ciddi devlet adamlarımız ol

duğu zaman, PKK biter.

Bir Kürt devleti planı var denebilir mi?

ERDAL SARIZEYBEK

Türk milleti emin olsun ki; gerek PKK'nın gerekse

Amerika, ingiltere, İsrail ve gerekse Barzani ile

Talabani'nin nihai amacı önce Irak"ın kuzeyinde Kürt devleti kurmak, kurulmasını sağlamak, kolaylaştırmak, desteklemek, sonra tran, Türkiye ve Suriye'nin topraklarından birer parça alarak Büyük Kürdistan'ı kurmaktır.

ABD'nin BOP çalışması da bunu öngörmektedir.

Bunla ilgili haritalar yayınlandı zaten. Bu gerçeği görmemek için gerçekten kör olmak gerekir. Anayasanın

66. maddesinde yapılacak değişiklik bölünmenin ilk resmi adımı olur.

DTP"nin mecliste olmasını nasıl değerlendiriyorsunuz? İçinize sindirebiliyor musunuz?

Bu DTP yeni bir şey değil. Bu, içimize sindirmek ya da sindirmemek meselesi de değil. Bu bir oyun. Bu oyunu biz 90'h yıllarda izlemiştik, sonunu da görmüştük. Benim üzüldüğüm, bilmeyerek ya da kasten bu oyunu bizi izlettirmek isteyenler var, bu oyuna alet olan figüranlar var, ona üzülüyorum. 90'lı yıllarda bu DTP'nin

adı HEP'ti Kapatıldı DEP oldu. Kapatıldı HADEP

oldu. Kapatıldı DEHAP oldu. DEHAP"ın kapatma davası Anayasa Mahkemesi "nde görüşülmeye devam edile dursun, bunlar DEHAP"ı feshedip DTP"yi kurdu ve meclise girdi. Neden kapatılmıştı bunlar? Ülkemizin milletiyle bölünmez bütünlüğüne karşı yasa dışı faaliyetlerde bulunmak! Bu partinin başkanı kim? Ahmet

Türk. Ahmet Türk kim? 1993'te Bekaa Vadisine gidip, Abdullah ÖCALAN ile görüşen ve ondan icazet ve talimat alan kişi. Bunu ben söylemiyorum, Abdullah Öcalan bunu resmi ifadesinde söylüyor. Meclise girer girmez ilk beyanatları ne oldu? Abdullah öcalan'ın

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

cezaevi koşullarının iyileştirilmesi. Son günlerdeki

demeçlerine bakın; "PKK ile aramıza mesafe koyamayız!" diyorlar. Türk aydınları neden bu gerçeği görmek

istemiyor, neden anlamak istemiyorlar, bu partinin PKK'nın siyasi kanadı olduğunu? Güya sorunlar demokratik bir biçimde çözülecekmiş. Bazı Kürtçe düşünen,

bazı da saf aydınlarımız bu fikre atıldılar. Ama

yanlış. Neden yanlış? Cevabı öcalan söylesin: "Zafere doğru yürüyüş. Zafere doğru yürüyüşün nihai amacı özgür Kürdistan'ı kurmaktır. Savaşta, barışta ve görüşmelerde hiç kimse PKK'nın bu hedefi aksine politika

yapamaz!" İnanmayanlar Abdullah öcalan ile ilgili

Ankara DGM savcılarının ifade tutanakları ve iddianamesini okuyabilirler. Şimdiki hedefleri nedir? Kürtçe

eğitime yeni anayasada izin verilmesi, Kürt kimliğinin anayasal vatandaşlık olarak tanınması. Ben buradan Türk ulusun seslenmek istiyorum; eğer ki bu hükümet, okullarımızda Kürtçe eğitim yapılmasına izin verecek şekilde, Anayasanın 66. maddesinde yer alan Türk kimliğinin değiştirilmesine olanak verecek şekilde bir anayasa ileri sürerse bilinsin ki bu, gelecekteki Kürk devletinin yani bölünmenin ilk resmi adımı olacaktır. Buna izin verenleri biz ve tarihimiz affetmeyecektir. Bunun hesabı mutlaka sorulacaktır ama bu dünyada ama öbür dünyada. Bölünmeye yol açacak bir girişime imza atmak Türk milletine ihanettir. Unutmayınız ki, Türk milleti hainleri hiç sevmez.

İrak "in kuzeyindeki aşiret lideri Barzani"nin PKK ile organik bağı var mıdır? Son günlerde bu kişinin Güneydoğu üzerinde nasıl bir etkinliği vardır?

1984 Şemdinli baskını, Barzani kontrolündeki, hemen

ERDAL SARIZEYBEK

Şemdinli"nin güneyinde bulunan LOLAN kampından yapılmıştır. Barzani destek vermiştir. Bunu öcalan resmi ifadesinde açık açık anlatıyor. 1992 yılı Ekim operasyonunda PKK yok olma noktasına getirilmişken

Talabani ve Barzani, PKK ile ateşkes yapmıştır. PKK'yı peşmerge içinde saklamışlardır. "Hem bunun canlı tanığıyım hem de İHANETİ GÖRDÜM" isimli kitabımda

buna ait belgeler var. Daha sonra Talabani devreye girmiş, özal ile sözde ateşkes yapılmıştır, öcalan bu ateşkesi Bekaa'da açıklarken Ahmet Türk isimli DTP başkanı da yanındadır. Sonra ne oldu? Ateşkes yapıldı. PKK yeniden toparlandı. Geldi, Bingöl karayolunda 37 vatan evladını kurşuna dizdi. Ben PKK demek; Barzani demektir diyorum ama anlatamıyorum. Ya da bizi anlamak istemiyorlar. Hakkari yöresinde etkili olduğu

doğrudur ama oradaki halkımız Türkiye Cumhuriyeti devletine güvenmektedir. Eğer ki siz, devletin her karış toprağında otorite olmazsanız, otorite boşluğu doğarsa bu boşluğu bir yanda Barzani diğer yanda PKK silah gücüyle doldurur. Bugünkü durumumuz da budur! Terörle Mücadele Onlar İçin Komedi Bizim için İse Trajedidir! www.cizgiliforum.com

Terör nasıl biter?

öncelikle şunu unutmayalım; otuz yıldır süren bir hastalık bir günde iyileşir derseniz, bu yalan olur. Zamana ihtiyaç vardır. Bu hükümetle terörün kökü kazınır derseniz bu da yalan olur, kararlı bir siyasi otorite ister. PKK terörü bizim için kaderdir, derseniz bu da yalandır, asla çaresiz değiliz. Terör nasıl biter? Terörü bitirmeye kararlı devlet adamınız, yöneteniniz, lideriniz varsa terör biter. Ama sizi yönetenler terörü bitirmek istemezse ne

yaparsınız? Ben oturup kitap yazıyorum. Türk Silahlı Kuvvetleri "hiç bir güç bizi bölemez, kimsenin gücü buna yetmez" deyip kararlılığını gösteriyor. Bu örnek olmalı, herkes tavrını açıkça ortaya koymalı, söylemeli, konuşmalı, yazmalı. Türk milleti bizi yönetenlere karşı tavrını, kararlılığını cumhuriyet mitinglerinde şeriata karşı gösterdiği gibi teröre de karşı daha yüksek sesle göstersin bu terör biter. Bu hükümet bitirmezse, halk onu gönderir yeni gelen bitirir. Yani her şey Türk milletinin tavrına bağlı. "PKK ile mücadele Avrupa için,

Amerika için, Barzani, Talabani, öcalan ve DTP için bir komedi bizim için ise bir trajedi oldu. Hepsi halimize kıs kıs gülüyor. Sanki bunu bitirecek gücümüz

yok bizim, sanki onlara karşı kozumuz yok! Siz şehit veriyorsunuz, sizin teröristinizi onlar besliyor, siz ise onların teröristini yok etmek için Afganistan'a asker gönderiyorsunuz, Lübnan'a asker gönderiyorsunuz. İncirlik havalimanını ve havasını onlara kapılarına kadar açıyorsunuz. Hatta ABD'nin Türkiye üzerinden geri çekilmesi için şimdiden ve koşulsuz izin vereceğinizi söylüyorsunuz. Kıbrıs Rum kesiminin AB'ye girmesi için imza atıyorsunuz, Kuzey Kıbrıs'ı unutuyorsunuz. Gümrük Birliği anlaşmasından zarar ediyor, AB'ye girmek için PKK'ya taviz veriyorsunuz. Barzani'yi Kürt

devleti kurmasını kolaylaştırmak için ekonomik yönden destekliyorsunuz. İnanın bana, terörle mücadele onlar için komedi bizim için ise trajedi oldu. Ama yeter artık, bu hükümet yeteri biliyorsa yeter artık! Türk'ün gücünü gösterme zamanı geldi ve de geçiyor. Sesimizi çıkarmazsak, inanın tarihten silecekler bizi..."

Daha ne anlatsaydım size ben...

ERDAL SARIZEYBEK

İran Özel Time Ateş Açtı

Komutanım, ateş ediyorlar.

Kim ateş ediyor?

Bilmiyoruz.

Nerden geliyor bu ateş?

Onu da bilmiyoruz, havan topları üzerimize düşüyor. Kayaların ardına saklanın.

Onu yapıyoruz.

Ateşler etkili mi?

En mermi 150 metre yakınımıza düştü.

Komşunun karakolu mu yoksa ateş ediyor bize, dedim. Ama olamazdı. Muhammet biliyordu ne kadar kararlı olduğumuzu. Gerekirse o karakolu yerle bir edeceğimizi biliyordu, yapamazdı bunu. İran'ın iç bölgelerinden ateş ediliyorsa? Kim haber verdi o zaman? Muhammet mi? Yapar mıydı bunu? Peki, ne yapacaktık şimdi?

Durumu Alay Komutanına bildirsem, olmazdı bu, bu sorumluluğu kimse üstüne almazdı. Pamukoğlu Paşaya bildirsem,

bu da olmazdı. Bölgede olan biz, durumu bilen biz, harekâtın

sorumluluğunu alan biz, üst makamlara bildirmek durumu zorlaştırmaktan başka bir işe yaramazdı. Bildirmeye kalsak, ahret

sorulan gelecekti; neden gittiniz, kaç kişi, durum ne, ne oluyor

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

orada, kim ateş ediyor, terörist kaç kişi, zayiatınız ne, kaç terörist etkisiz hale getirildi, bu sorulara cevap vermektense iran'a geçip ölmek daha iyiydi, Eğer tran'sa bu ateş eden, eğer iç bölgeden, yerini bilmediğimiz bir yerden ateş ediyorsa, hedefimiz belli değil,

o halde biz nereye ateş edecektik?

Komutanım, ateş ediyorlar. Son mermi 100 metre yakınımıza düştü.

Haritayı getirin, dedim. Elimizdeki mevcut haritada Îran-Türkiye sınır hattı ve sınırdaki karakol yerleri belliydi.

Urumiye'ye bir göz attım, bize çok uzaktı. Komşunun kuzey ve güneydeki karakol yerlerine baktım, silah menzili içinde değildik. Bizden on kilometre kadar doğuda bir karakol yeri dikkatimi çekti. Belli belirsiz bir karakol yeri vardı. Bizim bölgemizde de böyle yerler vardı, karakol yeri. Genellikle bu tabir, çok önceleri açılmış olan karakollar için kullanılıyordu. Var mıydı acaba böyle bir karakol, bilemiyorduk. Meskûn bir yere yakındı, adı belli değil. Bizim havanlar buraya ulaşır mı, dedim. Ölçtüler, hesapladılar, ateş edersek vururuz, dediler. Hazırlayın havanları, dedim. Düşünceler daha çok konuşuyordu ağızdan, bir iki kelime düşünceleri ifadeye yetiyordu.

Komutanım, son havan mermisi, 50 metre....

Anladım, bir sonraki ya da daha sonraki mermi özel timin üstüne düşecekti. Sonumuz geldi, dedim içimden, sonumuz geldi...

ERDAL SARIZEYBEK

İmralı Tarihe Karışıyor

Bizi mutlu edecek bir habere çok ihtiyacımız var şu sıralar. Ne bileyim, cehalet bitti Avrupa'da ilk sıralardayız ya da fakirlik bitti her kes insanca yaşıyor ülkemizde, gibisinden. Belki de en çok şuna; terör bitti, terörist bitti, ülkede huzur ve güven sağlandı, milli kaynaklar ülkemizin güçlenmesi için sarf edilecek artık, gibi. Ama olmaz, böyle haberleri duymak için uzun yıllar beklemek gerek, bizim vademiz yetmez, belki çocuklarımız, umudumuz bu işte, belki çocuklarımız duyar bunu.

Bizim kuşağımız bu terörle yaşayacak, besbelli bu, hayale yer yok. Kendimizi bildik, gözümüzü terörle açtık, şimdi son yolculuk vakti yaklaşıyor, gözlerimiz kapanırken de terör diye çınlayacak kulaklarımız.

16 Aralık'tan bu yana hava harekâtı sürüyor Irak kuzeyindeki kamplara. Vurulan yerler bildiğimiz yerler; Zap, Avaşin Hakurk ve Kandil. Neden bu Zap, Şivi, Basyan, Hakurk, diye kendime sordum. Şifre burada gizliydi; Zap'tan başlayan PKK

kampları, doğuya doğru Avaşin, Şive, Mezi, Keryaderi, Basyan ve en doğuda Hakurk, onun güneyinde Kandil olarak sıralanıyordu. Bunu da herkes biliyordu zira medya her gün ekran dolusu haritalar yayınlanıyordu. Zap, Şivi, Basyan, Hakurk. Neden?

Bu kelimeler sarsıyordu bizi, yıldırım gibi çarpıyordu, aniden bir düşünce belirdi. Önce düşüncelerimden korktum, ola

maz, dedim içimden. Ama bir ihanet senaryosu bu kadar da açık yazılamazdı ki, dedim içimden.

Bu ABD, İsrail ve Barzani bir ihanet peşinde, diye düşündüm, acaba bizim hükümet bu oyunun neresinde, diye kendime sordum. Terörden çektiğimiz acılar yetmişti artık, bitsin diyordum bu iş, son bir harekât olsun ve bitsin bu iş. Son Harekâtı yazmaya başladım 21 Ekim Dağlıca baskınını duyduğum gün. öyle çok sınır ötesi harekât yapmıştık ki Irak'a, bu PKK bir türlü bitmemişti. Şimdi bu hava harekâtı da sonuç getirmez, ardından olası bir kara harekâtı da sonuç getirmezse bu iş burada biter, diye bir korku sarmıştı içimi, ondan başladım yazmaya. Binlerce şehidimiz kanı yerde kalacaktı. Ana fikrim aslında şuydu; ya bu son harekâtla Gazi Paşa'yı yaşatacaktık ya da hain kurşunlar Gazi Paşa'yı öldürecekti, başka bir seçenek kalmamıştı artık...

Son harekâtın sırrını keşfetmiş olmak heyecanlandırmıştı beni. Sakin ol, dedim, sakin ol, sus ve yaz, durmadan yaz ki, geri çekilme olmasın, son harekâtın hedefi neyse, ne olması gerekiyorsa onu yaz. Her şey elbet Amerika ile başlamıştı. Durup dururken PKK müşterek düşman olmuş, anlık istihbarat söylemleri gündeme taşınmıştı. Yahuda medyası, işbirlikçi medya, mütareke medyası öve öve Amerika'yı bitiremiyordu; dost ve müttefik Amerika! Kimse sormadı, ne oldu ne bitti de bu Amerika dost oldu aniden, diye.

Bizim gördüğümüz gerçeğe göre ise; Amerika ve yandaşları yeni bir ihanet senaryosu içine çekmek istiyorlardı bizi, yeni bir

ihanete ve yeni bir senaryoya. Neden böyle düşünmeye başlamıştık, sebebi açık: Ekim'de tezkere yetkisi alan hükümet Kasım sonuna kadar beklemişti, kış gelsin, bu silahlı kuvvetlerin ne yapacağı belli olamaz, kış gelsin ki, yetkisi de olsa harekât yapamasın, diye. Ama gene kimse sormadı, 21 Ekim Dağlıca baskını sonrası bu yetkiyi neden vermediniz, neden şehitlerimizin kanını yerde

bıraktınız, diye. Ardından, anlık istihbarat, bu anlık istihbarat,

o ne işe yarayacaktı? Verdiler koordinatları, PKK'yı bize vurdurttular, iş bu ama neden? Kendileri neden vurmadı? Peki, bu

hava harekâtı böyle sürerse ne olacaktı? Düşünceler şimşek gibi geçiyordu önümden, ihanetin acısı yüreğime saplanıyordu. 10 Ocak 2008 idi günlerden, hiç unutmayacağım.

Hükümetin Amerika sevdası bizi, geleceğimizi, varlığımızı bir ihanetin içine çekiyordu, kimse söylemiyordu, kimse yazmıyordu, Yahuda medyasında kahraman ordumuzun başarılı

hava harekâtı ve dost Amerika çığlıkları, dolaşıyordu. Amerika dostluğunu bir kez daha ispatlamıştı onun sayesinde PKK terörü yok ediliyordu, Sağ olasın Amerika, diye çığlıklar atıyordu medyanın Yahudası!

ihanetin kaleme düşen gölgelerini birkaç internet haber sitesine gönderdim, yayınlamadılar. Birkaç bildiğiniz tanıdığınız

gazete editörüne gönderdim ama gene yayınlamadılar. Birkaç tanıdığım gazeteciye bilgi verdim, yazmadılar, yazamadılar.

Nihayet bir internet haber formuna girdim ve aşağıdaki yazıyı orada yayınladım, kendi naşıma, bir başıma, bu forumun desteğiyle23:

"îmralı Tarihe Karışıyor."

PKK Ve Ortadoğu'nun Yeni Lideri Barzani!

6 Kasım 2007"de Başbakan'ın Amerika gezisi toplumun her

kesiminde olduğu gibi bizde de merak uyandırdı. Başbakan, yetkili

bürokratlar ve Genel Kurmay II . Başkanı Orgeneral Saygun, ellerinde operasyon haritaları, PKK'nın yerleri, kampları, lider kadroları ve daha birçok istihbarat bilgileri ile ABD'ye gittiler. Başkan Bush ile yaptıkları samimi bir görüşmeye ve de iki ülke otoritelerinin alışageldik dostluk mesajlarına tanık olduk. En

önemlisi, görüşmeden çıkan sonuçtu: PKK müşterek düşman, anlık istihbarat paylaşımı!

Kendi kendimize sorduk, ne oldu ne bitti de PKK müşterek düşman oldu, diye.

Ne olmuştu da ne bitmişti, Amerika istihbarat paylaşımına karar vermişti, diye merak ettik ve yaşadığımız tecrübelerin ışığında düşünmeye başladık. PKK müşterek düşman ise, neden Amerika, eliyle koymuş gibi yerini bildiği PKK'yı yüksek teknolojisiyle yok etmiyordu da bizim Hava Kuvvetlerimize yol

veriyordu, diye kendi kendimize sorduk. Hani devran dönmemiş olsa, hani mertlik bozulmamış olsa sevgili Amerika'nın bu

desteğini ayakta bile alkışlayabilirdik, Büyük Amerika, diyerek. Ama yapamadık, içimizde kuşkuyla kıvranıp durduk; tarih kolay kolay unutulmuyordu, yaşadıklarımızın anıları taptaze hafızalarımızda duruyordu.

önce, bir Çekiç Güç meselesi var, bir Körfez Savaşı meselesi var unutamadığımız. Hatırlayınız o günleri; Özal her

gün Başkan Baba Bush'la telefonla görüşüyor ve Amerika'nın Ortadoğu politikasını şekillendiriyordu. Bir koyup üç, beş hatta on alacaktık, tıpkı kumar gibi. Musul Kerkük dillerden düşmüyordu o yıllarda, tarihten gelen haklarımız vardı. Dış politikamız, Amerika'ya tam destek, Barzani'ye yarım ağızla da olsa destek, Irak'ın toprak bütünlüğünü korumak, PKK'yı yok etmek şeklinde sıralanıyordu, tıpkı 2003 Irak Savaşı'nda olduğu gibi, tıpkı bugünkü gibi.

Ne oldu hatırlayınız, yıl 1991, Birinci Körfez Savaşı sonrasında

ne oldu?

Bu dost ve müttefik Amerika önce Saddam'ı Irak kuzeyine saldı, peşmergeleri hedef gösterdi ve Saddam'm zulmünden kaçan bütün Iraklılar ülkemize sığındı. Biz merhametli bir ül

keydik, hemen kucak açtık sığınmacılara, kol kanat gerdik. Medeniyetin tek dişi kalmış canavarı batılı ülkeler bizi ve o zavallı sığınmacıları yalnız bıraktı, dişlerine bakarak seçtiği birkaç zavallı insanı alıp Fransa'ya götüren ünlü Bayan Mitterand hariç. O insanlara, şimdi bize Barzani eliyle kafa tutmaya çalışan o zavallı insanlara ekmeğimizi verdik, yemeğimizi paylaştık, milyarlarca dolar milli kaynağımızı önlerine serdik.

Ama sonuç ne oldu? Amerika'nın yarattığı trajedi uluslar arası gündeme Kürt sorunu olarak düştü!

Keşke hepsi bu olsaydı ama kolay mı bu dost ve kardeş müttefikin elinden kurtulmak! Guantanamo'da sorgusuz sualsiz

binlerce insana işkence yapan, Irak'ta her saat başı adam öldüren Amerika'ya ses çıkarmayan Avrupa ve Birleşmiş Milletler, Saddam'ın Irak kuzeyindeki zavallı Kürtlere zulüm yapmasının önüne geçmek maksadıyla Irak'ta 36ncı paralel kuzeyine uçuş ve müdahale yasağı koydu ve bunu uygulamak için Özal'm da gayretiyle uluslararası koalisyon gücü yani Çekiç Güç ülkemizde konuşlandı.

Peki sonra ne oldu, yıl 1991?

Bir takım gizli eller, on yıldır Suriye ve Lübnan'da adam

öldürme eğitimi yapan adına PKK'lı teröristler dediğimiz katiller ordusunu aldı, bir kısmını Suriye üzerinden bir kısmını

İran üzerinden Irak kuzeyindeki Çekiç Güç'ün koruması altındaki bölgeye yerleştirdi. Yıl 1992'yi gösterdiğinde PKK, Barzani bölgesinde sayıları on bini aşkın silahlı bir güç haline gelmiş, Barzani'nin kamplarına yerleşmiş, Saddam'ın silahlarını yağmalamış ve Saddam'ın zulmünden kaçan gençleri kol ve kantlarına

alarak Türkiye Cumhuriyetine kafa tutmaya başlamıştı. Ardından Barzani Irak kuzeyinde özerk Kürt Yönetimini ilan etmişti. Kimin sayesinde? Amerika ve bizi yönetenlerin sayesin

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

de! Birinci Körfez Savaşı bize güçlü bir PKK, güçlü ve özerk bir Barzani'yi miras bırakmıştı..

Daha bitmedi.

2003 yılında kitle imha silahları bulunduğu bahanesiyle

Amerika Irak'ı işgal etti, sanki Saddam'ı silahlandıran Amerika değildi! Gerisini biliyorsunuz zaten; bu savaşın sonu bize daha güçlü daha siyasal hatta legal bir PKK, Barzani liderliğinde federe bir Kürt devleti armağan etti. Amerika artık Barzani ve PKK'nın içindeydi, kontrol ve idareyi ele almıştı. Amacı; Ortadoğu'daki enerji havzalarını ele geçirmek, gerek kendi güvenliği gerekse İsrail'in güvenliği için Büyük Kürdistan'ı kurmak

suretiyle kamuoyunda BOP olarak bilinen projeyi hayata

geçirmek idi.

Bu sıralarda Başbakan, "bizim bu projede yapacak görevlerimiz var, eşbaşkanlarından biriyiz" açıklamaları yapıyordu. Düşününüz, BOP; Türkiye, tran, Irak ve Suriye'yi bölme projesi ve bizim Başbakan eşbaşkan!

İşte tam bu sırada, hiç beklenmedik bir şekilde Genel

Kurmay Başkanı Orgeneral Sayın Yaşar Büyükanıt, o ünlü 12 Nisan açıklamasını yaptı ve ülkenin milletiyle bölünmez bütünlüğü çok ağır ve yakın bir tehdit altındadır, diyerek kuzey

Irak'ı hedef gösterdi. Sınır ötesi harekât senaryoları da o tarihten beri gündemden düşmedi ve biz 6 Kasım'a geldik. Hani şu tarihe geçen ABD ziyaretine, oğul Bush görüşmesine yani PKK'nın müşterek düşman olduğu ve anlık istihbarat paylaşımı söylemlerine geldik.

Şimdi bu Amerika ne yapmak istiyor, ona bir bakalım. 2008 yılında ABD'nde başkanlık seçimleri var. Oğul Bush

Irak'ta umduğunu bulamadı, ölen Amerikalı asker sayısı 3900'ü

ERDAL SARIZEYBEK

geçti, Irak'a vaat edilen demokrasi gelemedi, ülke nerdeyse iç savaşın eşiğinde.

ABD'nin savaş tehditleri, PJAK'ı iran'a karşı kullanma oyunu, Körfeze yaptığı muazzam yığınak işe yaramadı, İran, nükleer programını sürdürüyor.

Irak'ta güçlenen PKK, ülkemize gelip binlerce canımızı şehit edip gidiyor, batının teröre karşı ortak ve sözde çağrıları işe yaramıyor.

Barzani, arkasına aldığı Amerika'ya güvenip Türkiye'ye tehditler yağdırıyor.

îşin garibi bunu artık ilkokulu talebesi bile görüyor, değerlendiriyor, ülkemize yapılmak istenileni anlıyor. Türk milleti

ayakta, ordu harekete geçmezse millet Irak'a gidip PKK'yı da Barzani'yi de vuracak halde.

Bu tablo ile Bush'un seçimi kazanması elbette zor olacak, Türkiye'yi tutması zor, Türk milletini tutması zor!

Peki ne yapılacaktı?

îşte size bizim için ölüm, ABD ve BOP için yaşam anlamına gelen senaryo!

Önce, ABD'nin karşılaştığı sorunları sırayla ele alalım.

Birincisi İran. Malumunuz, bir başka ülkenin nükleer silah sahip olması israil için de savaş nedeniydi. Baştan beri zaten İran'a karşı savaş çığlıkları havalarda dolaşıyordu. Ama şu an bunun zamanı değildi çünkü Irak'ta işler zordu. O halde ne yapmalı da bu savaşı ertelemeli, ertelemeli ama yiğitliği de elden bırakmamalıydı?

Hatırlarsınız Kasım 2007'de ABD Ulusal istihbarat

Tahminleri Raporu açıklandı. Buna göre; 2015 yılından önce iran'ın nükleer silah üretme kapasitesine erişemeyeceği söylen

SOM HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

di. Söyleyen kim Amerika, demokrasi havarisi! İşte fırsat kendiliğinden ortaya çıkmıştı İran'ı hedef listesinden 2010-2015 yılına

kadar çıkarmak için! Ne de olsa Amerika ülkelerin toprak

bütünlüğü ve yaşam haklarına saygılı bir ülkeydi ve madem ki İran'da nükleer tehdit şimdilik yoktu, o halde İran'a saldırmak için sebep de yoktu! O zamana kadar PJAK vasıtasıyla İran oyalanır ve zamanı geldiğinde vurulurdu! İşte böylece kurnaz Bush

İran'ı gündeminden düşürdü.

İkinci sorun ve belki de en önemli sorun Türkiye, Barzani ve PKK meselesiydi.

Türkiye'de Amerikan karşıtlığı gelişiyor, PKK'nın yaptığı

eylemler artıyor, her gün şehit veriliyor, Barzani PKK ile baş edemiyor ve tüm bunlara dur, demek gerekiyordu. Ama nasıl?

Barzani'nin gerek Irak'ta gerekse Türkiye'de bir sempatizan kitlesi vardı ve bunun düşmanlığa dönüşmemesi gerekiyordu Büyük Kürdistan'ın gerçekleşmesi için.

Türkiye ise Ortadoğu'da önemli bir konuma sahipti, Amerikan çıkarlarını koruyordu, ABD askeri üsleri vardı, iyi bir silah pazarıydı, israil ile ilişkileri iyiydi, elden çıkarılmazdı.

PKK'ya gelince, her ne kadar BOP projesinde görevler üstlenmiş ise de, sonuçta bir terör örgütüydü ve batılı dünya ağız birliğiyle bunu kabul etmişti.

Bu durumda ancak PKK'dan vazgeçilebilirdi, hem kullanılır hem de kısmen feda edilebilirdi ama nasıl?

Amerika doğrudan PKK'yı vursa, önemli bir taşeron güç yok edilmiş olacaktı, bu iyi bir çözüm değildi çünkü ilerde ona iş düşecekti.

Barzani PKK'yı vursa, Kürtler arasına nifak sokulmuş olurdu ki, bu hiç iyi değildi, üstelik Barzani'nin PKK ile çatışması oldukça zordu.

ERDAL SARIZEYBEK

Türkiye PKK'yı vursa, bu iyi bir çözümdü, bunun bir mahzuru yoktu hem de bu, bir taşla dört beş kuş demekti. Nasıl mı? Anlatayım:

Bir: Türkiye öteden beri PKK'yı Irak'ta yok etmek istiyordu, kamuoyu buna hazırdı, Irak hava sahası Türklere açılırsa, hem Türkiye'nin gönlü yapılmış olur, hem PKK biraz hırpalanıp gözdağı verilir, hem de Barzani ile Türkiye arasındaki ilişkiler yumuşar ve gelişirdi.

îki: Türkiye'deki Amerikan karşıtlığı önlenir, üstelik

ABD'nin teröre karşı olduğu vurgusu yapılır hem de öteden beri desteklediği Tayyip Hükümeti bir siyasi başarı olarak buna kamuoyuna anlatır ve muhalefete karşı avantaj sağlardı.

Uç: BOP projesinde görevli Tayyip Bey bu siyasi avantajı hemen değerlendirir ve gelecekte ülkemizin doğusunda kurmayı planladıkları özerk yapının temelini atacak olan yeni anayasa değişikliklerinin meclisten geçirilmesini kolayca sağlardı.

Dört: PKK'ya karşı Barzani'nin bölgede otoritesi sağlanırdı, Büyük Kürdistan'ın müstakbel lideri olarak.

Beş: 2008 seçimlerine Oğul Bush, az da olsa istikrar sağlanmış bir Irak, kuzeyde tam otorite ve güneye örnek teşkil edecek güçlü bir Barzani, gönlü yapılmış bir Türkiye ile girecek, elbette ki avantaj sağlayacaktı.

Peki, PKK ne olacaktı?

İşte onu bizatihi PKK'nm kendisi bilirdi. Amerika bu üç beş

çapulcuyla baş edemeyecek değildi ya! Onlara tercih yapma şansı verilirdi bu güne kadar yapmış oldukları hizmetlerine karşılık,

hem de ik i seçenek:

Birinci seçenek: PKK'nm gerek lider kadrosunda gerekse dağ

kadrosunda İranlı, Suriyeli ve Iraklı Kürtler de vardı, bunlar ülkelerindeki PKK oluşumlarına katılır, varlık ve eylemlerini ora

da sürdürebilirlerdi PJAK gibi. Bunu istemeyenler ise Barzani'ye katılabilirdi, ne de olsa onun kucağı her zaman hainlere açıktı. Zaten Barzani 1992'den beri PKK'dan kaçanları korumakta ve onları Özel Kuvvetler çatısı altında toplamaktaydı. Bu durumda ABD'nin desteği hem PKK'ya hem de Barzani'ye sürmüş olurdu. Çünkü gelecekte îran ve Suriye'nin parçalanması söz konusu olduğunda bu PKK'lılara ihtiyaç olacaktı.

PKK'nın yönetici kadrosuna gelince, bir kısmı îran ve

Suriye'deki yeni oluşumun başına gider yerinde yönetirdi, isteyen Barzani'de kalırdı. Türkiye'ye gideceklere af çıkarmak ve siyasi haklar vermek için elden gelen yapılırdı Amerika, isteyen tanık koruma programına alınır, yüzü değiştirilir ve yeni bir yaşam da sunulabilirdi. Türkiye'deki ailesini özleyenlere de kapı açıktı, hepsi silah bırakıp ailelerinin yanına dönebilirdi, onlar için af garanti idi.

îkincisi seçenek ise; birinci seçeneğin aynısıydı, kabul etmeyenlerin cezası ölümdü.

Bu senaryo hayata geçerse ne olur?

PKK eylemleri büyük ölçüde duracak yerini toplumsal olaylar alacaktır. Arda sırada ipini koparmış birileri de ortaya çıkıp birkaç bomba atabilir elbet, dikkatli olmak gerek.

PKK'nın siyasallaşma değil, Genel Kurmay Başkanımızın belirttikleri gibi

legalleşme çabaları hayata geçirilecektir.

PKK, İran ve Suriye'de faaliyetlerini sürdürecek, Irak'taki faaliyetlerin tek adresi ise Barzani olacaktır.

PKK'dan ülkesine, ailesine dönmek isteyenlere af ilan edilecektir, kaldı ki, TCK. Md. 221 bunu sağlamak için yeterlidir, yeni kanuna ihtiyaç yoktur.

Avrupa'daki PKK'nın siyasi cephe teşkilatları faaliyetlerini sürdürecek adına da demokrasi ve insan haklan denilecektir.

ERDAL SAR1ZEYBEK

Bir kısım işe yaramaz PKK'lı Barzani tarafından Türkiye'ye teslim edilecektir. Bunun iki sonucu olacaktır; bir; Barzani halkımıza sempatik gösterilip Türkiye'nin destek vermesi yani Kürt devletini tanıması için uygun ortam hazırlanacak, iki; hükümet, teröristleri dağdan indirdim, deyip siyasi rant sağlayacaktır.

Artık hükümet, ülkemizin doğusunda özerk bir yapı kurabilmek bir için yasal zemin hazırlama çalışmalarını rahat rahat sürdürecektir.Türk ulusunun da birlik bütünlük ve bekası lafta kalacaktır.

îşte 6 Kasım'da Başkan Bush ile görüşmeden çıkan sonuç budur ama bize söylenen; anlık istihbarat ve PKK müşterek düşman, hikayesidir!

Bize söylenen; demokrasi, insan hakları, barış ve kardeşlik, akan kanlar dursun, masalıdır ama uygulamaya konmak istenen senaryo işte budur!

Şimdi Hava Kuvvetlerimiz Irak'taki PKK yuvalarını vuruyor. Medya çığlık atıyor, PKK dağılıyor, diye. Doğru dağılıyor ama nasıl? www.cizgiliforum.com

Barzani dokunulmazdır!

Yaralılar ve örgütten kaçanlar Barzani'ye sığınıyor, PKK'ya Barzani adresi gösteriliyor!

Bir kısım PKK'lı iran'a diğer bir kısmı Suriye'ye çekiliyor.

Kalan fedailer ise Hakurk, Zap, Metina, Şive ve Kandil'deki PKK kamplarında başlarının üstüne düşecek bombaları bekliyor. PKK kılık değiştiriyor, Barzani koruması altına giriyor,

Barzani hem PKK'nın hem de Büyük Kürdistan hayalinin liderliğine oynuyor!

Türk Hava Kuvvetlerinin sınır ötesi harekatları bahara kadar böyle sürerse, sonuçları ne olabilir sizce?

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Irak kuzeyinde güçlü ve bağımsız bir Barzani!

PKK'yı da koltuğunun altına, ABD'yi arkasına almış bir Barzani!

Türkiye'nin desteğiyle Irak kuzeyinde güçlü ve müreffeh bir Kürt devletinin başkanı, Türkiye'nin doğusunda da söz sahibi,

İran ve Suriye'deki PKK faaliyetlerini yöneten bir Barzani!

PKK'nın yeni lideri Barzani!

Büyük Kürdistan'ın büyük lideri Barzani!

Bu senaryo, yedi bin yıllık Türk devletini parçalama senaryosudur. Ama bu senaryo burada bitmez, sırada Ermeni var, Rum var, Yunan var, Yahudi var, Süryani var, Papaz var, Hahambaşı var, Patrik var, bu bitmez ta ki Türk devleti tarihten yok oluncaya kadar sürecek bu senaryo!

Kim, dur diyecek bu ihanet senaryosuna, kim?

Halkımız çaresiz, yokluk ve yoksulluk içinde.

Gençlik, Gazi Paşanın gençliği sorunları içinde kaybolmuş, Milli Eğitim, Gülen tarikatının elinde, yeni nesilleri o yetiştiriyor.

Doğuda yaşayan halkımız perişan, bir yanda PKK bir yanda Barzani, hani Türk devleti, hani devletimiz, diye kendi kendine soruyor. Onlar da çaresiz, olacakları bekliyor.

Sanayici, odalar, borsalar, sivil toplum örgüt liderleri suskun, seyrediyor olan biteni, bana dokunmayan yılan bin yaşasın diyerek.

İnanıyoruz biz, herkesin bu gerçeği gördüğüne inanıyoruz ama harekete geçmek yerine çaresizlikle birbirimizin yüzüne bakıp duruyoruz. Bunca tevekkülün sonu ihanet değil midir?

Böyle gidersek fazla bir seçeneğimiz yok, iki seçenek apaçık ortada, karşımızda.

ERDAL SARIZEYBEK

Birinci seçenek; şimdi değil on yıl sonra, elli yıl sonra, yüz yıl sonra Türk devleti ve milletinin tarih sahnesinden yok olması için bugün atılan temellere bir kürek harç atmaktır.

ikinci seçenek; biz Gazi Paşa'nın torunlarıyız, biz Çanakkale'nin, biz Anafartaların, biz Yıldırımların Fatihlerin torunlarıyız deyip bu ihanet senaryosunu darmadağın etmektir, öylesine vurmaktır ki bir daha hiç kimse böyle bir ihanete kalkışmasın!

Kim yapacak bunu?

Bağımsız ve hür Türk yurdunu ve Türkiye Cumhuriyetini kuranlar!

Bu yurdu ve cumhuriyeti korumaya yemin edenler!

Aynı gün yazımı Barem dergisine gönderdim ve Şubat sayısında yayınlandı. Ne garip tesadüfse bu tesadüf, ertesi gün îmralı'dan bir açıklama geldi, aynen şöyle, siz de internette bu haberi bulabilirsiniz24':

"öcalan'dan şok açıklamalar

Dün İmralı'da avukatı ile görüşen terörist başı öcalan'ın mesajları bugün PKK'nın medya organında yayınlandı. Açıklamalarında DTP'nin yanı sıra Barzani ve Talabani'ye de

ağır eleştirilerde bulunan öcalan'ın kamuoyuna gönderdiği mesajlardan PKK'nın köşeye sıkışması ile nasıl bir panik halinde

olduğu kolayca anlaşılıyor.

PKK'nın yayın organında yayınlanan açıklamada DTP'yi

"çalışmamak" ve "derdini anlatamamakla" suçlayan Abdullah öcalan, "Gerekirse beş gün Ankara'da kalın, geri kalan zamanda halk içine karışıp çalışın" mesajı ile DTP'ye yönelttiği eleştirilerini sürdürdü.

'Barzani Ve Talabani'yi Hedef Aldı"

24 Ww.polishaber.com haber sitesi.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

PKK'nın kan kaybından duyduğu öfkeyi Kuzey Irak yönetimine de yönelten terörist başı, Irak Devlet Başkanı Celal

Talabani'nin "Kürtlere karşı" AKP hükümeti ile bir anlaşma yaptığını öne sürdü. Cumhurbaşkanı Gül ile ABD Başkanı Bush'un görüşmesi ile ilgili olarak ise tam bir uzlaşma sağlandığını dile getiren Öcalan, Talabani ve Barzani'nin şu an PKK'nın gerçek liderleri olduğunu söyledi. Terörist başı, açıklamasında özellikle Talabani'yi hedef aldı. öcalan Iraklı Kürt lider hakkında,

"PKK'nin tasfiye edilmesini istediğini mi sanıyorsunuz? Aslında PKK'nin başı bugün Talabani'dir, Barzani'dir. Talabani benden daha pratik PKK lideridir." diye konuştu."

Aynı yazı 03 Mart günlü Cumhuriyet gazetesi Strateji

Eki nde yer aldı. Demek düşüncelerimiz doğruymuş, diye bir derin iç geçirdim, ihaneti görmek başkaydı, ihanetin içinde yaşamak bir başkaydı. Demir yumruk içine alınmış bir yüreğin iç

sıkıntısındayken, gene o spiker çıktı25

"Irak'ın kuzeyindeki Zap-Şivi, Avaşin-Basyan ve Hakurk

bölgelerinde tespit edilen PKK/KONGRA-GEL terör örgütüne

ait hedefler, Türk Hava Kuvvetlerine mensup savaş uçakları tarafından, 15 Ocak 2008 günü icra edilen hava harekâtı ile etkili

olarak vurulmuştur."

Kızımın baba, demesine fırsat vermeden, koş kızım koş,

Genel Kurmay sitesine gir, bana daha önceki hava harekâtıyla ilgili yapılmış olana açıklamaları bul, dedim. Şaşırdı ama koştu, soru sormadan. Çabuk geldi: Baba, bu 7 Şubat'ta yapılmış harekâtın açıklaması bu, dedi ve okudu: "Söz konusu harekât esnasında, Zap-Şivi bölgesinde 4, Avaşin-Basyan bölgesinde 2 ve

Hakurk bölgesinde 2 olmak üzere; sadece terör örgütünün kullandığı teyit edilmiş çok sayıda tesisi içeren, toplam 8 adet hedef

25 Genel Kurmay Başkanlığının 15 Ocak 2008 gün ve 05/08 sayılı Basın Açıklaması

ERDAL SARIZEYBEK

grubu (yaklaşık 60 hedef), savaş uçaklarımız tarafından ateş altına alınmıştır."

Ardından diğer açıklamalar peş peşe geldi: "Türk Silahlı Kuvvetlerinin, 04 Şubat 2008 tarihinde, Irak'ın kuzeyinde PKK/ KONGRA-GEL terör örgütüne karşı icra ettiği hava harekâtının sonuçları ile ilgili değerlendirmeler devam etmektedir. Söz konusu harekât esnasında, Avaşin-Basyan ve Hakurk bölgelerinde sadece terör örgütünün kullandığı teyit edilmiş çok sayıda tesisi içeren, toplam 11 adet hedef grubu (yaklaşık 70 hedef), savaş uçaklarımız tarafından ateş altına alınmıştır."

Kara harekatının şifresi gizliydi. Zap, Avaşin, Basyan, Hakurk ve Kandil...

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Şemdinli'den İran'a Müdahale

Komutanım, son havan mermisi, 50 metre!

Birden irkildim. Bir an çaresizliğin kıskacına düştüm. Bir

ara bir boşluk sardı her yanımı. Hiçbir şeyin anlamı kalmamıştı artık, bitmişti her şey, yaşam bizim için bitmişti. Ardımızdan ne düşünecekler acaba, diye geçti içimden. Bu harekâta vatan evlatlarını

koruyabilmek için karar vermiştik, onları öldürmek için

değil. Ama nerden bileceklerdi ki bunu? Hain mi diyeceklerdi yoksa bizim için, belki de işgüzar derlerdi, diye düşündüm. Ne işi vardı orada, bir tek onlara mı kalmış bu iş, kahraman olmak istediler şüphesiz, kahraman olup şan şöhret ün kazanmak! Bir an içim sızladı, gerçekten ardımızdan bunu söylerler mi, dedim, acıyla.

Ya ailem, çoluk, çocuk? Onları da suçlarlar mı acaba, diye düşünmekten korktum. Pek varlığımız da yoktu. Devlet var, dedim, ordu var, ahde vefa var. Olacaklar sarstı beni, askerlerim aklıma geldi, ateş altındaki askerlerim.

Ateş, dedim, ateş, ateş, ateş ve bir bir 120'lik havan mermi leri İran'ın on kilometre içine düşmeye başladı...

ERDAL SARIZEYBEK

Son Harekâtın Ayak Sesi; Irak'a Birinci Müdahale

Koş, dedi kızım, baba koş, karadan birliklerimiz Irak'a giriyor26:

"Türk Silahlı Kuvvetleri; yurt içindeki operasyonlarına devam ederken, Irak'ın kuzeyinde üslenmiş PKK/KONGRAGEL terör örgütü mensuplarını etkisiz kılmak ve bölgedeki örgütsel altyapıyı kullanılmaz hale getirmek maksadıyla, 21 Şubat 2008 günü saat 10:00-18:00 arasında, belirlenen hedefleri karada konuşlu uzun menzilli silahlar ve Hava Kuvvetlerine mensup uçaklar ile etkili bir şekilde vurmuştur.

Başarıyla icra edilen ateşle taarruzdan sonra, aynı gün saat 19:00'dan itibaren Hava Kuvvetleri ile desteklenen bir sınır ötesi kara harekatı başlatılmıştır.

Bugüne kadar icra edilmiş olan hava operasyonlarının devamı niteliğindeki kara harekâtının hedefi, PKK/KONGRAGEL terör örgütü olup; sivillerin ve Türk Silahlt Kuvvetlerine

düşmanca bir harekette bulunmayan yere! unsurların harekâttan olumsuz etkilenmemeleri için gerekli hassasiyetin

gösterilmesine devam edilecektir.

Irak'ın toprak bütünlüğüne ve istikrarına özel bir önem veren Türk Silahlt Kuvvetleri, planlanan hedeflere ulaşılmasından sonra, en kısa zamanda yurt içine dönecektir.

26 Genel Kurmay Başkanlığının 22 Şubat 2008 gün ve 14/08 sayılı Basın Açıklaması.

U3

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

İcra edilen harekâtın, bölgenin teröristler için kalıcı ve

güvenli bir üs bölgesi olarak kullanılmasını önleyerek, Irak'ın

istikrar ve iç barışına da katkı sağlayacağı değerlendirilmek

tedir.

Basın mensuplarının operasyon bölgelerine girmemele

ri, kendi can güvenlikleri ve harekâtın emniyeti açısından

önem taşımaktadır.

Gerektiğinde kamuoyu ayrıca bilgilendirilecektir.

Saygı ile duyurulur."

Yahuda medyasını anlamak o kadar kolay değil; hangi haberin ne amaçla verildiğini anlamak için birkaç gün geçmesi gerekiyor. Medya elinde ne kadar görüntü var ise yayınlamaya başladı; tanklar, toplar, uçaklar, askerler. Kimi diyordu yüzbin, kimi

diyordu onbin askerle harekât başladı, gerçeği bilmek çok zordu. Musul Kerkük'e girelim diyenler vardı, kimisi de Barzani'ye hesap sorulsun diyordu. Hükümet kahraman ordumuz diyordu başka bir şey yapmıyordu. Hani dedim, hani nerde Avrupa'daki teröristler? Hani 116 kişilik sözde lider kadro? Hani finansman kaynakları, para kasaları, arşivleri, yayın organları? Bunlardan bahseden yoktu, gene başa dönmüştük, dağlarda teröristlerle mücadele et ama yerdekileri görmezden gel!

AB ülkelerinde kök salmış PKK'nın siyasi cephesi ile kim mücadele edecekti? Kararlı bir dış politika gerekiyordu, bir

mat ordusu görevlendirmek gerekiyordu, bunu kim yapacaktı? Mehmetçik Irak dağlarında şehit oluyor ama dışarıdaki teröristler rahat rahat faaliyetlerini sürdürüyordu. Peki ya içimizde ne oluyor, diye bir baktım. PKK'nın siyasi kanadı DTP milletvekilleri teröre destek kampanyalarını olanca hızıyla sürdürdüğünü gördüm. Savcılık soruşturma açmış

tı ama dokunulmazlıkları olduğu için yargılanamıyorlardı. Ki m kaldıracaktı bu dokunulmazlığı? Milisler sokakları alt üst ediyor, polis taşlanıyor, Molotof ateşleri atılıyor ama hükümet kararlılık göstermiyordu. Bu terör bitecek kökü kazınacak, eden cezasını bulacak, kim diyecekti?

Harekât olanca hızıyla sürüyordu. Harekâtın siyasi hedefi yoktu, hükümet bu konuda açıklama yapmıyordu. Dedim, herhalde gizlidir, bize söylemiyorlar. Askeri hedef belliydi; PKK!

Ama mesele çoktan PKK meselesini aşmıştı. Bunları anlatmalıydık, bu son harekât olacaktı bizim, düşüncelerimizi söylemliydik. Tekrar yazdık, yazdık, yazdık ama kimse yayınlamadı.

Televizyonlara çıktık, kimi konuşmayı kesti, kimi banttan kesti, kimi bunları söylemeyiz, dedi. Cumhuriyet Gazetesi'nin strateji ekine bir yazı gönderdim, 10 Mart günü yayımlandı. Bununla da yetinmedim, tüm haber sitelerine, bizim görüşlerimizi dikkate alan haber sitelerine gönderdim ve nihayet sizlere ulaştım:

"SON HAREKÂT" Harekâtın Ayak Sesleri...

Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, 12 Nisan 2007 tarihinde yaptığı basın açıklamasıyla olası bir kara harekâtı ülkemiz gündemine taşınmıştır. Hatırlanacağı üzere Orgeneral Büyükanıt Irak'a ilişkin şu açıklamada bulunmuştu s

"Bugün PKK'yı Kuzey İrak'tan, Kuzey İrak'ı İrak'ın bütününden ayrı düşünerek çözümler üretemezsiniz, hepsi birbiriyle organik ilişki içinde. Şu soruyu bana sorabilirsiniz:

'Peki Kuzey İrak'a bir operasyon yapılmalı mı?' Yapılmalı. Olayın iki boyutu var. Birincisi sadece asker olarak baktığım zaman, evet yapılmak. Fayda sağlar mı? Evet, sağlar. Olayın ikinci boyutu, siyasi olaydır. Bir hudut ötesi

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

operasyon yapılması için bir siyasi kararın ortaya çıkması lazım... Türkiye'nin başındaki bu belayı defetmek zorundayız. Çocuklarımıza bırakacağımız Türkiye'de bu terör

belası olmamalıdır."

Aslında bu konuşma ile Ortadoğu'da uygulanması gereken Türk dış politikasının ana hatları ortaya konulmuş ve askeri harekâtların bir siyasi hedefinin olması gerektiği de strateji uzmanlarına hatırlatılmıştır. Geç de olsa Irak kuzeyindeki PKK varlığına yönelik kara harekatı 21 Şubat 2008 saat 19.00'dan itibaren başlamış, 29 Şubat günü ise son bulmuştur. Harekât öncesi siyasi durum şudur: Artan terör olayları üzerine Irak'taki

PKK varlığının etkisiz hale getirilmesi maksadıyla, 5 Kasım'da Başkan Bush ile resmi bir görüşme yapan Başbakan Erdoğan, görüşme sonrası anlık istihbarat konsepti üzerinde mutabakata varıldığını açıklamış ve 1 Aralık 2007 tarihi itibariyle Türk

Silahlı Kuvvetleri'nin hava harekâtı başlamıştır. Ancak salt askeri harekâtın PKK terör örgütünü bitirmeyeceği aşikârdır ve hava harekâtıyla o arazi koşullarında terör örgütüne darbe vurmak da

olası değildir. Peki öyleyse, bu harekât neden yapılmıştır?

Hava ve Kara Harekâtı...

Artan terör olaylarına karşı kamuoyunda yükselen ve sokağa

taşan öfkeyi yatıştırmak harekâtın birinci amacı olmuştur.

Uzun yıllardır bu mücadeleyi sürdüren askerin, hemen yanı başındaki teröriste müdahale edemeyişinden doğan kızgınlığını

dindirmek ise harekâtın bir başka amacıdır, örgütün hareket

serbestisini kısıtlamak, mayına karşı olası zayiatları önlemek ve baskın yapmak da amaçlar arasındadır. Bu harekâtla Irak'ın dokunulmaz olmadığı ve PKK'nın da Irak'ta dokunulmaz olmadığı

dünyaya gösterilmiştir. Türk Hava Kuvvetlerinin operasyon ka

biliyeti sergilenmiş, dünyanın sayılı ordularınca yapılabilen böylesi bir harekâtla Türk ordusunun gücü ispatlamıştır. Az ya da çok önemli değil, örgüte darbe vurulmuştur. Teröristlerin morali bozulmuş, harekât inisiyatifi ele geçirilmiştir. Ayrıca, gelecekte olası bir harekâtın alt yapısı hazırlanmıştır. Her zaman için bir kara harekâtı planını güncel tutan Genel Kurmay, harekât öncesi hava operasyonu ile hedeflerini baskı altında tutmuş, teröristlerin hareketini kısıtlamıştır. Tüm bu olumlu yönlerine karşılık bu tür harekâtla yirmi beş yıllık bir terör örgütünün bir anda dağılıp yok olmayacağı da bilinen bir gerçektir. Şimdi sorabiliriz, bu kara harekâtı askeri hedefine ulaşmış mıdır?

Harekâtın Açıklanan Hedefleri...

Bu soruya Genel Kurmay Başkanlığınca harekatın ilk gününde resmi bir açıklamayla cevap verilmiştir: "Türk Silahlı

Kuvvetleri; yurt içindeki operasyonlarına devam ederken, Irak'ın kuzeyinde üslenmiş PKK/KONGRA-GEL terör örgütü mensuplarını etkisiz kılmak ve bölgedeki örgütsel altyapıyı kullanılmaz hale getirmek maksadıyla, 21 Şubat

2008 günü saat 10:00-18:00 arasında, belirlenen hedefleri karada konuşlu uzun menzilli silahlar ve Hava Kuvvetlerine mensup uçaklar ile etkili bir şekilde vurmuştur. Başarıyla icra edilen ateşle taarruzdan sonra, aynı

gün saat 19:00'dan itibaren Hava Kuvvetleri ile desteklenen bir sınır ötesi kara harekatı başlatılmıştır."

Bu açıklamadan anlaşılacağı üzere harekâtın amacı; PKK/ KONGRA-GEL terör örgütü mensuplarını etkisiz kılmak ve bölgedeki örgütsel altyapıyı kullanılmaz hale getirmektir.Sadece Zap bölgesinde gerçekleştirilen bu harekât sonucunda 27 şehit verilmiş ve bir helikopterimiz kırıma uğramıştır. Etkisiz hale getirilen terörist sayısı ise 242'dir. örgüt, uzun yıllardır elinde

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

bulundurduğu bu kampta darbe almış ve kaçan az sayıda terörist muhtemelen hemen doğudaki Avaşin kampına çekilmiştir.

Bu durum, teröristlerin önceden seçilmiş fedai gruplarıyla

Zap, Avaşin, Basyan ve Hakurk kamplarında direniş noktası oluşturduklarını göstermektedir. Dolayısıyla örgüt bu yerleri kolayca terk etmeyecek ve Türk ordusuna zayiat verdirmeye çalışmak suretiyle örgütün eylem gücünü kanıtlamaya çalışacaktır.

Bu çerçevede en şiddetli çatışmaların Şemdinli güneyindeki Hakurk'ta ortaya çıkacağı değerlendirilmektedir. Zira arazi geniştir, zordur, tahkim edilmiştir, çok sayıda sığınak ve barınak

mevcuttur. Bölgenin özellikleri teröristlere avantaj sağlamakta, savunmayı kolaylaştırmaktadır. Önceki hava harekâtlarının da bu bölgede yoğunlaşmış olması düşüncelerimizi teyit etmektedir. Ancak, Irak kuzeyinde bulunduğu belirtilen 3.500 terörist

sayısına, Barzani kontrolündeki yaklaşık 1.500 teröristi de ilave ettiğimizde hedef olarak 5.000 terörist karşımıza çıkmaktadır. Dolayısıyla bu harekâtla başlangıçtaki hedeflere ulaşılmış olduğunu söylemek mümkün değildir. Olumsuz hava koşullan devam etmektedir. Olası bir harekât elde mevcut istihbaratın tayin edeceği ikinci bir PKK kampını hedef alacaktır. Ancak örgütten kaçanların güneye kaydığı göz önüne alındığında harekât bölgesinin peşmerge alanlarına kadar genişlemesi ihtimali göz önüne

alınmalıdır. Barzani hedef listesine girecek midir? Bu sorunun cevabını harekâtın

siyasi hedefinde aramak gerekmektedir. Önce, harekâtın siyasi hedefi nedir, var mıdır, inceleyelim.

Harekâtın Siyasi Hedefi Var mı?

Bu konuda yapılmış bir resmi bir açıklama yoktur. Hükümet

hedefin terör örgütü olduğunu belirterek askeri hedeflerini sınırlandırmaya çalışmaktadır. Siyasi hedefi olmayan bir askeri

ERDAL SARIZEYBEK

harekâtın anlamı ne olacaktır? Cudi ve Gabar dağlarına bahardan bu yana yapılan operasyonların anlamı ne ise, siyasi hedefi

olmayan bir askeri harekâtın anlamı da bundan öteye geçemeyecektir. Aralarındaki yegâne fark, bu harekâtla mücadele alanının

sınır ötesine kaymış olmasıdır. Peki, bu durumda askeri hedefler tamamen ele geçirilebilir mi? Hayır.

25 yılı aşkın bir zamandır kırsal alanda teröristlere yönelik sürdürülen mücadelede askeri bir başarı elde edildiği gerçektir ancak hala terör olayları önlemediğine göre tek başına bir askeri harekâtın çözüm olamayacağı da bilinen bir gerçektir. Dolayısıyla harekâtın nihai başarısı siyasi desteğe ve kararlılığa bağlı olacaktır.

TSK.nin teröristle mücadelede gösterdiği kararlılığın aksine

siyasi otorite hala terör ve teröristle mücadele stratejisi belirleyememiştir. Terörle mücadele konsepti geliştiremeyen siyasi otorite,

denenmiş bir yolu tercih etmiş ve terörü yaratan faktörleri

dikkate almayarak teröristle mücadeleyi askere havale etmiştir. PKK demek kuzey Irak demek değildir, geçen yıllarda kurumsal bir örgüt haline gelmiştir. Geçmişten ders alınmış olsaydı, AB

ülkelerindeki PKK'nın siyasi faaliyetleri etkisiz hale getirilmiş

olacak ve örgütün uluslar arası bir boyut kazanması önlenebilecekti. Bugün PKK terör örgütü en önemli finansmanını Avrupa

ülkelerinden sağlanmaktadır. Kaçakçılık, gurbetçilerden alınan

haraç, siyasi cephe faaliyetlerinden elde edilen gelirler de kesilememiştir.

Dağa çıkış sürecinin durdurulmasına yönelik gerekli tedbirler de alınmadığından örgütün insan kaynağı kurutulamamıştır. Dolayısıyla, finans kaynaklarının kurutulmadığı, dağa

çıkışın önlenmediği, dış desteğin kesilmediği ve teröre karşı iç ve dış politikada milli bir duruş sergilenmediği sürece, sınır ötesi harekâtın hedefine ulaşması mümkün değildir.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Siyasi destekten yoksun bu harekât, örgüte darbe vuracaktır ama yok edemeyecektir.

Harekât, mevcut terörist kamplarını geçici olarak ortadan kaldıracak ama tekrar kullanımını önleyemeyecektir. Uzun yıllardır sürdürülen mücadelenin dünü ve bugünü arasındaki yegâne fark, PKK terör örgütünün daha fazla siyasallaşması olacaktır. Bunun doğal sonucunda örgütün siyasi kanadı DTP halkımızı güvenlik güçlerine karşı kışkırtacak, toplumsal olaylar

artarak devam edecektir. Nitekim Diyarbakır ve Van'da yapılan gösteriler bu hususu teyit etmektedir. Mevcut durum hükümetin kararlı olmadığını, aksine bir çelişki yaşadığını düşündürmektedir. Bir tarafta, TSK.leri sınır ötesine geçiyor, şehit veriliyor, milli kaynaklar seferber ediliyor ama diğer tarafta, provokatör bir grup Öcalan posterleri açıp örgüt lehine propaganda yapıyor ve siyasi otorite olaylar karşısında sessiz kalıyor, terör suçlarından hakkında soruşturma yapılmış ama dokunulmazlık nedeniyle yargılamayanlara da adalet yolunu açmıyor. Bunun anlamı nedir?

Hükümetin Harekâta Bakışı...

Hükümetin olayların tırmanışını durdurmaya yönelik kararlı bir tutum takınmayışı, dış politikada milli bir duruş sergileyemeyişi, terörle mücadelede askeri çözünün yanı sıra sosyal

ve ekonomik tedbir arayışından ziyade siyasi çözüm arayışı içinde olduğunu göstermektedir ABD ve Barzani'nin ve de PKK'nın da isteği doğrultudadır.

Dolayısıyla ortaya şöyle bir sonuç çıkmaktadır:

- Siyasi otorite Kürt Sorunu olarak tanımladığı terör sorununa siyasi bir çözüm arayışı içerisindedir.

ERDAL SARIZEYBEK

- Siyasi otorite bu harekâtı, bir siyasi hedefin parçası olarak değil, yurt içinde teröriste karşı yürütülen askeri

harekâtın bir uzantısı olarak görmektedir.

- Siyasi otorite, Avrupa'da diplomatik bir atağa geçerek örgütün siyasi cephesini çökertmek suretiyle bu harekâtı desteklemek gibi bir düşünce içerisinde değildir.

- Siyasi otorite, örgütün finans ve insan kaynaklarını önlemek için stratejik bir plan ortaya koyamamıştır.

Bu sonuçlar, askeri harekâtın siyasi destekten yoksun olduğunu göstermektedir.

Hal böyle olunca, bu harekât, siyasi hedeften ve siyasi destekten yoksun olduğu sürece kesin sonuca ulaşabilecek midir?

Hayır, önceki yapılmış sınır ötesi harekâtlardan hiçbir farkı kalmayacaktır.
www.cizgiliforum.com

Harekâtın Siyasi Hedefi Ne Olmalı

Türkiye'nin ulusal çıkarlarını ön planda tutan milli bir strateji için bu harekâtın siyasi hedefi ne olmalıdır?

2002 yılında Türkiye'nin Kırmızı Çizgileri çizilmiştir. Buna göre;

• Irak'ın bağımsızlığı, egemenliği, toprak bütünlüğü ve ulusal birliği sağlanmalıdır.

• Irak'ın doğal kaynakları bir bütün olarak Irak ulusunun refahı için kullanılmalıdır.

- Türkmenlerin hak ve özgürlükleri korunmalıdır. - Musul ve Kerkük peşmergeye bıkılmamalıdır.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

- Peşmerge ordusu değil, birleşik komuta adı altında yeni

merkezi otoriteye karşı sorumlu bir ulusal ordu kurulmalıdır. - PKK'nın silah ve yer temin etme imkânı ortadan kaldırılmalıdır. îşte kırmızı çizgilerimiz bunlardır ama bu çizgiler çoktan aşılmıştır. Bu durum Türkiye'nin itibar ve saygınlığına gölge düşürmüş, inandırıcılığını tartışılır hale getirmiştir. Bu yönüyle mevcut harekât daha da önem kazanmaktadır ve harekâtın siyasi hedefinin ne olması gerektiği yolunda ipucu vermektedir; ulusal çıkarlarımızı koruyacak bir siyasi hedefi tayin etmek! Böylece, kuzeyde bağımsız bir devletin kurulmasını önlenmiş ve Türkmen varlığını ve hakları korunmuş olacaktır. Türkiye'nin Ortadoğu'daki gelişmelerin dışında kalmayacağı konusundaki kararlılığı da gösterilmiş olacaktır. Sonuç olarak siyasi hedef, önceden tayin edilmiş olan Kırmızı Çizgilerimizdir. Ancak bu siyasi hedef nasıl elde edilecektir?

ERDAL SARIZEYBEK

Son Harekât...

Politik görüşmelerle sonuç alınması mümkün değildir.

Çıkarlarının çatıştığı Ortadoğu'da siyasi hedefimizi elde

edebilecek tek güç askeri güçtür. Kuzey Irak dağlarında teröristleri yok etmek zamana bağlı bir olaydır. Bitmeyecek çatışmalarla kaybedilecek zaman Türkiye'nin aleyhine işleyecektir. ABD ve israil'in Ortadoğu politikası bellidir ama Türkiye'nin politik hedefleri belli değildir. Kararsız bir Türkiye bölgede etkinliğini zaman içerisinde tamamen yitirecektir. Türkiye kararını vermeli ve Kırmızı Çizgilerini yeniden çizmelidir. Irak'ın şekillenmesi tamamlamadan ortaya konulacak kararlı bir politika Türkiye'nin saygınlığını ve gücünü arttıracaktır. Dolayısıyla bu çerçevede kara harekâtı daha da önem kazanmaktadır. Ulusal çıkarların korunduğu bir siyasi hedefe dayanan harekât Türkiye'yi bölgede söz sahibi yapacaktır. Varlığını Kerkük'te ya da Musul'da gösterecek bir Türk ordusu ile siyasi otorite, ABD'yi oval ofiste değil burada masaya oturmaya zorlayacaktır. ABD, Irak'ta zor durumdadır ve bugüne kadar 4.000 Amerikan askeri ölmüştür. ABD, ikinci bir harekâtı hele ki Türk Ordusuna karşı ikinci bir harekâtı göze alamayacaktır. Üstelik Irak'tan çekilme zamanı

geldiğinde ABD Türkiye'nin desteğine ihtiyaç duyacaktır. Yeni Irak'ın dirlik ve düzeninin kurulmasında istekleri karşılanmış bir Türkiye'nin önemli katkıları olacaktır. ABD bu faktörleri göz ardı edemeyecektir.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Bununla birlikte bölgesel politikalarda Suriye ve İran

ile Irak'taki etkin politik güçlerin desteğinin sağlanması

Türkiye'nin yararına olacaktır. İran'ın bu doğrultuda yapmış olduğu çağrı dikkate alınmalıdır. Ortadoğu'da söz sahibi olmak isteyen Türkiye için çizmeye çalıştığımız bu yeni yol; Kıbrıs, Irak, Kafkas, Orta Asya ve Balkanlarda etki alanı yaratmayı amaçlayan bir Türkiye'nin gelecek yüzyıllardaki yol haritası olacaktır.

Bu seçeneğin dışında alışagelmiş bir harekât seçeneği,

Barzani ve PKK'yı daha da güçlendirecek ve Türk varlığına tehdit bitmeyecektir. Terörle mücadelede yıllarını ve kaynaklarını heba eden Türkiye artık bir dönemeç noktasındadır ve geleceğimizi belirleyecek kararını vermelidir. Aksi halde Barzani, örgütten kaçanları toparlayacak ve Büyük Kürdistan hayalini gerçeğe dönüştürmek için siyasi etkinliğini artıracaktır. Bu etkinliği olası bir Kürt devletinin petrol ve siyasi gücüyle pekiştirecektir. Siyasi otoritenin Barzani'ye destek vermesi halinde ise bu süreç hızlanmış olacaktır. Böyle bir sonuç Türkiye'yi gelecek yüzyılda bölünmeye sürükleyecektir.

Sayın Genel Kurmay Başkanı'nın şu sözleri unutulmamalıdır:

"Bazı korkularımız var. Bu korkularımızın üstesinden gelmemiz gerekiyor. Türkiye bölünüyor mu? Kim bölecek Türkiye'yi? Kim bölebilir? Türkiye'yi bölmeye kimin gücü yeter? Türkiye'yi bölmeyi rüyalarında görenler, bu rüyanın sonunda kâbus görür. O dinamik güçler, Türkiye'yi koruyan o dinamik güçler var olduğu sürece, o rüyayı görenler kâbusla uyanırlar ve derslerini alırlar. Bir kere buna inanmamız lazım. Biz inanıyoruz. Kimse Türkiye'yi bölemez,

ona cesaret edemez. Onu düşünenlerin biz gereğini yaparız. Böyle bir güç var mı? Yok. Hayal kuranlar var. Hayal

ERDAL SARIZEYB EK

kuranlara destek verenler de var. Geçmişte de hayal kurulmuş. O hayallerin içinde boğulurlar. Kimseye Türkiye'yi

böldürmeyiz. Hiç kimse, hiçbir kurum Türkiye'yi anayasasıyla belirlenmiş rejiminin dtşına çıkaramaz. Türkiye

demokratik, laik, sosyal ve üniter bir devlettir. Bunun dışına Türkiye'yi çıkaracak hiçbir güç yok ve olmayacaktır."

Bizim düşüncemiz de budur. 21 Şubat'ta başlayan kara harekâtı yapılmasını umut ettiğimiz son harekâtın ayak sesi olarak kabul edilmeli, son harekâtın hedefi ise, Gazi Paşa'nın devrimlerini yurt sathına yaymak ve Türkiye'ye siyasi hedeflerine ulaşabilecek gücü ve saygınlığı kazandırmak olmalıdır...

Şimdi düşünüyorum da bir gerçek başka türlü nasıl söylenebilirdi, diye kendi kendime soruyorum, başka türlü nasıl bizi

çarpacak olan ağır bir gerçek sizlere anlatılabilir, nasıl...

SON HAREKAT KOD ADI; YAHUDA

İran'la Kılıçlar Çekiliyor

îran a ateş ediyoruz evlat. 120'lik havanlarla ateş ediyo

ruz, kendinizi koruyun.

Havancı erler hiç durmadan çalışıyordu. Bir atış tamamlanmadan ikinci havan mermisi ele alınıyor, biri biterken ikini

mermi atılıyordu. Ne kadar sürdü bilmiyorum.

Hala ateş geliyor mu?

Azaldı komutanım.

Devam edin dedim, durmayın devam edin, ateş edin.

Havancılar olağanüstü bir gayretle işlerini yapıyorlardı. Onlar da farkındaydı durumun. İran askeri özel timi ateş altına almıştı. Bunu Muhammet söylemişti başkası değil. Sabahleyin şiddetli bir çatışma îran topraklarında başlayınca, elbet komutanları Muhammet'e sormuştu, neler oluyor orada, diye. O da mecbur kalmış, anlatmıştı bir bir, yanma geldiğimizi, sınırı geçtiğimizi, çatışmaya girdiğimizi. Çaresi yoktu ki, emrindeki askerler görmüştü bizi. En basit bir mantıkla dahi anlamıştılar durumu, anlamıştılar ne yaptığımızı. Muhammet mecburdu, söyleyecekti olan biteni ve de söylemişti ki, Iran'nm havancıları bizi ateş altına almışlardı. Yoksa yerimizi nerden bilecektiler!

Biz de bir şey var mı?

ERDAL SARIZEYBEK

Nihayet sordum, istemediğim halde, onların doğrudan cevabını bana söylemelerini beklediğim soruyu nihayet sordum. Sormak zorundaydım, alacağım cevaba göre biz de takviyelerle İran'a girecektik, belki komşu karakolu vuracaktık, belki Jerma kampına gidecektik.

Bizim zayiatımız var mı?

Yok komutanım yok, biz iyiyiz.

Ateş, dedim havancılara ateş, durmayın. Son mermi atıldığında sorudum, 36 dedi nişancı. Demek bir anda 36 tane 120'lik havan mermisini İran'ın on kilometre içine atmışız, farkında ol

madan.

Ateşler kesildi komutanım, artık emniyetteyiz.

Dönün, acele geri çekilin, dönün.

Anlaşıldı komutanım.

Ne yazayım size bundan sonra, ne halde olduğumuzu biliyorsunuz.

Ne düşündüğüm hakkında size ne yazayım, siz olsanız ne düşünürdünüz?

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Kara Harekâtı Bir Başlangıç

28 Şubat günü Amerika'dan ağır bir heyet ülkemize geldi. Harekâtı durdurun, diye çığlık attılar ve gittiler. Aynı günün akşamı Başkan Bush ABD'den haber gönderdi, harekâtı durdurun, diye. Başbakan ve bakanlar açıklama yaptı; harekât sürecek, diye.

Genel Kurmay Başkanı, harekâtın süresi için, bir gün de olur, bir yıl da, süre izafi bir kavramdır, dedi. 29 Şubat sabahı NTV televizyonu harekâtın bittiğine dair ilk haberi verdi. Biz şoka girdik. www.cizgiliforum.com

Harekâtın en ateşli savunucularından biri biz idik.

Harekâtın uzun süreceği konusunda açıklamalar yapan biz idik. Barzani'ye vurulmadan PKK'ya vurulamayacağını, Musul Kerkük Türkmenlerin haklarının güvenceye alınmadan, Irak kuzeyindeki oluşum kontrol altma alınmadan, ABD Kerkük'te masaya oturtturulmadan harekâtın bitemeyeceğini ileri süren biz idik. Gazi Paşa'nın ulus devlet anlayışı Şemdinli'nin

Yeşilova'sına ulaşmalıydı, biz söylemiştik tüm bunları. Bir şey bildiğimizden değildi, terörle mücadelede geçen onca yıl, hükümetin demokratik çözüm tavrı, DTP'nin ve İmralı'nın siyasi çözüm tavrı, ülkemizde olan bitenler bizi böyle düşündürüyordu, doğrusu bu diyorduk.

Bu satırları size yazmadan birkaç gün evvel, işimiz gücümüz olmadığından kitap yazıyor, medya aracılığıyla sesimizi

ERDAL SARIZEYBEK

duyurmaya çalışıyorduk. İşimiz gücümüz yoktu başka. Tek

amacımız vardı, Yahuda'ya hizmet eden uzmanların doldurduğu savaş meydanlarında Gazi Paşa'dan aldığımız güçle yer

almak ve vatan söz konusu olduğunda meydanın boş olmadığını gösterebilmekti. Başardık da, daha ilk gününde harekâtın sesimiz bütün gücüyle yansıdı sizlere, televizyonlarda, gazetelerde, dergilerde. Ama bu çekiliş, bu kara harekâtının durduğu

günün ABD ikazlarıyla aynı güne denk gelmiş olması sanki er meydanını terk etmişiz gibi algılandı, herkeste büyük bir hayal kırıklığı yaşandı. Soruyorlardı bize, doğru mu bu, geri çekildiğimiz doğru mu, diyerek. Var gücümüzle haykırdık, doğru

değil, doğru değil, er meydanından kaçtığımız doğru değil, olamaz bu, diye haykırdık ama kimse harekâtın bitmiş olabileceğine inanmak istemiyordu. Herkeste bir terk edilmişlik

duygusu yaşanıyordu. Akşam sularında konuyla ilgili beklenen açıklama Genel Kurmay'dan geldi":

"Türk Silahlı Kuvvetleri, hava koşullan ve aydınlık durumu gibi etkenler dikkate alınarak en uygun zaman olarak seçilen 21 Şubat 2008 saat 19:00'dan itibaren, Irak'ın kuzeyinde PKK/KONGRA-GEL Terör örgütüne karşı, Kara Kuvvetleri Komutanlığı ve Jandarma Genel Komutanlığı birliklerinin katıldığı hava destekli bir sınır ötesi kara harekatı başlatmıştır.

Harekâtın hava şartları açısından elverişsiz bir mevsimde

icra edilmesi, baskın sağlamak ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin her koşulda görev yapabilme yeteneklerinden faydalanmak için özellikle tercih edilmiştir. Ayrıca arazideki derin kar sayesinde, teröristlerin patlayıcı kullanma imkânları ellerinden

alınmış ve patlayıcılardan kaynaklanan hiç bir zayiatımız olmamıştır."

27 Genel Kurmay Başkanlığının 29 Şubat 2308 gün ve 25/08 sayılı açıklaması.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Satır satır, kelime kelime okuyordum yapılan açıklamayı. Bir umut vardı içimde, bir ışık, harekâtın henüz bitmediğini, bu işin daha yeni başladığını ve kolay kolay bitmeyeceğini anlatan bir umut, bu yaptığımız daha yapacaklarımızın ayak sesidir,

diye haykıracak bir umut. Telefon durmak bilmiyordu. Bitti mi, bitti mi, diye bize soruyordu yüreği daralanlar ülke kaygısıyla, gelecek kaygısıyla. Hayır dedim hep hayır, bu daha bir başlangıç, büyük harekâtın bir küçük parçasıdır bu, son harekatın ayak sesidir bu!

Tekrar okudum tekrar Genel Kurmay'ın açıklamasını, okudukça sakinleştim. Aradığımı bulmuştum satırlar arasında.

Kelimeler bize şöyle konuşuyordu; En uygun zaman buydu harekât için, en uygun zaman. Her yer kar, derin kar, şiddetli soğuk, terörist beklemiyordu geleceğimizi, gittik ve vurduk, baskın yaptık, diyordu satırlar. Ya mayın, ya patlayıcılar? Karın olumsuz etkisi avantaja dönüştürdük, zayiat vermedik. Baskın yapılması askeri bir taktik idi ama karın patlayıcı etkisini yok edeceğini düşünmek, bizim için bilinmeyen bir taktik idi, anlayınca gururlandım.

"Harekâtın maksadı, bölgedeki teröristleri etkisiz hale getirmek ve örgütün fiziksel altyapısını tahrip etmek olarak belirlenmiştir. Coğrafi olarak örgütün kalpgahı durumunda olan

Zap bölgesi hedef alınmıştır.

Harekâtın başından itibaren, manevra birlikleri ve uçaklar tarafından 126 mağara, 290 barınak ve sığınak, 12 komuta merkezi, 11 muhabere tesisi, 6 eğitim tesisi, 23 lojistik tesis, 18 ulaştırma tesisi, 40 hafif silah mevzii ve 59 uçaksavar mevzii kısmen ya da tamamen tahrip edilmiştir.

Dün ele geçirilen 3 teröristle birlikte, sınır ötesi harekâtta etkisiz hale getirilen terörist sayısı 240'a ulaşmıştır.

ERDAL SARIZEYBEK

Birliklerimiz sınır ötesi dağlık bir bölgede, derin kar ve şiddetli soğuklarda harekâtı başarıyla uygulamışlardır. Görev alan birlikler tamamen komando eğitimli yaya ve uçarbirlikler olup, harekâtta tank, zırhlı ve tekerlekli araçlar kullanılmamıştır. Kara Kuvvetleri, Jandarma ve Hava Kuvvetleri unsurları arasındaki

mükemmel koordinasyon, müşterek harekâta örnek oluşturacak düzeyde bir sınır ötesi harekât uygulanmasını mümkün kılmıştır."

Ah şu medya dedim, ah şu Yahuda medyası, öyle görüntü verdiler ki bize sandık ki, Sinat, Haftanin, Mezi, Basyan, Hakurk, Kandil, bütün kamplara girilmiş, toplar tanklar harekata katışmış. Girilen her yerde çatışma var, geniş bir kara harekâtı bu,

kolay kolay bitmez, sanmıştık. Şimdi daha iyi anlıyorum içimizdeki hayal kırıklığının nedenini, medya sebep olmuştu buna.

Ordumuz diğer kamplara girmemiş ki! Tanklar, motorlu araçlar harekâta katılmamış ki! Tek bir kampa girilmiş o da Zap!

Hakurk duruyor, Basyan, Mezi, şive, Avaşin duruyor, Kandil duruyor! Daha 3,500 terörist duruyor, saf dışı bırakılan 300, daha

3.200 terörist duruyor, Barzani'dekiler duruyor, Mahmur Kampı duruyor. Ne hakkınız vardı Yahuda medyası bizi gerçeklerden uzaklaştırmaya, ordumuzdan kuşku duymaya, Türk milletinin Amerika'ya esir olduğunu düşündürmeye ne hakkınız vardı sizin! Türk ordusu Kapıkulu askeri mi? Türk milleti tarihinde esaret altında yaşamış mı hiç! İşte her şey açık, girilen tek kamp var, tek kamp o da Zap, PKK yaşıyor hala, aksini söyleyen mi var! Daha harekât bitmedi, asıl harekât sonra başlayacak, başlayacak ama hedefi sadece PKK olmayacak, inanın bana, hedef sadece PKK olmayacak, hainler titresin artık, sıranın kendilerine geleceğini anlasın ve titresin!

Neden, dedim içimden neden Zap? Ana karargâhı, kalpgahı deniyor bu Zap için ve bir tek o vuruluyor baskınla, yaya,

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

karda kışta, neden? Havadan vurulan diğerleri neresiydi hani şu harekâtın şifresi olan yerler? Zap, Avaşin, Basyan, Hakurk ve Kandil. Bütün hava harekâtlarıyla ilgili yapılmış resmi basın açıklamalarına bir bakınız, dört yer, dört yer dikkatinizi çekecek; Zap, Avaşin, Basyan, Hakurk!

Zap neresi? Hakurk'un en batıdaki ileri üssü. Hakurk'tan çıkın yola, Yeşilova'nın güneyinden dolaşın, biraz daha yıkarı

çıktığınızda ilk mola yeriniz Basyan'dır28. Şemdinli Çayı oradan geçer, kışın vadi tabanı pek kar tutmaz, çay içer dinlenirsiniz, banyo yaparsınız, şiir yazarsınız Çarçele üzerine.

Mola bittiğinde batıya doğru giderseniz Avaşin Çayı sizi

karşılar, Şemdinli Çayı ile buluştuğu yerde, önce şunu açıklayalım, PKK kampı deyince siz ne anlıyorsunuz? Sakın ola

Kandil'de vurulurken bize gösterilen betonarme binalar, evler gibi bir kamp düşünmeyiniz. Bu bölgedeki arazinin doğal yapısı teröristler için kamptır; bu arazi her türlü barınma imkânı sunar, çataklar, mağaralar, oyuklar, hepsi bir sığınaktır, barınaktır. Avaşin kampı derseniz, onun gibi türlü türlü isimlerle daha

birçok kamp yeri karşınıza çıkar; Mezi gibi, Keryaderi gibi, Şive gibi, daha isimlerini bilmediğimiz birçok yerler. Aslında bu anlık istihbarat arazide hareket eden terörist gruplar için verilmiş olması gerekirdi ama Amerika bu istihbaratı bize vermez, veremez. Çünkü PKK'yı yok etmeye niyeti yok. Onun niyeti kazananın da kaybedenin de belli olmayacağı bir senaryo yazmak.

Bakın Irak'a, yakında iç savaş fiilen çıkacak, Amerika çatışan her gurubu destekleyecek, silahlandıracak, birbirine kırdıracak Müslüman halkı, yıllar sürecek bu iç savaş ama bir dönüp geriye baktıklarında , ne galibi olacak bu savaşın ne de mağlubu, kaybedenin Irak olacağını, milli güçleri olacağını, kardeşin kardeşi

28 Şemdinli'de Sınır Aşmak, anı, Erdal Sarızeybek, Pozitif Yayıncılık, 2006.

vurmuş olduğunu görecekler ama iş işten geçmiş olacak, ama onlar bunu şimdi göremezler, görmeleri için ölmeleri gerekecek ne yazık ki...

Amerika PKK'yı yok etmek isteydi zaten şimdiye kadar çoktan yok etmişti, biz biliyoruz bunu. Anlık istihbarat bir oyun, biz de biliyoruz PKK'nın kamplarını, adım adım anlatıyorum işte size ben. Hava harekâtları etkili olmaz buralarda, sığınağın içine havadan bomba girmez. Yürüyeceksiniz, her ayak boyu yeri gözünüzle arayacaksınız, dere tabanlarını kontrol edeceksiniz, zor bu işler zor.

Avaşin çayını izlerseniz Dağlıca'ya kadar çıkarsınız, hani

şu taburumuza saldırı yapılan yere. Batıya dönerseniz en hassas nokta karşınıza çıkar, Avaşin Çayı ile Zap çayının birleştiği yer, uzunca bir vadidir ve Çukurca'ya kadar uzanır. Alın size işte kamp yeri, en az on tane. PKK'nın en batıdaki ileri üssü. Ancak taktisyenlerin gözden kaçırmaması gereken bir nokta var; buranın ileri üs olabilmesi için, Avaşin'de terörist olması gerekir.

Avaşin'de operasyon tehdidine rağmen terörist varsa Basyan'da da vardır, destek için, irtibat için. Devam ederseniz aynı mantıkla, Basyan'da terörist varsa eğer, Hakurk'da da mutlak vardır, bırakmaz orayı. Hakurk son noktadır, Kandil'den önce son nokta,

ülkemize en yakın son nokta. Buradan geriye çekilme, Kandil'e kadar gitme imkânı vardır, doğuya dönüp İran'a kaçma imkânı yardır, gözden sakın kaçırmayınız.

Eğer gerçekten terörist-varsa buralarda ki var, o zaman , arada bir çıkıp Aktütün kuzeyi Çarçele Dağına, Derecik kuzeyi Balkaya(Govend ya da Julia) Dağına bakmak lazım hatta Leylek Dağına bile. Tarihte bunlar yaşandı hep, kış günü bura

larda kampa rastladık biz. Arşivlere bir bakalım, kışın ortasında Balkayalar Dağında buzdan yapılmış îglolarda yaşayan teröristlere rastladık biz, Pamukoğlu Paşa'nın operasyonlarına bir

bakalım, göreceğiz o zaman bakalım tarih ne diyor. Şimdi ne dediniz; Zap kampı imha edilmiş öyle mi?

Peki diğerleri sizce nerede olabilir?

"Harekâttan önce bölgede bulunduğu değerlendirilen yaklaşık 300 teröristin büyük çoğunluğu etkisiz hale getirilmiş;

geri kalanların bir kısmı ise bölgeyi terk ettiklerinden temas kesilmiştir. Ayrıca,

bölgedeki barınma olanakları, haberleşme imkânları, uçaksavar savunması ve yaşam malzemeleri büyük oranda tahrip edilmiştir. Böylece harekâtın başlangıçtaki hedeflerine

ulaştığı değerlendirilmiş; birliklerimiz arazi arama ve

taramaları yaparak, 29 Şubat 2008 sabahı itibarıyla yurt içindeki üs bölgelerine dönmüşlerdir.

Şüphesiz, bir bölgede icra edilen operasyonla terör örgütünün tamamen etkisiz hale getirilmesi söz konusu değildir. An cak, Irak'ın kuzeyinin teröristler için emniyetli bir bölge olmadığı örgüte gösterilmiştir."

Bizim kuşkumuz ordumuzdan yok, güvenimiz tam ama şu Yahuda medyası yok mu şu medya, halkımızı şaşırttı, kuşkuya zorladı, güveni sarsmaya çalıştı. Doğru değil bunlar!

Harekâtın bitmesini en çok ABD'ye bağlayanlar oldu. Dedim, bu ABD harekâtın her aşamasını bilse, başlangıç ve sonunu bilse, ne diye gelsin ta Amerikalardan buraya, harekatı durdurun demek için mi! Bilseler Türk ordusunun işini, gelirler miydi buralara. Üstelik Bush da bağırmaya başladı, durun, diye. Bilseydi, der miydi bunu! Başbakan Ulusa Sesleniş konuşmasını dağıttı

ERDAL SARIZEYBEK

aynı gün öğleyin. Harekât devam ediyor diyordu ulusumuza. Harekâtın bitiminden haberi olsa yayınlar mıydı bunu? N" çabuk unuttuk Osman Paşa'yı! Irak'taki harekâtını Barzani'nin Ankara temsilcisi teröristlere haber vermemiş miydi? Herkese geri çekilme söylensin de askerimiz pusuya düşsün öyle mi? Şırnak'ta geri çekilen Mehmetçiği pusuya düşürmediler mi? ABD bunu bilecek ve PKK bilmeyecek öyle mi? Ordumuz bizim ordumuzdur başkasının değil, Türk milletinin ordusudur, geleceğimizin, güvenliğimizin teminatıdır, böyle bildik, böyle bilerek öleceğiz.

"Harekâtın başlangıç ve bitiş zamanı tamamen askeri gerekçe ve ihtiyaçlara göre tarafımızdan belirlenmiştir. Türk Silahlı Kuvvetlerinin bu kararına içeriden ya da dışarıdan her hangi bir etki söz konusu değildir. Kaldı ki, bu konuda bazı haberlerin çıktığı gün, harekâta katılan birliklerin bir kısmı başlangıçtaki planlama gereği sınırlarımız içine çekilmiş durumdaydı."

Bu bizim için küçücük bir harekâtın bitimini PKK ilke

mücadelenin bittiğine yoran gafiller var, PKK biter mi, 240 teröristin

yok olmasıyla PKK biter mi hiç! Daha ne PKK'lar var hem içimizde hem dışımızda. Bu harekât son harekâtın sadece bir ayak sesi, adımı bile değil. Son harekât gelince hep birlikte göreceğiz bakalım bunun hedefleri ne olacak? Türk milletini kardeş kardeşe düşürmek isteyenler var, buna hizmet edenler var, bu topraklardan, bu toprağın alın terinden, bu toprağın servetinden kazandıkları paraları bu dediğim yolda harcayanlar var, bu toprağa ihanet edenler, onlara hesap sorulmayacak mı sanırlar bu gafiller!

"'Şüphesiz, bir bölgede icra edilen operasyonla terör örgütünün tamamen etkisiz hale getirilmesi söz konusu değildir.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Ancak, Irak'ın kuzeyinin teröristler için emniyetli bir bölge

olmadığı örgüte gösterilmiştir. Irak'ın kuzeyi terör örgütünün faaliyetleri açısından bundan sonra da yakından izlenecek ve bu bölgeden Türkiye'ye tehdit yöneltilmesine müsaade edilmeyecektir. Terörle mücadele yurt içi ve yurt dışında kararlılıkla

yürütülmeye devam edecektir. Saygı ile duyurulur."

îşte bizim ordumuz bu, bizim ordumuz, Türk milletinin ordusu...

Bu kara harekâtı nedir: PKK'nın Irak kuzeyindeki ana karargâhlarından biri olan Zap kampı vurulmuştur. Harekât başarıya

ulaşmış ve birliklerimiz dönmüştür.

Bu kara harekâtı ne değildir: PKK bitmiştir, Irak'taki kampları yok edilmiştir, harekât bir daha yapılmayacaktır, bizi bu hallere düşürenlerden, ihanet edenlerden ve buna destek verenlerden hesap sorulmayacaktır.

Böyle anlayınca Genel Kurmay açıklamasını, yanık yüreklere su serpiliyor ve umutla geleceğe bakıyor insan son harekatın ayak seslerini duymak için...

ERDAL SARIZEYBEK

Polis özel Harekât Komiseri Mahmut ve Dramı

Döndü kahramanlarımız, hepsi döndü İran'dan, sağ ve de salim. Baktım; mermi kahraman astsubayımızın ensesinden girmiş, sırtını takiben omur boyunca yakarak ilerlemiş ve kuyruk sokumundan çıkmıştı, yanık izinden belli. Hain kurşun

G-3 piyade tüfeğinin bakalit kabzasını sıyırmış ve dipçikten çıkmıştı. Polis özel harekât komutanı Komser Mahmut'un gözüne küçük bir taş parçası girmiş, mermi etkisiyle parçalanan kayalardan taşlardan, önemsiz komutanım, diyordu bana.

Başarmıştık, bir avuç asker ve polisle başarmıştık. Büyüklerimize göre belki küçük bir işti bu ama bizim gibi küçüklere

sorarsanız boyumuzdan çok büyük bir işti bu, çok büyük. Teröristler büyük bir darbe yemişti, İran artık onlar için Şemdinli sınırlarında güvenli bir bölge değildi. Onlar için güvenli olmayan her yer bizim için güvenliydi artık, evlatlarınız güvendeydi.

Komşunun Jerma topraklarındaki teröristler güneye yani Alan'a gelemeyecek, kuzeye Yüksekova'ya geçeceklerdi artık. Yüksekova, Yeşiltaş ve Dağlıca üzerinden Avaşin ve Basyan kamplarına.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Muhammet'i ihanetle suçlamıyorum, elinden geleni yapmıştı bizim için. Zorda kalınca yerimizi söylemişti ama olsun, gene de biz başarmıştık. Aslında ihanet nerede ve kimlerdeydi, biz biliyorduk.

Sarıldık birbirimize, asker polis kucak kucağa. Bu yakınlık, bu başarı, bu gurur, bu güç birbirimizle sarılmakla dile geliyordu, kelimelere ihtiyaç yoktu.

Türk milletinin asker ve polisinin gücünü bilesiniz istedim, şimdi her zamankinden çok ihtiyaç var buna.

Bilesiniz istedim, bizi kimse durduramaz, bizim gücümüze kimse dayanamaz, bakmayın siz öyle yiğitliğin ayağa düştüğüne, yiğitlik bizim yüreğimizde, ağzımızda değil.

Bilesiniz istedim, varlığımıza yönelik bir tehdit ortaya

çıktığında Türk milleti izin almaz, kimseye ne yapacağını sormaz, yeter ki bir adım ileri atsın, kimse durduramaz bizi, kimse, bunu bilesiniz istedi, ihtiyacımız var bunu bilmeye, tarihi hatırlamaya.

Bu harekattan bizde kalan bir gurur, Mehmetçik olma gururu, vatan evladı olma gururunu duymak, yaşamak oldu. Bir de, Mahmut'un gözüne gelen minicik ama hain taş parçası. Bilememiştik o zamanlar, bu minik taşın başımıza bela olacağını bilememiştik. Bilseydik koşacaktık, dünyayı alt üst edecektik, ama bilemedik, haber vermediler, çok geç öğrendik, bilemeyince, hain kurşun taş olmuş, vurmuştu bizi. Mahmut hayatta ama bir gözü kör şimdi...

ERDAL SARIZEYBEK

Terörist Kamplarının Taktik ve Stratejik Analizi

Zap kampı vuruldu ama harekâtın tartışmaları bitmedi. Genel Kurmay'ın açıklamaları kamuoyuna yansıtılmadı

gereği gibi. Size olay yanlış aksettirildi. ABD emir verdi, girdik, emir verdi, çıktık, gibisinden siyasi bir mantık geliştirildi. Ordumuz siyasi tartışmaların içine çekilmek istendi. Doğru değildi bunlar hem de hiç doğru değil.

Bunlar yaşanırken Irak sınırına kuvvet kaydırması yapılıyordu, yeni bir harekâta hazırlık için. Ordumuzun morale ihtiyacı

vardı, başka şeye değil ama bizi yönetenler kendi hesapları peşindeydi, ordumuza moral desteği vermek hiç akıllarına gelmedi.

Birliklerimiz özellikle Şemdinli bölgesine kaydırılıyordu.

Bu çok önemliydi çok. Şemdinli demek; Hakurk demektir, teröristlerin ana kampı. Hakurk demek; çatışma demektir, arazi

zor, sığınak çok^barınak çok, tuzak çok. Yahuda medyası olayın farkında değil ya da farkında bize değil başkalarına hizmet ediyor, bu zorlu harekât hiç gündeme taşınmıyor, siyasi destek bulmuyor, Barzani sertçe uyanlmıyor. Aksine peşmerge damatları

medyada boy gösteriyor. Biz ise kıvranıp duruyoruz, uyuyamıyoruz. Zor arazi demek; şehit demektir, bizi anlayana.

Bizler bugünleri asala unutmayacağız. Bizim bu zorlu günlerimizde kendi çıkarları peşinde koşan, ekmeğini yediği suyu

nu içtiği bu toprakları unutup başkalarının çıkarlarına hizmet edenleri hiç unutmayacağız. Sesi çıkmayan sivil toplum örgütlerini, para peşinde koşan büyük sermaye guruplarını, biz şehit

olurken bizden geçici almış olduğu yetkiyi askerimiz için kullanmayan siyasileri hiç unutmayacağız. Türban deyip derdimiz

olmayan şeyleri başımıza dert eden, üniversite gençliğini birbirine düşüren, toplumu kutuplaştırıp birliğimizi bozmaya çalışanları da unutmayacağız. Şehitlerimizin neden şehit olduğu, kimin sorumlu olduğu konusunda tek cümle etmeyen ama bir Hırant Dink davasını aylardır gündemden düşürmeyen Yahuda medyasını da unutmayacağız. Biz sabırlı bir milletiz, biliriz devranın

böyle gitmeyeceğini, elbet bir gün döneceğini, gün gelip hesap sorulacağını da biliriz. Kimsenin Ah'ı kimsede kalmaz!

Bizim yüreğimiz şehitlerde. Bizim aklımız, beynimiz, düşüncemiz şehitlerde. İkinci harekat çok yakın çok. Belki de

başladı siz okurken bu satırları. Kuzey Irak dağları zorlu, geçit

açmak zor. Daha gerilerde Barzani var, işimiz zor. Aklım şimdi bu hainlerin inlerinde. Hedefi iyi seçmek lazım, araziyi iyi bilmek lazım. Bir gücümüz yok ki, kendimiz gidelim, gidelim de bu Hakurk'ta hainleri vuralım! Elimizde kalem yazıyoruz işte. Yazıyoruz, anlatıyoruz belki dikkate alınır, alınır da evlatlarımızın tehlikeye düşmesi önlenir, bir katkımız olur. Onun için yazıyorum, bu yüzden acele ediyorum. Sağ olsun Cumhuriyet Gazetesi, kıymet bildi, değer verdi, aklımızdan geçenleri sizlere ulaştırıyor, yazılarımızı yayımlıyor, işte son sözlerimiz29:

29 Cumhuriyet Gazetesi, Strateji Eki, 17 Mart 2008 sayısına gönderilen yazımız.

ERDAL SARIZEYBEK

Teröristler İçin Kamp Nedir

Terörist için kamp demek; arazinin terör faaliyetleri için düzenlenmiş biçimi, demektir. Arazinin, doğal yapısı yani mağaralar,

oyuklar, çataklar, arazinin doğallığı içine gizlenmiş sığınakların terörist faaliyetleri için farklı taktik ve stratejik amaca

uygun hale getirilmesidir. İşte teröristin kampı budur. Elbette ki kamp; betonarme bina değil, doğal yapıyı değiştiren tesisler değildir. Ne gariptir ki medyada, Irak kuzeyinde hava keşfiyle ortaya çıkabilen tesisler terörist ini olarak bize sunuluyor. Bu; o yapıların vurulmasında terörist için sakınca olmadığı, dikkati ana kamp yerlerinden uzağa çekmeye çalıştığı anlamına gelir, özellikle baharla birlikte bir Kandil hikâyesi ortaya çıktı, yabancı basın dikkatleri buraya çekti ve terör örgütünün sözde lider kadroları burada boy gösterdi. Bütün dikkatler Kandil'e çekildi. Dünyada hangi terörist örgüt vardır ki, basın yoluyla bilinen bir yerde ortaya çıksın ve olası bir askeri harekâta hedef göstersin ve kendisi de hedef olsun! Açıkça belirtmek gerekir ki, terör ve teröristin tabiatında böyle bir özellik yoktur.

Bugüne kadar Irak kuzeyindeki terörist kampları hep gündeme taşınmış ancak bunlar üzerinde "taktik ve stratejik boyutta bir değerlendirme" yapılmamıştır. Hâlbuki bu konunun olası bir harekâtta hiç gündemden düşürülmemesi gerekir. Ayrıca, terörist

faaliyetlerin yoğunlaştığı bu yerlerin stratejik analizini yapa

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

rak olayın nesnel boyutunu, imkân ve kabiliyetlerini göstermek, kampların "taktik ve stratejik analizlerini yapmak", güvenlik stratejimize fayda sağlayacaktır.

Terör ve teröristle geçen otuz yıllık mücadele sürecinde pek çok terör kampı değişik isimlerle anıldı ve medyada yer aldı. Kamuoyunun belki de en çok duyduğu isimler, Sinat, Haftanin, Zap, Avaşin, Basyan, Hakurk ve Kandil terörist kampı olarak haberlere yansıdı, özellikle Kandil son dönemlerde adı sıkça telaffuz

edilen bir örgüt kampı oldu. Teröristle mücadele stratejisinde ve küçük birliklerin taktik harekâtında bu kampların önemi

nedir? Konunun bilimsel analizi bize, olası bir kara harekâtının muhtemel hedeflerinin de ne olması gerektiği yolunda ipuçları verecektir.
www.cizgiliforum.com

Irak kuzeyinde teröriste hizmet edecek bir kamp yerinin

her şeyden önce, eylem alanı olan Türkiye'ye yakın olması gerekmektedir, öylesine yakın olmalıdır ki; eylem sonrası terörist

kaçabilmeli ya da eylemlerini gerektiğinde destekleyebilmelidir. Sınırlara yakın bir kamp sayesinde silah, mühimmat, yiyecek ve giyecek ikmalini sorunsuz sağlamanın yanı sıra halk üzerinde de etki sağlayabilmelidir. Ayrıca, teröre önemli ölçüde finansman

sağlayan uyuşturucu madde kaçakçılığını kontrol edebilecek bir bölgede olmalıdır. Bunların yanı sıra, terörist burada olası bir

sınır ötesi harekâtına karşı arazi avantajını kullanabilmeli, çatışmayı sürdürebilmeli ve askeri harekâtı etkisiz bırakabilmelidir.

Bu özellikleri yan yana koyduğunuzda, bir terörist kampının yerini belirleyecek temel faktörleri şu şekilde sıralamak gerekir; eylem alanına yakın, geri çekilme,

kaçma, takviye, ikmal, kaçakçılık üzerinde kontrol ve denetim, arazi avantajı ve güç göstermek.

ERDAL SARIZEYBEK

Stratejik Üçgen; Hakkâri- Van-Şırnak

Terörün finansmanını sağlayan kaçakçılığın teröristler tarafından kontrol ve denetim altında tutulması konusu, kamp

yerlerinin tespitinde dikkate alınması gereken önemli bir faktördür. Türkiye'de sınırlardan yapılan kaçakçılık geçmiş yıllarda

Suriye'yi gündeme getirmiş olsa da, sonradan alınan fiziki güvenlik önlemleri buradan yapılan illegal faaliyetleri önemli ölçüde azaltmıştır. Yalnız asker gücüyle korunan ve arazinin sert yapısı nedeniyle fiziki önlem alınamayan Irak ve Iran sınırları kaçakçılık faaliyetlerinde dikkati çekmektedir, iran'da

kaçakçılığın çekim merkezi Urumiye, Irak'ta ise Zaho, Diana ve Erbil olduğu göz önüne alınırsa, bu çekim merkezlerine en yakın şehirlerimiz olan Şırnak, Van ve Hakkâri'nin kaçakçılıkta ön plana çıktığı görülmektedir. Kaçakçılığın terörle olan organik bağı dikkate alındığında bu üç ilimiz stratejik üçgen olarak göze çarpar; Türkiye-lran-Irak sınırlarının birleştiği bölge ve bu bölgenin Irak-lran uzantısı olan Zagros Dağları.

Terörist bu stratejik üçgende kendisine öyle bir yer bulmalıdır ki, kaçak giriş ve çıkış patikalarını kapatabilsin, lojistik destek sağlasın, kolayca ikmal yapsın, varlığını göstersin ve olası bir operasyondan kaçabilsin, işte bu özellikleri teröristlere sağlayabilen kamp yeri coğrafi konumu itibariyle Hakurk'tur. Kandil

çok gerilerde kalır ama askeri stratejide önemini korur. Diğer

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

kampların ise İran'a sınırı yoktur. Konuya stratejik savunma, çekilme, güç gösterme ve finans sağlama açılarından baktığınızda

Hakurk ve Kandil teröristler için en ideal kamp yeri olarak karşınıza çıkar.

Bölgeye bütün olarak baktığımızda, mevcut terör kamplarının nerdeyse tamamının Şırnak-Şemdinli hattının hemen güneyinde yer aldığını görürüz. Şemdinli'nin yanı başındaki Hakurk ve daha güneyde Kandil kampları hariç, diğerleri kuzey Irak topraklarında yer almakla birlikte Türkiye'nin üçlü sınırlarıyla teması yoktur. Yani, diğer kamplara olası bir harekâtta teröristlerin üçüncü bir ülke topraklarına geçme imkânı yoktur. Bu düşüncenin aksine basit bir mantıkla hemen Suriye akla gelse de,

Irak ile müşterek sınır alanının teröriste avantaj sağlamayacağı, arazinin genelde düz olduğu, takip harekâtının teröristlerin aleyhine sonuçlanmayacağı gerçeğini hatırlamamız gerekir.

Gene Hakurk ve Kandil hariç, Sinat, Haftanin, Zap, Avaşin ve Basyan kamplarına yapılacak olası bir harekâtta, kampların güneyine gerçekleştirilecek bir hava indirme operasyonu ile teröristlerin geriye çekilmeleri önlenebilir; örs-çekiç taktiği ile askeri harekât başarıya ulaşabilir ve teröristler kaçamayabilir. Dolayısıyla Hakurk ve Kandil hariç, diğer kamplar sınırlarımıza yakındır, eylem sonrası kaçma imkânı verir, Türkiye'deki eylem guruplarına destek imkânı verir ama teröristlere üçüncü bir ülkeye kaçma imkânı vermez. Bu nedenle kuzeyden güneye yapılacak olası bir harekâtta askeri ve hatta siyasi açıdan önce Hakurk sonra Kandil kampı diğerlerine göre stratejik bir öneme haizdir. Irak içerisinde merkezi yönetimin kuzeydeki bölgeye bir harekatı söz konusu olduğunda ise, önce Kandil ve son direniş noktası olarak Hakurk önem kazanır.

ERDAL SARIZEYBEK

Neden Hakurk

İran'la sınırı vardır, bir. Olası bir askeri harekâttan teröristler bu ülkeye kaçmak suretiyle kurtulabilir, iki. Çünkü Türkiye, bu bölgeye İran topraklarına sarkan bir askeri harekâtı şimdilik yapamaz.

Arazi barınmaya ve direnmeye çok elverişli olup teröriste avantaj sağlar.

Îran-Irak sınırını çizen ve üçlü sınırımızda son bulan Zagros dağlarının Türkiye'ye en yakın ucudur, güneye uzantısı Kandile dayanır dolayısıyla destek alabilir.

İran sınırından yapılan kaçakçılık faaliyetlerinin en önemli

noktaları güneyden kuzeye doğru Şemdinli, Yüksekova, Başkale ve Özalp'tir. Bu ilçelerin karşısına düşen îran topraklarında teröristlerin uzun yıllardır kullandığı Jerma ve Kelereş kampları

vardır. Dolayısıyla Hakurk'tan yola çıkan teröristler Dalamper Dağı üzerinden, Dumanlı Dağ ve Kralın Kızı yoluyla Jerma'ya, Şehidan Dağı üzerinden Yüksekova-Başkale bölgesindeki

Kelereş kampına ulaşır. Benzer şekilde Karakoç/ Gasto mezrasından Türkiye'ye giriş yapar. Karadağ-Silo Yaylası, Balkayalar

üzerinden Basyan ve Avaşin kamplarına ulaşır, en kısa yol bu hattır. Basyan kampı, İkiyaka Dağları üzerinden Hakkâri ve Van'a, Avaşin kampı ise, Zap üzerinden Şırnak bölgesine açılım sağlar. Bu kamplarla Hakurk arasında bağlantı yolları ve pati

kalan mevcuttur. Bu güzergâhlardan geçerek Şırnak, Van ve Hakkâri bölgesindeki hem halk hem de kaçakçılık üzerinde etki alanı sağlar. Teröristlerin, yurt içine geçiş emniyeti için îkiyaka Dağları, Küpeli(Gabar) ve Cudi dağlarında emniyet ve eylem unsurları bulundurmasını gerektirir. Bu yüzden de bu stratejik üçgendeki terörist faaliyetlerinin ana merkezi olan Hakurk oldukça

önemlidir ve terörle mücadelede günden\den düşürülmemesi gereken hayati bir yerdir.

Kandil; propaganda, Irak ve Barzani ile ilişkiler, MOSSAD ve CIA ile irtibat, silah ve mühimmat temini açısından stratejik bir üs olabilir ama eylem üssü olarak düşünmek zordur. Kandil'den yola çıkarak Türkiye'de eylem yapıp tekrar Kandil'e kaçamazsınız, mesafe uzundur. Kandil'den yola çıkarak Türkiye'de halk

üzerinde psikolojik etki sağlayamazsınız ve kaçakçılık üzerinde

otorite olamazsınız. Çünkü güç gösteremediğiniz için etki alanınız zayıflar. Bu nedenle Hakurk daha önem kazanır, stratejik üçgene en yakın nokta burasıdır.

Ancak, geniş çaplı ve uzun süreli bir harekât söz konusu olduğunda, operasyondan kaçmaya çalışan teröristlerin son durağı

olarak Kandil'i düşünmek yanıltıcı olmaz. Çünkü Kandil,

üçlü sınırdan başlayıp geriye doğru yaklaşık 120 kilometrelik bir alana yayılmış bir dağ kütlesi üzerinde yer alır ve İran'daki PJAK terörist kamplarına çekilme imkânı verir. Sonuç olarak terörist kamplarına uzaktan bir baktığınızda, en geride Kandil, onun kuzeye doğal uzantısı ve stratejik üçgenin kapısı Hakurk'u görebilirsiniz. Buradan hareketle gene kuzeye doğru İran'da yer alan Jerma ve Kelereş kampları, batıya doğru sırasıyla Basyan, Avaşin ve Zap kampları dizilir. Teröristlerin Türkiye'ye açılımları da bu kampların diziliş sırasına göre yapılır, geri çekilmeleri de aynı mantığa tabidir. Coğrafyanın stratejik mantığı da bunu zorunlu kılmaktadır.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

olduğu aşikârdır. Olası bir harekâtın ilk hedefleri arasında ye; alacağını düşündüğümüz bu kamplardan sonra Hakurk'un hedef seçilmesi ya da elde mevcut istihbarat çerçevesinde her üçünün de bir askeri harekâtın hedefi olması muhtemel görünmektedir.

Ancak, Hakurk'un sürekli elde tutulmasının hem askeri açıdan riskli hem de büyük çaplı birliklere ihtiyaç duyduğu bilinen bir gerçektir. Bu bölgede teröriste ağır bir darbe vurmak olasılığı zayıf görünmektedir çünkü arazinin özellikleri ve İran sınırında oluşu teröristte önemli avantajlar sağlamaktadır. Hakurk arazisi zorludur; çok sayıda sığınak ve barınak mevcuttur. Uzun yıllardır tahkim edilmiş bir bölgedir ve Barzani isyanlarının direniş noktasıdır. Arazi geniştir. Mevsim itibariyle dağlardaki yoğun kar hem askeri harekâtı hem de terörist intikalini dere tabanlarına bağlı kılacaktır. Bu durumda mayın ve patlayıcı madde kullanımı teröristlerin ilk seçeceği ve kullanacağı yöntem olacaktır. Teröristlere önemli avantaj sağlayan bu arazide uzun süreli bir

harekâtın askeri açıdan beklenmedik zayiatlara yol açması riski gözden kaçırılmamalıdır. En önemlisi, teröristlerin Iran a kaçma olasılığı karşısında bu ülkenin harekâta vereceği destek göz ardı edilmemeli, bu bağlamda önleyici tedbirlerin alınması da değerlendirilmesi gereken faktörlerin başında yer almalıdır.

Bu çerçevede, özel harekât, nokta operasyonları, baskın

ve gece harekâtı gibi askeri taktikler ön plana çıkmaktadır.

Hakurk'ta etkili olmayı amaçlayan bir askeri harekât uzun süreli değil, kalıcı değil, özel eğitilmiş komando birlikleriyle kısa

süreli ancak sık sık gerçekleştirilecek özel harekâtlarla kontrol altında tutulması, arazinin olumsuzluklarını avantaja dönüştürebilecektir.

ERDAL SARIZEYBEK

Harekatın Hedefi Barzani

Mevsim şartları dikkate alınarak olası bir harekâtın ilk

aşamasında, Hakurk'taki terörist varlığının karşı eylem

gücü yok edildikten sonra harekâtın Kandil'e doğru genişlemesi kaçınılmaz bir durum olarak değerlendirilmelidir. 1 Aralık'tan itibaren günümüze kadar devam eden hava harekâtıyla vurulan hedeflerin Hakurk, Basyan, Avaşin, Kandil ve Zap kampları olması bu konudaki düşüncelerimizi doğrulayan temel verilerden biridir.

Dolayısıyla, olası bir harekâtın Hakurk alanını kontrol altına alarak ve buradan hareketle Kandil'de nokta hedeflerine yönelmesi, zırhlı araçlarla da Barzani bölgesindeki hedeflerin elde

edilmesi hususlarını kapsayan planların güncel tutulmasını dile getirmek pek mantık dışı olmayacaktır. Harekâtın taktik hedefi Hakurk ama stratejik hedefinin Kandil olması da mantıki bir seçim gibi görünmektedir.

Hakurk'u ve aynı alandaki Durjan, Lolan, Hayat Vadisi, Gelyaraş, Kanyaraş'ı

kontrol altına alan bir askeri harekâtın doğal uzantısı Kandil'e kadar uzanacak ve genişleyecektir. PKK

terör örgütünden kaçanların Barzani'ye sığındığı, Barzani'nin Türkiye'ye karşı özel bir PKK birliği oluşturduğu, Irak kuzeyinde Kürt devletini kurduğu, petrol bölgelerinde otorite olmaya başladığı, Türkmen varlığını tehlikeye düşürdüğü gibi hususlar

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Komutanım Yardım Et

Baba, dedi kızım, baba o askere ne oldu, hani şu yardım

isteyen askere?

Dinle kızım dedim, dinle de anlatayım sana. O zamanlar işimiz çok zordu. Şemdinli'de üç koldan kuşatılmıştık teröristler tarafmdan. Anlayamamışız o zamanlar Amerika'nın Birinci Körfez oyununu. Çekiç Gücü getirmişiz, PKK'yı güçlendirmişiz ama anlayamamışız

bunu. 92'de Şemdinli'ye geldiğimizde binlercesi saldırdı bize kızım.

Kimsenin haberi yok muydu baba?

Vardı kızım, herkesin haberi vardı. Ama ne oldu, ne bitti de biz yalnız kaldık, inan bana bilmiyorum. O yardım isteyen asker Aktütün'de görevliydi. Daha iki gün öncesinde o çatışmanın, oradaydık biz. Teröristler Basyan ve Avaşin kamplarındaydı, yerlerini biliyorduk tıpkı bugünkü gibi. Karakola saldıracaklarını da biliyorduk ama biz Irak'a geçemiyorduk ki!

Neden baba?

Yasaktı kızım o zamanlar, başka bir ülkenin toprağına geçmek bizim için yasaktı. Bu büyüklerin işi, onlar karar verecek, ordu harekete geçecek de Irak'taki PKK kampları temizlenecek. Dağlıca taburumuza saldırdı

lar da geçebildik mi Irak'a, yok. Neden? Başbakan da tezkere de vardı üstelik ama ordumuz geçemedi, izin vermediler. O günlerin bugünden farkı yoktu kızım. Bekliyorduk teröristleri gelsin bize saldırsınlar diye, bizi şehit etsinler diye bekliyorduk. Dedim ya ik i gün önce oradaydım diye. îki gün sonra geldiler. Sabaha karşı geldiler. Haberi duyduğum zaman Komando taburuna koştum, bölükten ayrıntılı haber alamıyorduk,

çatışma sürüyor, bildiğimiz tek şey buydu.

Sonra ne oldu baba?

Koştuk kızım koştuk, yardıma koştuk. Helikopterle gittik, atladık, süründük, mevziye girdik, biz de çatışmaya başladık hep birlikte. Bayrak ve Leylek Dağındaki timlerin etrafı sarılmıştı. O yardım isteyen asker Bayrağın

uzantısındaydı. Tim komutanı asteğmen Ejder şehit olmuştu. Yanında ki asker de şehit olmuştu. Bir Bayrak

vardı ayakta kalan. Bayrak ile bizim aramızda kalan Berçay sırtlarında, Astsubay Aşkın ile yedi askeri de şehit düşmüştü. Köylerden gelen korucular pusuya düşmüş, onlardan da şehit vardı ama kesin sayısını bilmiyorduk. Bayrak ile bizim aramızda onbeş kadar terörist

sıkışmış kaçamıyorlardı. Kayalıkların arkasında mevzi almış nişan alarak ateş ediyorlardı bize, kımıldayamıyorduk. Kaç kişiydik ki biz, ik i askerle gitmiştim ben,

helikopterle. Helikopter isabet almış, yere atlamış, sü

rünerek mevzilere varmıştık. îşte o zaman bu askerin çağrısından haberim oldu ve telsize koştum... Komutanım yardım et.

Dayan oğlum geliyoruz, dayan.

Gitme şansımız yoktu o an için.

Genel Kurmay'ın İlk ve Son Sözü

Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Sayın Yaşar Büyükanıt söylenmesi gerekenleri çok önceleri söylemişti bize30:

"Daha önce de açıkça söyledim: Türkiye Cumhuriyeti, 1923'ten bu yana bu kadar büyük risk, tehdit ve sıkıntılarla karşı karşıya kalmadı...

Türkiye bu kadar sorunla Cumhuriyet tarihi boyunca karşı karşıya kalmamıştır. Biz bu sorunlar varken, bu sorunları tek başımıza mı çözeceğiz yoksa uluslararası ilişkilerle mi çözeceğiz?

Orgeneral Büyükanıt, "Türkiye Cumhuriyeti çok büyük bir devlettir, çok kuvvetli bir devlettir, bilmeniz lazım"

dedi. Konuşması sık sık katılımcıların alkışlarıyla ve destek

sloganlarıyla kesilen Büyükanıt, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Soruyorum; sizin, bizim bugünkü durumumuz, Samsun'a çıkmadan önce 16 Mayıs 1919'da Atatürk'ün karşı karşıya olduğu sorunlardan daha mı büyük? Hayır değil. Ordun yok, paran yok, Anadolu insanı savaş yorgunu. Atatürk tüm bu olumsuzluklara karşı 'biz bu olumsuzlukları yeneriz' diyor. Şimdi Türkiye Cumhuriyeti bu kadar mı kötü? Değil. En kötüsü, ümidini kaybeden insan, gerek bireysel, gerek kurum

30 Genelkurmay Başkanı Org. Yaşar Bilyükanıt'tn, Washingtonda Yaptığı Konuşma(14

Şubat 2007).

sal olarak... Türkiye güçlü bir ülke. Türkiye, onun bunun iteleyeceği bir ülke değildir'.

Bazı korkularımız var. Bu korkularımızın üstesinden gelmemiz gerekiyor. Türkiye bölünüyor mu? Kim bölecek Türkiye'yi? Kim bölebilir? Türkiye'yi bölmeye kimin gücü yeter? Türkiye'yi bölmeyi rüyalarında görenler, bu rüyanın sonunda kâbus görür. O dinamik güçler, Türkiye'yi koruyan

o dinamik güçler var olduğu sürece, o rüyayı görenler kâbusla

uyanırlar ve derslerini alırlar. Bir kere buna inanmamız

lazım. Biz inanıyoruz. Kimse Türkiye'yi bölemez, ona cesaret

edemez. Onu düşünenlerin biz gereğini yaparız. Böyle bir

güç var mi? Yok. Hayal kuranlar var. Hayal kuranlara destek

verenler de var. Geçmişte de hayal kurulmuş. O hayallerin

içinde boğulurlar.'Kimseye Türkiye'yi böldürmeyiz. Hiç kimse,

hiçbir kurum Türkiye'yi anayasasıyla belirlenmiş rejiminin

dışına çıkaramaz. Türkiye demokratik, laik, sosyal ve

üniter bir devlettir. Bunun dışına Türkiye'yi çıkaracak hiçbir

güç yok ve olmayacaktır."

Biz inanıyoruz bu sözlere, bu harekâtın, gelecekte yapılacak

son harekâtın ilk adımı olduğuna inanıyoruz. Aksi halde esir yaşamaktansa Türk milleti, yok olsun daha iyidir...

hyordu. işte o zaman Talabani denen adam tekrar çıktı sahneye, başladı bir

öcalan'la bir Demirel'le görüşmeye. Anlamamıştık bu sebepsiz ziyaretleri. Peşmerge de verdiği sözleri tutmamış, ne köyüne dönmüştü ne de karakoluna. İki yıl Şemdinli dağlarında, kuzey Irak dağlarında kaldık, ne köy gördük yaşam bulan, ne de peşmerge karakoluna gelen. Aldatmışlardı bizi, yetimin hakkını yemişlerdi hem de bizim elimizle.

PKK'mn dağılmaya yüz tutması rahatsız etmiş olacaktı ki birilerini, birden çıktı ortaya bu Talabani ve ülkemizle Irak arasında mekik dokumaya başladı. Ardından Lübnan'a gitti,

Bekaa'ya, hainlerin başının yanına. Görüşmeler, anlaşmalar yaptı. Nihayet, özal ve Demirel sayesinde PKK ile Türk devleti arasında sözde ateş kes yapılmasını sağladı. İmralı ile birlikte Talabani, dünya basının önüne geçerek bu ünlü ihanet ateşkesini Bekaa'da açıkladı. Bu karardan sonra, ilk kez rahat uyuyorum, demişmiş Özal Talabani'ye, îmrah söylüyordu bunu. Resmi bir anlaşma yoktu ama bu sözde ateşkes fiilen uygulanmış ve PKK tekrar can almak için kendini toparlamıştı. Ne zamana kadar? Bingöl'de 33 canımızı alıncaya kadar, 33 silahsız Mehmetçik teröristler tarafından kurşuna dizinceye kadar, işte Talabani budur!

Terör ve teröristle mücadele söz konusu olduğunda, bir

Kürt kedisini bile Türkiye'ye vermem, diyen adam, şimdi

Cumhurbaşkanı olmuş Irak'ın. Allah Aşkına bizi, yönetenler

bilmiyor mu bu Talabani'nin kim olduğunu? Biliniyorlarsa eğer bu bizi yönetenler, Ketina'ya gitsinler, Ketina'ya! Orada yatan 13 şehidimize sorsunlar! Bu Talabani, bizim Cumhurun Başkanı

olan Gül'ün davetlisi olarak bu şehit kanlarıyla sulanmış bu aziz vatan topraklarına ayak basmış ha! Ah devran ah, ne zaman döneceksin sen tersine tersine...

Neden geldi bu Talabani bizim kutsal toplarımıza?

Hükümetimize yapmış olduğu hizmetlerin karşılığını almak için. 22 Temmuz seçimlerinde hükümetimize verdiği desteğin

ERDAL SARIZEYBEK

karşılığını almak için. Peki, bu acele neydi? Daha yeni TürkSilahlı Kuvvetleri Irak'tan önemli bir kara harekâtından dönmüştü, bu acele neydi? Daha yeni 27 şehit vermiştik kuzey Irak dağlarmda, yeni harekât gündemde iken bu acele neydi? Anladığımız o ki, Amerika yavaş yavaş çekilecekti Irak'tan, arkasını emniyete almak istiyordu. Geride, gevşek bir federal yönetime bağlı özerk bir Kürt devleti, Şii'si, Sünni'si bölünmüş bir iç karışıklık ve ardından kardeşin kardeşi kırdığı bir Irak bırakmak istiyordu. Çevre ülkelerin Irak'a olası bir müdahalesini önlemek için anlaşma yapmak istiyordu, tıpkı hükümetin 2003 yılında Irak'a müdahale etmeme garantisi altında yaptığı anlaşma gibi, bir milyar

dolar için. Amerika da, Basra Körfezindeki uçak gemilerinde oturacak

ve Irak'ta kardeşlerin savaşını izleyecekti. Kim öne çıkarsa başına vuracaktı gemiden, galibi olsun istemeyecekti olası bir iç savaşın. Anladığımız o ki, bu senaryo Barzani'yi güçlendirecek. Güçlü bir Barzani hem Türkiye'yi, hem Iran, hem Suriye'yi etnik köken temelinde, dini mezhep temelinde karıştırabilecek, diye düşünüyordu Amerika. Yahuda'nm da istediği buydu.

Hükümetimize biçilen rol, bu ihanet oyununda, Talabani'yi de Barzani'yi de tanımaktı. Onları desteklemek, Barzani'yi ayrılıkçı Kürt hareketinin lideri yapmaktı, siyasi lideri. Birkaç litre petrol verilir, Türk halkının öfkesi dindirilerek bu cambazlara sempati duymaları bile medya aracılığıyla sağlanabilirdi.

Biz de ne olurdu o zaman? Amerikalı bir generali dediği

gibi, Barzani liderliğinde PKK'lı hainlerle masaya oturulabilirdi. Barzani arabulucu olur, PKK'yı siyasi hayatımızın bir parçası yapabilirdi. Hatta bir kısım PKK'lıları bize teslim bile edebilirdi Barzani, nasıl olsa Mahmur kampında hastalıklı çok hain vardı. Bu durumda lmralı'ya bile gerek yoktu; AB'nin siyasi manevralarıyla bir af sağlanabilir, otuz bin canımızın katili hapisten bile

çıkarılabilirdi. Gülen tarikatı da rahat rahat meydanlara çıkar, cezası olmayan bir Gülen yıllardır hicret ettiği Amerika'dan bile

Bizim için Şemdinli ayrı bir önem taşımaktadır çünkü devletin gücünü orada gördük biz, yönetenin acizliğine de ilk

orada tanık olduk. PKK'lı teröristlerle orada tanıştık, ilk çatışma, ilk pusu, ilk mayın ve ilk karakol baskınlarının acılarına da orada katlandık. Yaşamımızın ilkleriyle tanıştığımız bu güzel ilçede halkın devletine nasıl sahip çıktığını, Mehmetçikle omuz omuza teröristlere karşı nasıl savaştığını gördük ve bu bizi derinden etkiledi.

Şahit olduğumuz olayların acısına katlanmak zordur.

Sizlerin bize emaneti olan vatan evlatlarını koruyamamış olmanın acısını çekiyoruz yıllardır. Bu acı bizi tahammülsüz yapıyor, aynı acıyı paylaşmayan yönetene karşı duyduğumuz öfkeden doğan bir tahammülsüzlük!

Yönetenin bu acılara karşı kayıtsızlığı bir yana, otoriteyi

sağlamakla görevlilerin sorumluluklarını taşımak yerine kaçmalarını görmek, "aman sorun çıkmasın" diyerek saklandıklarını

görmek bizim dünyamızı alt üst ediyor. Tanık olduğunuz

olaylar, bir kaos ortamındaki yalnızlığımızın ne dayanılmaz olduğunu hissettirmiştir umarım sizlere. Otorite sandığımız devletin kollarına gözü kapalı atılmış olan bizler çoğu kez Allah'la

baş başa olduğumuzu düşünebilecek kadar yalnız ve çaresiz kaldık o yıllarda.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Askerliğe gönülden bağlı bir insanız biz. Devletin kutsallığına yürekten inanmışız. Devletin adamlarına hep inanmışız. Bize göre Asker, kutsal devletin sabırlı ve vefakâr bir bekçisidir. Ama aklımızı karıştırıyorlar, çeliştiriyorlar bizi; bir yanda kutsal devlet, kutsal askerlik ve devlet adamları, diğer yanda sorunlar karşısında yönetenlerin çaresizliği, belki de gafleti ve bundan zarar gören çaresiz insanlar ve şehit olanlar.

Biz, almış olduğumuz askeri eğitim gereği, devletin çaresizliğini kabule yanaşmayan bir kişiliğe sahibiz. Bize göre devletin belirli bir tanımı yoktur; devlet kimi zaman sevgidir, kimi zaman otoritedir, kimi zaman bir nefestir yaşam veren ama asla çaresizlik değildir. Uzun yıllar farkına varamadık bunun. Devletin bir kurum olduğunu ve bu kurumu insanların yönettiğini, insanın hata yapabileceğini ve bu hatanın devlete mal edilemeyeceğini anlayamadık. Yıllar bize bu gerçeği kabule zorladı. Zorladı ama devleti yönetenin hata yapabileceğini kabul edebilmek gene de zaman aldı.

Bizim kabulümüzdür, 80'li yıllarda terörün yönetenler için .

bir bilinmez olduğu. Bir bilinmeze karşı yürütülen mücadelede hatalar olması da doğaldır. 90'lı yılların ise, bir önceki dönemde yapılmış hataların telafisiyle geçtiği de doğrudur. Ama 2000'li yıllarda bir bilinmeyeni olmayan terör karşısında yönetenin milli bir duruş gösteremeyişini hata ile izah etmek mümkün değildir. Bu artık salt hatadan öte, bile bile vatan evlatlarını ölüme göndermek, bile bile doğudaki halkımızın çaresizliği üzerinden, şehitlerimiz üzerinden siyaset yapmak anlamına gelir ki, bu; Gazi Paşa cumhuriyetine karşı harekât olarak anlaşılır. Bu karşı harekâtın hedefi de doğal olarak devlet olur; Türk devletini tüm anayasal kurum ve kuruluşlarıyla iş göremez hale getirmek!

Devletin adamı saygındır, onurludur. Devlet adamının asıl görevi halkına hizmet etmektir, refah ve huzurunu sağlamaktır,

ERDAL SARIZEYBEK

güvenli bir gelecek sunmaktır. Gerçek budur, bu olması gerekir ama ne yazık ki mevcut durum böyle değildir. Bir ömür boyunca bize öğretilenlerle yaşadıklarımız arasında gördüğümüz derin uçurum bizi bir sorgu denizine itmiş ve elimizde olmaksızın tüm yönetenleri sorgular hale getirmiştir.

Bizi böylesine keskin düşünmeye sevk eden Türk ulusunun tarihidir. Bize öğretilen tarih şan ve şerefle doludur. Mazisi bin yıllara dayanır. Binlerce yıllık tarihimizin bağımsız yaşamış tek devleti, Türk Cumhuriyetidir bizim devletimiz. Atalarımız üç kıtaya hükmetmiştir. Mazluma el kaldırmamış ama ihaneti de asla affetmemiştir. Bu devlete güvenenler vardır ve onları da kaderine terk etmeye kimsenin hakkı olamaz.

Bizi bu şekil düşünmeye ve bu şekil keskin bir sorgulamaya iten gene Şemdinli'dir, orada yaşadığımız olaylardır. Biz, teröre çare bulması gerekenleri zamanı geldiğinde etrafımızda göremedik. Yalnızlığımızın yarattığı çaresizlik, adeta bizi devlet erkiyle özdeşleştirdi. Anlık gelişen olaylar, her olayın ardındaki şehitler, samimi halkın çaresizliği bizi, gücümüzün çok ötesinde kararlar almaya ve uygulamaya mecbur bıraktı. Beklemediğimiz bir anda kendimizi olayların içinde bulduk,

inisiyatifi elinde bulunduranın yaşama şansı olduğunu fark ettiğimizde bunu sonuna kadar kullanmak zorunda kaldık, yaşamak

için, yaşatmak için. Olaylar karşısında seçme şansımız

hiç olmadı. Çare olmaya ve bulmaya çalıştık ama çarenin biz olmadığını anlamak zaman aldı, çare biz değil devletti, devletin adamıydı, büyük ve de güçlü olan.

Bu kitapta tanık olduğunuz kimi olaylar, kimi kararlar, kimi uygulamalar size çılgınca gelebilir. Buna karar vermeden önce, 90 lı yıllarda ülkenin içinde bulunduğu durumu çok iyi analiz etmeniz gerekmektedir, bizi daha iyi anlamak için.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Şimdilerde bakıyorsunuz herkes yazıyor, herkes konuşuyor. Ömründe Şemdinli'ye gitmemiş bazı aydınlar oturduğu koltuktan sorunlara çare buluyor, kendi çare oluyor. Medya okumadan, görmeden, bilmeden 12 şehit verdiğimiz Dağlıca baskınını çok kesin analizlerle halka aktarıyor. Sanıyor halk, Mehmetçiğin içinde hain var, doğru değil bunlar, doğru değil.

Bir hava harekâtı otuz yıldır süren teröre son verecekmiş gibi anlatılıyor. Üç beş teröristtin örgütten kaçıp teslim oluşu örgütün dağılma sürecine girdiğinin resmi olarak gösteriliyor, bunlar yanlış, bunlar doğru değil. Medya doğruları söylemiyor, söyleyeni konuşturmuyor, bilmelisiniz bunu. Medya kime hizmet ediyor, belli değil!

Kime ve neye hizmet ettiği anlaşılmayan böylesine hayali geniş bir medya karşısında, doğan her günün ardından "otuz yıldır çektiğimiz acılar arttk bitti" derken, aynı gün onlarca şehit haberiyle çarpılıyorsunuz. İnsanlar şaşırıyor, halk olan bitene anlam veremiyor. Halk kuşku içinde, korku içinde seyrediyor terörün acımasızlığını. Bunlar doğru değil, halkımızın

umutlarıyla oynamaya, halkımızı çaresizliğe düşürmeye

kimsenin hakkı yoktur.

Zap'a yapılan son kara harekâtında da aynı şeyleri yaşadık biz. Daha ilk gününde

harekâtın, terör bitti, terörist bitti, örgüt

dağıldı, dediler ama sonunda 27 şehit verdik biz. Kimse sormadı, otuz yıldır acı çektiğimiz bu terör nasıl bir günde bitiyor, diye. Böyle soranı, Avrupa'daki teröristler nerede, diyeni, hani arşiv, hani kasa, diyeni konuşturmuyorlar zaten. Örgütün lider kadrosu nerede, diye merak eden yok. Medya bu konular gündeme gelsin istemiyor, istemiyorlar, halkımız düşünsün bunu. Sanırsınız ordumuzu öve öve göklere çıkarıyorlar ama doğru değil, kuşku yaratmak istiyorlar kuşku, ordumuz için, gücümüz için, varlığımız için. Dikkati dağıtıyorlar, başka yöne çekiyorlar. Aklımızı

ERDAL SARIZEYBEK

karıştırıyorlar. En büyük güvencemiz ordumuz hakkında şüphe duymaya zorluyorlar bizi. Doğru değil bunlar.

Bize göre, ateşin yaktığını bilmeyenler, acılarımızı görmeyenler, anlayamayanlar Şemdinli'ye gitmeli, halkımızı, askerimizi,

memurumuzu yerinde ve şartlarmda görmeli. Görmeli

hangi zor şartlar altında yaşadıklarını, görev yaptıklarını, nasıl şehit olduklarını. Görmeli ki, Barzani'nin bölgede neden etkili olduğunu, yoksullukla birleşen cehaletin feodal ve dini bir yapıda nasıl terörist yetiştirdiğini, dağlarda mücadelenin neden

sonuç getirmediğini anlamalı. Anlamalı ki, gerçeği halka anlatabilmen, halk gerçeği bilmeli ve yönetenin kime ve neye hizmet

ettiğini kendine sormalı, cevabı arayıp bulmalı.

Etliye sütlüye karışmayan, aman sorun çıkmasın diyerek olayların üstüne gitmeyen, ülkeye ve insana umutlu ve güvenli bir gelecek hazırlayamayan yöneticilerin devri kapanmıştır artık. Bugün içinde bulunduğumuz tehditler, Osmanlı 'nın son döneminde yaşanılan işgalden daha az ağır değildir. Gölgesinden

korkan yöneticilerin bu ülkeye ve insanlarımıza bir faydası olamaz, olmamıştır da. Biz, devrin artık bir çılgınlar devri olduğunu, sözün bittiği yerde çılgın yöneticilerin artık iş başına gelmelerinin devri olduğunu samimi bir dille anlatabilme gayreti

içerisindeyiz, bizim için, ülkemiz için, çocuklarımızın geleceği için.

Amacımız kimseyi suçlamak değildir ama çaresiz insanların

yaşamları üzerinden yapılan siyasete de karşıyız. Yöneten, insan yaşamı ve geleceğiyle ilgili sorumluluğunu taşımalıdır. Taşıyamıyorsa yiğitçe koltuğu bırakmalıdır. Bununla birlikte yöneten, ülkemizin insanlarını ve bekasını bilerek aldığı kararlarla her türlü tehdide açık hale getiriyorsa, bunun hesabını da Türk ulusuna vermelidir. O vermek istemese de yaptığı yanına kalmamalıdır, bu hesap bir gün sorulmalıdır.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

Bugün içinde bulunduğumuz süreç budur. Demokrasinin kutsal değerlerini öne sürerek demokrasiyi işlemez hale getirmeye çalışmak insanlık değerleriyle bağdaşmaz ve bu aşamadan sonra gelinen nokta sözün bittiği yer olur.

Bize göre gün; artık sözün bittiği gündür, gün; hesap günüdür.

înanın bana, işi gücü bıraktık biz, aklımız da şehitler, yaşadıklarımız, bizi yönetenler, gaflet, ihanet, düşmanla işbirliği

tüm bunlar beynimizi döndürüyor, uyuyamaz olduk artık, rüyalarımız bile bir kâbus. Çok şehit verdik biz çok, yüreğimiz

acılı. Başbakan öfkelenmiş, bağırmış çağırmış, demiş, öfke de bir hitabet sanatıdır. Olmaz, olmaz bir Başbakan'a bu yakışmaz. Hani nerde Şeyh Edebali? Hani nerde Osman Gazi? Ne nasihat etmişti Osman Gaziye: Ey oğul! Artık beysin. Bundan sonra öfke bize, uysallık sana. Güceniklik bize, gönül almak sana. Suçlamak bize, katlanmak sana. Acizlik bize, yanılgı bize, hoş görmek sana. Bundan sonra bölmek bize, bütünlemek sana."

Aslında Şeyh Edebali bize seslenmiş:

"Ey Oğul!

Haklı olduğunda mücadeleden korkma!

Bilesin ki atın iyisine doru, yiğidin iyisine deli derler!"

Deliler biziz başkası değil. Harekât bitmedi henüz. Sizin

gördüğünüz duydunuz inanın bana, son harekâtın ayak sesidir. Esas siz şimdi hazır olun, zamanıdır şimdi, son harekat için bir adım ileri...

31 Şeyh Edebali: Şeyh Edebali (1206 - 1326). Osmanlı Devletfnin kuruluş yıllarında yaşamı} bir İslam ilahiyatçısı-din bilgini, Ahi şeyhi, Osman Gazi'nin kayınpederi ve hocası, Orhan Gazi'nin dedesi bir anlamda da sonradan imparatorluk olacak Osmanlı

Devleti'nin fikir babasıdır.

ERDAL SARIZEYBEK

YAZARIN DİĞER ESERLERİ

İHANETI GÖRDÜM

Türk yakın tarihini anlamak için o dönemi yaşayanların anılarını objektif bir şekilde yazmaları gerekir. Askerler, siyasiler, üst düzey bürokratlar başından geçenleri genç kuşaklara aktarırsa gelecekteki yaşanması muhtemel sorunların

önüne geçebilir.

Ülkemizde başından geçenleri objektif bir şekilde anlatan ve yazanlardan biri de emekli albay Erdal Sarızeybek'tir. Bir önceki kitabı Ya Gazi Paşa duyarsa ile tüm şimşekleri üzerine çeken ve yazılamayanları yazan Sanzeybek bu kez ihaneti sorguluyor.

PKK terör örgütünün 1980'lerden günümüze kadar sarmaşık gibi nasıl boy attığını ve ona bilmeden de olsa yardım eden siyasi, askeri tüm yetkilileri mercek altma alıyor. Turgut özal'dan Tayyip Erdoğan'a askeri bürokrasiden diğer yetkililere bu sürece dahil olmuş herkes Sarızeybek'in kaleminden nasibini alıyor.

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

ŞEMDİNLİ'DE SINIRI AŞMAK

Bu kitapta Şemdinli'yi bulacaksınız; yalnız askeri değil, korucuyu, sade vatandaşı, yollarını, yaylalarını, bal yapan arılarını, Hacıbeyi'ni, Kralın Kızı'nı, Çarçele'deki Eşek Kapısını, sıksan boğazını ölesi gelen Ortaklar ve Beyyurdu Gediğini, Şemdinli'nin havasını ve suyunu.

Bu kitapta kaçağı bulacaksınız, kaçaktan nasıl para alındığını, paranın nasıl teröre gittiğini ve de nasıl mermi olarak bize geldiğini, bizi şehit ettiğini.

Bu kitapta askerin vatandaşıyla, korucusuyla omuz omuza nasıl teröristlerle mücadele ettiğini, bile bile nasıl ölüme gittiği göreceksiniz, korkusuzca, kahramanca.

Bu kitapta bize dost görünenlerin nasıl teröre ve teröriste destek verdiklerini, buna karşılık bizi yönetenlerin sessizliğini göreceksiniz tıpkı kuzuların sessizliği gibi.

Şemdinli'den korkmayın, yazılanlar çizilenler sizi ürkütmesin. Şemdinli o Şemdinli değildir. Şemdinli gariptir,

Şemdinli kimsesizdir; herkes oynar onunla, Barzani'si, Talaba-ni'si, İran'ı, kaçakçısı ve teröristi. Terk etmeyin Şemdinli'yi, yem etmeyin kurda kuşa.

ERDAL SARIZEYBEK

HESAPLAŞMA

Size söylemiştim, ben bir roman yazarı değilim.

Yaşadıklarımız var, izi kalmış, acısını yüreğimizde taşıdığımız. Biz bunları sizler için yaşadık ve hiç unutmadık ama

kimse bilmiyor. Anlatmaya çalışıyoruz ama bizi duymazdan geliyorlar.

Açık açık anlatıyorum; yüzyıllardır sınırlarımızdan yapılan

bir kaçakçılık olayı var, terörü besliyor ama karışanı görü

şeni yok.

Evlatlarınız var sınırlarda nöbet tutan, hududu namus bilen ve bu uğurda ölen. Onların çektiklerini görmezden geliyorlar, sanki bu hudutlar bizim değil, bu asker bizim değil!

Kaçaktan gelen para, mermi olarak silah olarak bize geri

dönüyor ve şehit ediyor sanki bu hesap kitap meselesi değil! Anlamıyorum, biz kimden ve neden medet umacağız? Iran mı bize yardım edecek? Hayır! Yunanistan Avrupa Birliği'ne girmemizi mi sağlayacak? Hayır!

Amerika mı kapıda bizi destekleyecek? Hayır! Yoksa İsrail'e

mi kaldık? Hayır!

O zaman özümüze dönelim ve bize bizden başka kimsenin yardım etmeyeceğini anlayalım artık! Biz gücü halkımızda arayalım, başkasında değil! Bize ne olursa, bizden olur bilelim, başkasından değil!

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

YA GAZI PAŞA DUYARSA

Bu kitap bir belanın hikâyesidir. Bilmeden ve de istemeden

başı belaya girenlerin ibretle okuması gereken bir yaşamı anlatır bu kitap.

Bu satırlarda bir yaşam göreceksiniz ve de bu yaşamın nasıl

yok edilmek istendiğini.

Bu kitapta bir mücadele göreceksiniz hiç bitmeyen ve bitmeyecek olan.

Bu kitap size sizi hatırlatacak, çocukluk yıllarınızı, gençliği

nizi ve de yorgun bedendeki güçlü yüreğinizi.

Uğruna verdiğiniz mücadele kutsal bildiğiniz değerler olun

ca, dayanma gücünüzün sonsuzluğunu göreceksiniz bizde ve yaşadıklarımızda.

Sendelemekten korkmayın; bırakın ayağınız taşa çarpsın,

acısın ama yürüyün doğru bildiğiniz yolda. Engeller sizi ürkütmesin, bırakın önünüze aşılmaz dedikleri engel koysunlar

aldırmayın, aşın onları, sizi durduramasın. En önemlisi

Gazi Paşayı unutmayın: Ülke için gerçek amaç ne ise onu

görecek, o hedefe yürüyeceksin. Herkes senin aleyhinde bulunacaktır. Herkes seni yolundan çevirmeye çalışacaktır. Fakat

sen buna dayanacaksın. Önüne sonsuz engeller ytğacaklardır. Kendini büyük değil, küçük, zayıf, vasıtasız, hiç sayarak,

kimseden yardım gelmeyeceğine emin olarak bu engelleri

aşacaksın!

EKLER

İşte Bizim Evladımız

Dağlıca ve Aktütün'ün Kaderi Aziz Şehitlerimiz, Ruhunuz Şad Olsun

SON HAREKAT KOD ADI: YAHUDA

DAĞLICA VE AKTÜTÜN'ün KADERİ

İRAN 206

ERDAL SARIZEYBEK

AZİZ ŞEHİTLERİMİZ RUHUNUZ ŞAD OLSUN! SİZLERİ UNUTMADIK, UNUTTURMAYACAĞIZ...

13 EYLÜL 1992

AKTÜTÜN ÇATIŞMASI ŞEHİTLERİMİZ

J.Kd.Çvş. Aşkın Yeldiren J.Er Selamı Akça J.Er Metin Kaçar J.Er Bedrettin Şahin J.Er Ahmet özdil J.Er Mustafa Karakaş J.Er Metin Yiğittop J.Er Bayram Çakırgöz J.Er Akın özcan J.Er Orhan Balcı J.Er Recep Tentif J.Er Yılmaz Öner

J.Onb. özgün özdemir

J.Atğm. H.Ejder Polat

J.Er Recep Erkeç

J.Er Taşkın Yavuz

J.Er Mehmet Ali Kalkandelen

J.Er Zülfü Çelik

J.Er Ahmet Yılmaz J.Er İshak Sığa J.Er Gönül Küçük

J.Er Rıfat Çelik

J.Er Şenol Çiftören

SON HAREKAT KOD ADI: www.cizgiliforum.com YAHUDA

AZİZ ŞEHİTLERİMİZ RUHUNUZ ŞAD OLSUN! SİZLERİ UNUTMADIK, UNUTTURMAYACAĞIZ..

21EKÎM2007

DAĞLICA ÇATIŞMASI ŞEHİTLERİMİZ

P. Asb. Mehmet Bozkurt P. Asb.Çvş. Soner özübek ' P.Uzm. Çvs. Mustafa Uysal P.Çvs. Selçuk Gürdal P.Er Lokman Eker P. Er Yavuz öztürk

P.Er Zekeriya Yatı P.Er Abdurrahman DOĞAN P.Er İrfan BEYAZ P.Er Vedat KUTLUCA

P.Er Samet SARAÇ P.Er Mehmet CÜCÜK